

ஹிதபாஷினீ வெளியீடு நே. 1.

ஸ்ரீருத்ரம்-சமகம்

தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை, விளக்கம், ஒவ்வொரு
மந்திரத்திற்கும் ரிடி, சந்தஸ், தேவதை
தியானம், பயன் ஸ்ரீ ருத்ரராதசிரி
பிரயோகம் முதலியவற்றுடன்

3ஆம் பதிப்பு

கடவுளை எழுதிப் பிரசரித்தவர்
“பிரவசன ப்ரவீண” “ஸாரோபன்யாஸசதுர”
“வேத வேதாங்க வித்வத்ரத்னம்”
“கதாம்ருதவர்ஷி”
பிரஹ்மபூர்

R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
(மீமாங்களா - ஸாஹித்ய சிரோமனி - விசாரத)

ஹிதபாழினீ வெளியீடுகள்

எல்லாம் தமிழ் உரையுடன்

1.	ஸ்ரீ ருத்ரம் — சமகம்	ரூ. 2	50
2.	விதுரந்தி—யகுப்புச்சும்-பாரதஸாவித்ரி	ரூ. 1	10
3.	ஸ்பதி ராமாயணம், மற்றும் பல ராமசந்தர் ஸ்தோத்ரங்கள்	ரூ. 0	70
4.	அகந்தரசகுஷம் — தமிழ் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	ரூ. 1	00
5.	ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ வகுஷ்மீந்நாஸில்லம்ஸ்தோத்ரமும், ஷ்டபதி ஸ்தோத்ரமும்	ரூ. 0	50
6.	மஹாகவி கோஷமேந்திரன் இயற்றிய சாநுச்சா	ரூ. 0	90
7.	ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம் — “லகுதத்வஸாதா”வ்யாக்யானத்துடன் ரூ.	0	80
8.	ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ விவானந்தலஹூரி	ரூ. 1	40
9.	ஸ்துதிகுலமயாவா	ரூ. 0	70
10.	கேந்ரேபாளிஷத்	ரூ. 0	60
11.	ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸ்தஷ்மீகீ	ரூ. 1	25
12.	ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம், ஸ்ரீ ருத்ரதாமத்ரிசதீ, மூலம் மட்டும். ஸ்வரத்துடன். நாகாத்திலும், தமிழ் லும் (அச்சில்)		

மாண்பு:

ஹிதபாழினீ வெளியீடுகள்

ஸ்ரீருத்ரம்-சமகம்

தமிழில் பதவரை, கருத்துரை, விளக்கம், ஒவ்வொரு
மாந்திரத்திற்கும் ரிவி, சந்தஸ், தேவதை
தியானம், பயன் ஸ்ரீ ருத்ரர்காதசிரி
பிரயோகம் முதலியவற்றுடன்

ஸ்ரீ ராம ஜியங்

3ஆம் பதிப்பு

ஸூழாஷி 29-2

ஏற்றுநோய்

உரைகளை எழுதிப் பிரசுரித்தவர்

“பிரவசன ப்ரவீண” “ஸாரோபன்யாஸசதுர”

“வேத வேதாங்க வித்வத்ரத்னம்”

“கதாம்ருதவர்ஷி”

பிருந்மஸி

R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்

(மீமாங்ஸா - ஸாஹித்ய சிரோமணி - விசாரத)

3ஆம் பதிப்பு - 1969.

நமது தமிழ்நாட்டின் இந்து மத அற நிலைய கமிஷன் னர் அவர்கள், லெப்ரரிகள் உள்ள தேவஸ்தானங்கள், மற்றுமுள்ள அறநிலையங்கள் இவற்றின் நிர்வாகிகளுக்கு இந்த ஹிதபாவினியில் வெளியீடுகள் பதினெண்ணற யும் வாங்கி லெப்ரரி உபயோகத்துக்கு வைத்துக்கொள் ஞம்படி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள்.

உத்தரவு எண்.

Ref - No :- K. S. Dis 55413/67.

dated 31—1—68.

முகவுரை.

ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய அருளால் “பந்துத்ரம்—சமகம்” இரண்டாம் பதிப்பிற்கு ஆஸ்திகர்களின் ஆத்ரவு மிக அதிகமாக இருந்துருப்பால் மேலும் சில புதிய அம்சங்களுடன் இந்த முன்னாம் பதிப்பை வெளியிட முன்வந்துள்ளோம். ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி “ஸ்ரீருத்ர மஹிமை” என்ற தலைப்பின் கீழ் விளிவாக எழுதியுள்ளோம்.

இதில் அடங்கியுள்ள 169 மந்திரங்களும் ஜபிப்பவர் களுக்குப் பெலவித பயன்களை அளிக்கக் கூடியவை. மந்திரங்களின் ரிஷி, சங்கால், தேவதை முதலியவுற்றை அறிந்து, தியான் சுலோகத்தில் குறிப்பிட்ட உலகூரு பஞ்சத்தத் தியானம் செய்துகொண்டு மந்திரங்களை ஆவிருத்தி செய்தால் சிரசூமாகடி பயன் சித்திக்கும் என்பது பலருடைய அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. “மஹாரணவம்” முதலிய நூல்களில் ஸ்ரீருத்ரத்தின் பிரயோகம் மிக விரிவாகக் காணப்படுகிறது. அதிலிருந்து சில முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் நமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் இறுதியிலும் ரிஷி, சங்கால், தேவதை, தியானம், ஆவிருத்தியின் சங்கியை, பயன் எல்லாம் குறிப்பிட்டு மருக்கின்றன. இவை பாராயணம் செய்கின்றவர்களுக்கு மிகக் காலத்திலேயும் இருந்து மாண்மைகளைப் பெற்ற பார் மருக்கு, எழுதி இருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீருத்ர பாராயணத்தால் பிரிதியடைந்த ஸ்ரீபர மேகவரனிடம் நமக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் வேண்டிக் கொள்வதற்கென்றே “சமகம்” ஏற்பட்டி ருக்கிறது. ஸ்ரீருத்ர—சமக பாராயணத்தால் சித்திக்கும் பயன்களைவிட வேறு எவ்விதப்பயனையும் மனிதன் மனத் தினால் கூட என்னிப் பார்க்க முடியாது. இந்த சமகம் முழுவதும் “வளோர்தாறரயில்” விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இடைவிடாமல் தனம் தான் யம் முதலியலைக் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீருத்ர பாராயண — ஹோமங்களின் சில முக்கியமான முறைகள்.

ஸ்ரீருத்ர பாராயண — ஹோமங்களில் பல முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் ஸ்ரீருத்ரம், ருத்ரர்காதசிநி, மஹாருத்ரம், அதிருத்ரம் என்ற நான்கு முக்கிய மான முறைகளைப் பலர் அனுஷ்டி த்து வருகின்றனர்.

ஸ்ரீருத்ரம்—ஒரு தடவை ருத்ரபரசனத்தில் உள்ள 11 அனுவாகங்களையும் பாராயணம் செய்து சமகத்தில் முதல் அனுவாகத்தைப் பாராயணம் செய்து பிறகு மறுமுறை ருத்ரம் முழுவதும் பாராயணம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பின் சமகத்தில் 2வது அனுவாகத்தின் பாராயணம், இவ்வாறு 11 தடவை ருத்ர பாராயணமும் சமிகத்தில் உள்ள 11 அனுவாகங்களின் ஒரு தடவை பாராயணமும் செய்தால் அது ஸ்ரீருத்ரம் என்பதும். இதைத்தான் “ஏகாதசருத்ரம்” என்றும் கூறுவார்.

ஸ்ரீருத்ரரகாதசிநி—ஸ்ரீருத்ரத்தின் 11 மடங்கு அதி கால்கொண்டது. அதாவது 121 தடவை ருத்ரபாராயணமும், 11 தடவை சமகபாராயணமும் செய்தால்பு

“ஸ்ரீருத்ரைகாதசினி” எனப்படும். இது “லகு ருத்ரம்” என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

மஹாருத்ரம்—ஸ்ரீ ருத்ரைகாதசினியைப்போல் 11 தடவை அதிகம் பாராயணமும் ஹோமமும் கொண்டது “மஹாருத்ரம்”

அதிருத்ரம்—மஹாருத்ரத்தைப்போல் 11 தடவை அதிகம் பாராயணமும், ஹோமமும் அடங்கியது “அதிருத்ரம்” எனப்படும்.

ஒரு தடவை சமகத்துடன் சேர்ந்து ருத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்தால் “ருத்ரம்” என்றும் 11 தடவை ருத்ரமும், ஒவ்வொரு தடவையிலும் சமகத்தில் ஒரு அனுவாகம் வீதம் 11 அனுவாகம் கொண்ட சமகம் 1 தடவையும் பாராயணம் செய்யப்பட்டால் அது “ருத்ரைகாதசினி” என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் “லகுருத்ரம்” என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் “மஹாருத்ரம்” என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் “அதிருத்ரம்” என்றும், பிரித்து 5 விதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் தற்காலம் ஸ்ரீருத்ரைகாதசினி பல ஆஸ்திகப் பிரமுகர்களால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அனுஷ்டித்துக்கிடப்பட்டு வருகிறது. பலருடைய வேண்டு கோளுக்கிணங்கி விரிவான ஸ்ரீருத்ரைகாதசினி ப்ரயோகமும் (அனுஷ்டான முறையும்) இத்துடன் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. இது பலருக்கு உதவியாக இருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

ஸ்மார்த்த பிரயோகங்களை சிறந்த முறையில் செய்து வைக்கும் திறமை வாய்ந்தவரும், தார்ய சாஸ்திரங்கள் கிருஹ்ய ஸமத்ரங்கள் முதலியவற்றில் நான்கே தேர்ச்சி பெற்றவருமான காலஞ்சென்ற தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ வி. வைத்தியனுதசாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிளாசீன நூல்களைத் தழுவி மேற்படி பிரயோகம் ஒண்டை எழுதி வைத்திருக்கின்றார். அதுதான் தற்காலம் மும் தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலும் பல வைதிகர்களால் கையாளப் பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரயோகத்தை அச்சிட அவருடைய கையெழுத்துப் பிரதி மிக்க உதவியாக இருந்தது.

தேவநாகர எழுத்தில் ஸ்வரத்துடன் ஸ்ரீருத்ரம்— சமசும், ஸ்ரீ குத்ரநாமத்ரிசதிமுலம் மட்டும் அச்சாகி வருகிறது. இதில் தமிழ் எழுத்திலும் இவையெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் வெளியாகும்.

இப் புத்தகத்தை மிக நோக்கத்தியாக அச்சிட்டுக் கொடுத்த புதுக்கோட்டை “பங்கஜநம் யிரின்டார்ஸ்” உரிமையாளருக்கு நமது நன்றி.

இப்படிக்கு,

R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரி
பதிப்பாளியர்.

பத்திரிகைளில் வெளியான
முன் பதிப்புகளின் மதிப்பரைகள்

ஸ்ரீருத்ரம் — சமகம்

பரமேச்வரன் து மகிமை பற்றியோ, அவன் து முச்சுக்காற்றுகவே கருதப்படும் வேதத்தில் அம்மகினை களை எடுத்துக்கூறும் ஸ்ரீருத்ரத்தின் பெருமை பற்றியோ கூற எப்படி இயலும்? எங்கும் சிறைந்த எல்லா மற்றும், எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் அருமைகளை அமரபாணையில் எடுத்துச் சொல்லபவை ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் உள்ள புனித மங்திரங்கள், முனி புங்கவர்களின் நாவில் உலாவியவை. சரித்திரம் தோன்றுத நாளிலிருந்து நம்முந்தையர்கள் தாங்களும் உலகமும் இப்பர பலன் களை அடைவதற்காக ஜபித்து வந்தவை. ஸ்ரீ ருத்ரத் துக்கு சாயனர், பட்ட பாஸ்கரர், அபிநவசங்கரர் என்ற மூன்று பெரியார்கள் பாஷ்யம் செய்துள்ளனர். தேவநாகரலிபியில் மூலம், தமிழில் பதஅர்த்தம் கருத்துரை, விரிவுரை, மேற் சொன்ன பாஷ்யங்களின் சாராம்சங்கள், மற்றும் ஒவ்வொருமந்திரத்திற்கும் உரிய ரிவி, சந்தஸ், தேவதை, தியானசுலோகம், அவை ஒவ்வொன்றிலும் பெறக்கூடிய பலன் இவ்வளவையும் திரட்டி அளிக்கின்றது இந்தநூல். சிறிதேனும் வடமொழி ஞானமுள்ள ஆஸ்திர்கள் ஒவ்வொருவரும் படித்துப் பயன்டைய வேண்டிய உயர்ந்த நூல் இது.

— கல்கி. 9—7—61

“எல்லா வெதங்களையும் விட ஸ்ரீ ருத்ரம் சிறந்தது என்பது கூர்ம புராணத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ருத்ரஜபத்துக்குச் சம்யான து வேதத்திலும்ஸ்ரீரத்திலும் இங்கூ என்பது எதுதலையற்றிதையில் கூறப் பட்டுள்ளது. இந்த மங்திரங்களின் அர்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஸ்ரீ முத்து சிருஷ்ண காஸ்திரிகள்

அருமையான சேவை செய்துள்ளார். ஸ்ரீ ஸாயண, பட்ட பாஸ்கர, அபிநவசங்கர பாஷ்யங்களைத் தழுவி தமிழில் பதவுரை கருதுரை முதலியவற்றைத் தந்துள்ளார். இதோடு மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற் கும், ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அபிநவசங்கர பாஷ்யத்திலிருந்து இவைகளையும் இப் புத்தகத்தில் தந்திருக்கின்றார். ஸ்ரீருத்ரம்—சமகம் எல்லோரும் கற்றுக்கொண்டு ஒது வேண்டுமென்று ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் கூறி வரும். இக்காலத்தில் அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டு பாராயணம்செய்ய இது மிக உபயோகமாக இருக்கும்”.

— தினமணி 30—9—61.

Sri Rudram, the prayer to Lord Siva, is perhaps the most popular and efficacious among the Vedic-hymns. It occurs in the middle of the Yajurveda and contains the highest of mantras, the Panchakshara. It is recited for one's own purification and attainment of gnana and for the welfare of the country. No ablution in a Siva temple is complete without its recital. This hymn contains 11 chapters and 164 mantras. Their very chanting in prescribed swaras by a group of men is charming. Lord Siva's severl aspects, his omniscience, his omnipresence and omnipotence are spoken of in choice and sweet song sounding phrases. The hymn is elaborately commented upon by Sri Sayana, Sri Bhatta Bhaskara, and Abhinava Sankara. These Commentaries indicate the method of reciting and repeating the individual mantras with their special Rishis, Dhyana slokas, etc, and the usefulness on such repetitions. Sri Muthukrishna Sastrigal has done an incalculable service in giving word for word meaning for this famous hymn and in adding elaborate notes on each mantra called from the above commentaries. — Hindu-dated 30-6-57

ஸ்ரீருத்ர மஹிமை

஭ஸிதகவ்சிதானா் வத்ரநாக்ஷடாஸா்
 அமृதகிரணமௌலேர்பிமூலே ஸிதானாஸு ।
 பிதி஦ிநஶதருத்ரப்ரக்ஷஶுத்ராஶயானா்
 அமரபதிநுதானாமஸ்மி ஦ாசாநுதாஸः ॥

விடுதிருத்ராக்ஷங்களையணிந்து கொண்டிருப்ப
 வர்களும், சந்திரசேகரனது சரணைவிந்தங்
 களில் ஈடுபட்டவர்களும், பிரதிதினம் ருத்ர
 பாராயணம் செய்வதால் பரிசுத்தமான மன
 துடன் கூடியவர்களும் (ஆதலால்) தேவேந்
 த்ரானுல்கூட வணங்கப்படுகின்றவர்களுமான
 மஹான்களுடைய தாஸர்களுக்கு தாஸ்னுக்
 நான் இருக்கின்றேன்.

பிராம்மனர்களுக்கு வேதாத்யயனம் மிக அவசியம். ஆனால் தற்காலம் பலருக்கு அவரவர்களுடைய வேதசாகையை பூர்ணமாக அத்யயனம் செய்ய அவகாசமும் சௌகரியமுமில்லை. இருந்தாலும் ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், புருஷஸுக்தம் முதலிய குறிப் பிட்ட சில பாகங்களையாவது தவருமல் அத்யயனம் செய்தால் இஹத்திலும் பரத்திலும் பல நன்மைகளைப் பெற்று, பிராம்மன்யத்தையும் ரக்ஷித்துக் கொள்ளலாம் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அவற்றுள் ஸ்ரீருத்ரத்தை ச்ரந்திகள், ஸ்மிருதிகள், இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் எல்லாம் பலவாறுக்கொண்டாடுகின்றன. ஸ்ரீஅபிநுவ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்கள் எழுதிய ருத்ரபாஷ்யத்தின் முகவுரையில்

ச்ருதிகள் முதலியவை ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையை எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றன என்பதை விரிவாகக் கூறியுள்ளார்கள். அதைத் தமுகியே ஸ்ரீருத்ரத் தின் மஹிமையை இங்கு முதலில் எழுதிவிட்டு பிறகு ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு பதவுரை கருத்துரை விளக்கம் முதலியவற்றை விரிவாக எழுதியுள்ளோம்.

ஸ்ரீருத்ரம் “சதருத்ரீயம்” “ருத்ரோபனிஷத்” முதலிய நாமாக்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. “ச.த.ரு.த்.ரீ.ய.ம்” என்பதற்கு மூன்று விதமாகப் பொருள் கூறலாம். பல ருத்ரார்கள் இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றபடியால் சதருத்ரீயம். அல்லது ருத்ரனைச் சேர்ந்த இந்த ருத்ரோபனிஷத் பல வேத சாகைகளில் படிக்கின்றபடியால் இது சதருத்ரீயம். ஸுத ஸம்ஹிதையில்

शतशाखागतं साक्षाच्छतरुद्रीयमुत्तमम् ।

तस्मात्जपमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

“பல வேத சாகைகளிலும் இந்த சதருத்ரீயம் இருப்பதால் இது மிகச் சிறந்தது. ஆதலால் இதை ஜபித்தே எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை அடைகின்றுள்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

एकशतं यजुश्शाखाः, तासु रुद्रोपनिषदाभ्यायते ।

“யஜார் வேதத்தின் சாகைகள் 101. அவை எல்லா வற்றிலும் ருத்ரோபனிஷத் கூறப்படுகிறது” என்பட்டபாஸ்காரும் கூறியுள்ளார். அல்லது ஸ்ரீருத்ரனின் நாமாக்கள் அனந்தமாக இங்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால் “சதருத்ரீயம்” என்றும் கூறலாம்.

ஸ்ரீருத்ரம் எல்லா உபநிஷத்துக்களையும் விடச் சிறந்தது.

ஐாபாலோபனிஷத்தில் “எங்கூட ஜபித்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம்” என்ற கேள்விக்கு “சதருத்ரீயத்தை ஜபித்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம்” என்ற பதில் காணப்படுகிறது. மற்ற உபனிஷத்துக்களை ஜபித்தாலும் மோக்ஷம் ஸித்திக்கலாம். இருந்தாலும் அவ்வாறு ஜபிக்கப்படும் உபனிஷத்துக்களுள் இது மிகச் சிறந்தது என போதிப்பதற்கென்றே மேற்படி ஐாபாலோபனிஷத்தில் கேள்வியும் பதிலும் தொன்றியிருக்கின்றன. அது எவ்வகையில் சிறந்தது என்பதைச் சுற்று ஆராய்வோம். உபனிஷத்துக்களை ஜபித்து அதன் மூலம் ச்ரவணம், மனனம், நிதி த்யாஸனம் இவற்றை அடிக்கடி செய்து ஞானத்தைப் பெற்றுல் உடனே முக்கி ஏற்படும். ஜபத்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம் என்று கூறப்படும் இடங்களில் எல்லாம் ஜபத்தால் ஆத்மஞானத்தை ஸம்பாதி த்து மோக்ஷத்தைப் பெறலாம் என்றுதான் பொருள்கொள்ளவேண்டும். ஸ்ரீருத்ரோபனிஷத் அம்மாதிரியும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக ஆகின்றது. வேறுவிதமாகவும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக ஆகின்றபடியால்தான் மற்ற உபனிஷத்துக்களைவிட இது சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது. எப்படி என்றால், “ஏதாற்றுவா அம்ருதோ பவதி” என ஐாபால ச்ருதி கூறுவின்ற யடியால் ஸ்ரீருத்ரத்தில் உள்ள பரமேச்வர திவ்ய நாமாக்களே போட்டிபோட்டுக்கொண்டு ருத்ரஜபம் செய்கின்றவனை விடுவிக்க முன்வந்து ஈச்வரானுக்கிரஹத்தை ஸம்பாதி த்துக்கொடுத்து ச்ராவணாக

மனனம் முதலியவைகளை அபேக்ஷிக்காமலே அவனுக்கு ஆத்மஞானத்தை உண்டுபண்ணிவிடுகின்றன. அதுதான் பூஞ்சுத்ரத்திற்குள்ள தனிச் சிறப்பு.

எல்லா வேதங்களையும்விட ஸ்ரீநூத்ரம் சிறந்தது.

இதைப்பற்றி கூர்ம புராணம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. வஸுமநஸ் என்ற அரசன் மிக சரத்தை யுடன் பல வருஷகாலம் காயத்ரியை உபாளித்து வந்தான். அதனேல் திருப்தி அடைந்த பரமேச்வரன் அவன் முன்தோன் நி அடியிற்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

இமானி மே ரஹஸ்யானி நாமானி ஶஷ்ண சாந஧ |

ஸ்வர்வேदேஷு ஗ிதாநி ஸ்ஸாரஶமனானி ச |

நமஸ்குரஷ ஸ்ததமேமிர்நாமபடை: ஶுचிஃ |

அ஧்யாய் ஶதருஷ்யீய யஜுஷா ஸாரமுத்தமஸ் |

ஜபஸ்வானந்யசேதஸ்கௌ மத்யைவாஸக்தமானஸः |

஬்ரஹ்மாரி மிதாஹரை ஭ஸ்நிஷஸ்ஸமாहிதः |

ஜபேதாமரணாத்ருங் ஸ யாதி பரமாஂ ஗திம् |

“ ஏ குற்றமற்ற அரசனே ! எல்லா வேதங்களிலும் புகழுப்பட்டவைகளும், ஸம்ஸாரத்தை அழிக்கக்கூடியவைகளுமான என்னுடைய இந்த ரஹஸ்யநாமாக்களை சரவணம் செய். மிக சுத்தங்கை இருந்து கொண்டு இந்த நாமாக்களால் எப்பொழுதும் என்னை வணங்கு. யஜூர்வேதத்தின் ஸாரமாயும் மிகச் சிறந்ததுமான சதருத்ரீய அத்யாயத்தை வேறு இடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல், என்னை எல்லா

ணிக்கொண்டே ஜபம் செய். பிருஹ்மசர்யத்துடன் கூடிய ஒருவன் மிதமான ஆஹாரத்தை உட்கொள் ஞகின் றவனுயும் விபூதியைத் தரிப்பவனுயுமிருந்து கொண்டு கடைசி காலம்வரை ருத்ரத்தை ஜபிப் பானேயாகில் அவன் மிகச் சிறந்த கதியை அதாவது மோகஷத்தை அடைகின்றன்.”

இங்கு “யஜாஷாம் ஸாரம்” என்பதனாலேயே யஜாஷாவேதத்திற்குள் சிறந்தது எனக் கிடைக்கையில், மறுபடியும் “உந்தம்” என்று கூறியிருப்பதால் ரிக்வேதம் முதலியவற்றைவிடக்கூடச் சிறந்தது என வித்திக்கின்றது. அது எவ்விதம்? என பதை உப்பாதனம் செய்வதற்காகவே, “ஸம்ஸாரசமானி” என்று நாமாக்கனுக்கு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜபித்தமாத்திரத்திலேயே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய நாமாக்கனுடன் கூடியிருப்பதால்மட்டும் இந்த ருத்ரம் ஏல்லா வேதங்களையும்விடச் சிறந்தது என்றது அல்ல, அப்படிப்பட்ட ஈசனைக் குறித்து செய்யப்படும் பல நமஸ்காரங்களுடன் கூடியிருப்பதாலும் இது மிகச் சிறந்தது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகவே “நமஸ்கரங்களதையேயிர் நாயபதை:” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீருத்ரநாமாக்களின் ஜபமே மோகஷத்தை அளிக்கவல்லது. அவற்றால் வாசிகமாக நமஸ்காரங்களும் செய்யப்பட்டால் ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அடியோடு அழிக்கக்கூடுமென்கின்றதுப் பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? “அங்கு” என்று அரசனைக் குறித்து செய்யப்படும் ஸம்போதனம், பல வருஷங்காலம் காயத்ரீ உபாஸனத்தால் பாவங்களை

யெல்லாம் களைந்தெறிந்தவனே பூர்வுத்தர ஜபத்தில் பூர்ணத்திகாரம் பெறுகின்றுன் என்பதை சூசனம் செய்கின்றது.

வேதங்களில் “கர்மகாண்டம், உபாஸனாகாண்டம், ஞானகாண்டம்” என்று மூன்று காண்டங்கள் உண்டு. சதருத்தீயம் எல்லா வேதங்களிலும் சிறந்த தென்றால் இந்த மூன்று காண்டங்களையும்விடச் சிறந்ததென்றும் கூறுவேண்டும். கைவல்யோபனிஷத் இவ்விஷயத்தை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. ப்ரஹ்மதத்துவத்தை அறிய விரும்பி தம் சரணங்களில் பணிந்து வேண்டிக் கொண்ட ஆச்வலாயனரைக் குறித்து பரமேஷ்டே, ப்ரஹ்மாத்மதத்துவத்தை உபதேசம் செய்து அதை அறிந்துகொள்ள ஸாதனமாக சதருத்தீய ஜபத்தை விதிக்கின்றார்.

यः शतरुद्रीयमधीते सोग्निपूतो भवति, स वायुपूतो भवति, स आत्मपूतो भवति, स सुरापानाद् पूतो भवति, स ब्रह्महत्यात् पूतो भवति, स सुवर्णस्तेयात्पूतो भवति, कृत्य-कृत्यात्पूतो भवति, तसादविमुक्तमाश्रितो भवति, अत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत्, अनेन ज्ञानमाश्रोति संसारार्णवनाशनम् ।

இங்கு ஸம்ஸார ஸமுத்தத்தை அழிப்பதற்கு ஸாதனமான ஞானத்தைப் பெற விருப்பமுள்ளவன் சதருத்தீயத்தை ஜபிக்கவேண்டும் என்று கூறுவதற்குக் காரணம், சதருத்தீயம் எல்லா வேதங்களையும் விடச் சிறந்தது என்பதுதான். அதை நிருபிக்க “ஹோக்நியூதோ பவதி” என்பது முதல் “க்ருத்யாக்ருத்யாத்-

பூதோ பவதி” என்பதுவரை இது கர்மகாண்டத்தை விட மிகச் சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது.

கர்ம காண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட வேறு எந்த கர்மாவும் எல்லா பாவங்களையும் நிவிருத்தி செய்ய சக்தியற்றது. ஆனால் ஸ்ரீருத்ரஜபம் ஒன்றே ப்ருஹ்ம ஹத்தி முதலீய மஹாபாபங்களைக்கூட நிவிருத்தி செய்யக்கூடியதாகையால், ஸ்ரீ ருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது. கர்மகாண்டம்கூட ஆத்ம ஞானத்திற்கு ஸாதனம் என்ற ஸித்தாந்தம் ஒன்றுண்டு. அந்த ஸித்தாந்தத்தில், கர்மகாண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்கள் எல்லாம் பாப நிவிருத்தி என்ற சித்த சுத்தியை உண்டுபண்ணி அதன் மூலம், ஞானத்திற்கு சாதனமாக ஆகின்றன எனக் கூற வேண்டும். எல்லா கர்மாக்களையும் அனுஷ்டானம் செய்ததால் ஏற்படக்கூடிய பாப நிவிருத்தி என்ற சித்த சுத்தி ஸ்ரீருத்ரஜபம் ஒன்றுலேயே ஸித்திக்கிள்றபடியால் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது.

கர்ம காண்டத்தில் கூறப்படும் கர்மாக்கள் ஸ்வர்க்கம் முதலீய பலவித பயன்களுக்குக் காரணமாகின்றன என்ற பகுத்திலும், அக் கர்மாக்களால் விளையும் பயன்கள் எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தாலேயே சித்திக்கக்கூடுமாதலால் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தை விடச் சிறந்தது என்று ஸித்திக்கிள்றது. ஆதலால் தான்

बृक्षस्य मूलसेकेन शास्त्राः षुष्यन्ति वै यथा ।

शिवे रुद्रजपात्रीते प्रीता एवास्य देवताः ॥

अतो रुद्रजपादेव भूतिमृकी ग्रसिद्धयतः ।

என ஸுதஸம்ஹிதை கூறுகின்றது. அதாவது, மரத்தின் வேரில் ஜூலத்தை ஊற்றினால் கிளைகள் செழிப்பதுபோல் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தால் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பிரீதியடைந்தால் அவருடைய அவயவங்களான இத்திரன் அக்னி முதலிய தேவர்களும் பிரீதியடைவதால் அப்பிரீதியின் பய ஞக உண்டாகக்கூடிய ஸ்வர்க்கம் முதலிய பயன்களும் தாமாகவே ருத்ர ஜூபம் செய்கின்றவனை வந்து அடையக்கூடும்.

யदिच्छन् जपेत्तदामोति हि न संशयः ।

“ எந்த எந்த பயனை விரும்பி ஜூபிக்கின்றானே அந்தந்தப் பயனை அடைகின்றன. இதில் ஸம்சய வில்லை.”

तदेतद् पापक्षयार्थी, व्याधिमोचनार्थी, श्रीकामः, शान्ति कामः, आयुष्कामः, आरोग्यकामश्च कुर्यात्, एतत्सर्वमवामोति ॥

“ பாபக்ஷயத்தை விரும்புகின்றவனே, வியாதி விலகவேண்டுமெனக் கருதுகின்றவனே, ஜூப்வர் யத்தை விரும்புகின்றவனே, ஆயுனை வேண்டுகின்ற வனே, ஆரோக்கியத்தில் ஆசை கொண்டவனே எல்லோருமிந்த ருத்ரஜபத்தைச் செய்யவேண்டும். இதில் கூறப்பட்ட எல்லா பயன்களையும் அடைந்து விடுவான் ” முதலிய வசனங்களாலும் கர்மாக்களால் அடையத்தகுந்த பயன்களை எல்லாம் ஸ்ரீருத்ர ஜூபத்தாலேயே அடைந்துவிடலாம் என்று ஸித்திக்கின் றது. மேலும் ஸ்ரீருத்ர வகுந்யாஸத்தில் “ அக்னி ஹோந்ராத்மனே ஹ்ருதயாய நமः ” முதலியவற்றால் அக்னிஹோந்ரம், தர்சஸ்ரணமாஸம், பகங்தம்,

சா து ர் மா ஸ் யம், ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய
கர்மாக்கள் எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரத்தின் ஹ்ருதயம்
முதலிய அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.
பல சப்தங்களின் ஸமுதாயமான ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு
அக்னிலோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள் நேரிடையாக
அங்கங்களாக ஆகமாட்டா. ஆதலால் இக்கர்மாக்
கள் எல்லாவற்றாலும் உண்டாகும் பயன்கள் ஸ்ரீருத்ர
பாராயணப் பயனில் அந்தர்க்காதம் எனக்கருதி
மேற்படி கர்மாக்கள் ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு அங்கங்களாகக்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்றே கொள்ளவேண்டும்.
இதனாலும் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது.

உபாஸ்தாகாண்டம், ஞானகாண்டம் இவற்றை
விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது :— உபாஸனங்களுள்
அவிமுக்தோபாஸனம் மிகச் சிறந்தது. இந்த உபாஸ
னத்தைச் செய்கின்றவனுக்கு பிராணேத்தரமண
காலத்தில் ஸ்ரீருத்ரன் தாரகப்ருஹ்மத்தை உபதேசம்
செய்கின்றார். அதனால் மோக்ஷத்தை அடைகின்றான். என்று
அவிமுக்தோபாஸனம் இரண்டு விதம். இரு புரு
வங்களும் முக்கும் சேருமிடத்திற்கு அவிமுக்தம்
எனப்பெயர். அங்கு செய்யப்படும் ஸ்ரீபரமேச்வர
உபாஸனம் ஆத்யாத்மிக அவிமுக்தோபாஸனம்
ஆகும். காசிக்கு அவிமுக்த கோத்ரம் எனப்பெயர்.
அங்கு செய்யப்படும் ஸ்ரீபரமேச்வர தரிசனம் ஆதி
பெளதிக அவிமுக்தோபாஸனமாகும்.

தமாதவியுக்மாஶிவ ஭வதி

என்ற வாக்யத்திற்கு ருத்ரபாராயணத்தால், அவி முக்தோபாஸனத்தால் உண்டாகும் பயனை, ஆச்சிநோ பவநி—அடைந்தவருக ஆகின்றுன் என்று அர்த்த மானதால், மேற்படி இருவித அவிமுக்தோபாஸனங்களின் பயனையும் ருத்ராத்யயனத்தால் அடைந்து விடலாம் எனத் தெரியவருகிறது. ஆதிபௌதிக அவிமுக்தோபாஸனத்தில் காசியில் மரணம் ஸம்பவித்தால்தான் தாரக ப்ரகுஹ்மவித்யா உபதேசம் கிடைக்கும். ஆத்யாத்மிக அவிமுக்தோபாஸனத்தில் அவ்வித நிர்ப்பந்தமில்லையானாலும் பூஞ்சுத்ர ஜபத்தைக்காட்டிலும் புருவங்கள் மூக்கு இவற்றின் ஸந்தியாகிற அவிமுக்தம் என்ற ஸ்தலத்தில் பூஞ்சுபர மேச்வர த்யானம் செய்வதில் பல மடங்கு சிரமம் அதிகம். மற்ற எவ்வித உபாஸனங்களிலும் பூஞ்சுத்ர ஜபத்தைவிட சிரமம் அதிகம் என்பதில் ஜூயமில்லை. ஆதலால் அனுயாஸமாக ஜபமாத்திரத்தினால் மோஷாத்தை அளிக்கும் பூஞ்சுத்ரம் எல்லா உபாஸனங்களையும் விடச் சிறந்தது என எழித்திக்கின்றது.

அத்யாத்மி ஸ்வீதா ஸ்கந்஦ா ஜபேத, அனேன ஜானமாமோதி
ஸ்ஸாராண்வநாஶனம् ।

என்ற உபநிஷத் வாக்யத்தால் ஞானகாண்டத்தை யும்விட பூஞ்சுத்ரம் சிறந்தது என ஏற்படுகின்றது. “ஞானகாண்டம்” எனப்படும் உபநிஷத்துக்கள் ஞானம் ஏற்படும் வரை பாராயணம் செய்யப்படவேண்டும் என எழித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “ஸகஞ்சுபர ஜூபேத்” என்று பூஞ்சுத்ரத்தை பிரதிதினம் ஒருமுறை பாராயணம் செய்துவந்தாலே பூஞ்சுபர மேச்வர அனுக்ர

ஹத்தால் அனுயாஸமாக ஞானம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று தெரியவருவதால் இது ஞானகாண்டத்தை யும்விடச் சிறந்தது என்று ஸித்திக்கின்றது.

நாகம் செழித்த வரலாறு

புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஸ்மிருதிகள் முதலியவை எல்லாம் பூர்த்தத்தைப் பலவாறுகப் புகழ்ந்து பேசுகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம். ஸ்காந்தம் பிருஹ்மோத்தர காண்டத்தில் “உபனிஷத்துக்களுள் சிறந்தது பூர்த்தம். மார்தி, அத்ரி முதலிய முனிவர்களும், தேவர்களும் இதை எப்பொழுதும் ஜபித்துவருகின்றனர். இதுவே சிறந்த தபஸ். உபாதகங்களோ அல்லது மஹாபாதகங்களோ எல்லாம் இதன் ஜபத்தால் நசித்துவிடும்” என்று வர்ணிக்கப்பட்டு மேலும் கூறப்படுவதாவது :—

புண்யகர்மாக்களின் பயன் ஸ்வர்க்கம். பாபகர்மாக்களின் பயன் நாகம். இவ்விரண்டிற்கும் முறையே இந்திரனும் யமனும் அதிபதிகளாக பிரும்மதேவனுல் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். காமம், குரோதம், லோபம், மதம், அஹங்காரம் முதலியவர்கள் அதர்மத்தின் பிள்ளைகள். இவ்வள்ளுவர்களும் நாகத்தை பரிபாலிப்பவர்கள். குரோதத்திற்கு முதலில் “பித்ருவதம்”, “மாத்ருவதம்” என்ற இரு பிள்ளைகளும், பின்பு “பிருஹ்மஹத்தய” என்ற கன்னிகையும் பிறந்தனர். காமனுகூடிய பிள்ளைகளுள் “குருதல்பகமனும், (குருவின் மனைவி பிடம் செல்லுதல்) ஸ்ராபானம், (கன்குடித்தல்) சண்டாளி கமளம், (சண்டாள ஸ்திரியிடம் செல்லு-

தல்) என்ற மூவர்களும் முக்கியமானவர்கள். தேவ ஸ்வாபஹரணம் (தேவாலய சொத்தைக் கொள்ளையடித்தல்) பிருஹ்மஸ்வஹரணம் (பிராம்மணன் சொத்தைக் கொள்ளையடித்தல்) ஸ்வர்ணஸ்தேயம் (பவுனைத் திருடுதல்) இம் மூன் மூம் லோபத்தின் பிள்ளைகளாம். நரகத்திற்கு அதிபதியான யமன் இவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து “நரகத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய பொறுப்பு உங்களைச் சேர்ந்தது” என பட்டத்தையும் கட்டி “பாதக நாயகர்கள்” என்ற பெயரையும் சூட்டினான். உடனே “உப பாதகம்” என்ற தன் வேலைக்காரர்களுடன் மிக தீவிரமாக வேலைசெய்து ஏராளமான நபர்களை நரகத்திற்கு அழைத்துவந்து நரகத்தை நிறப்பினர்.

நரகாயகர்கள்கூட நடுங்கும் விஞ்சை

ஆனால் பூர்வராத்யாயத்தின் மஹிமை மைய அறிந்து ஆங்காங்கு பலர் ருத்ரபாராயணம் செய்ய ஆரம்பித்தவுடன் அந்த த்வனியைக்கேட்ட மேற்படி பாதகநாயகர்கள் மிகவும் நடுக்கங்கள்டு உபபாதகர்களுடன் யமலோகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று யமனிடம் தெரிவித்தனர். அரசே ! தாங்கள் நரகம் செழிப்பதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்ய எங்களுக்கு அதிகாரமளித்தீர்கள். தற்காலம் உலகத்தில் எங்கும் நடமாடக்கூட சக்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டோம். கிராமங்கள்தோறும், நதி தீரத்திலும், தேவாலயங்களிலும் ருத்ரஜூபம் செய்கின்றனர். அந்த த்வனியைக் கேட்டவுடனேயே எங்கள் உடல்கள் எறிகின்றன. வேறு எவ்வித பிராயச்சித்தங்களை அனுஷ்டித்தபோதிலும் நாங்கள் பொருட்படுத்தி

தமாட்டோம். ஆனால் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தை மட்டும் ஒரு கூஷண நேரங்கூட சகிக்க எங்களால் முடியவில்லை. எங்களுக்கு ஸ்ரீருத்ரஜபமே மிகக் கொடிய விஷமாக இருக்கின்றது. இனி என்ன செய்வோம்!

இதைக்கேட்ட யமன் மிகவும் வருத்தமடைந்து ப்ருஹ்மதேவனிடம் சென்று எல்லா விஷயங்களையும் தெரிவித்தான். உடனே ப்ருஹ்மதேவனும் ஸ்ரீருத்ரஜபம் எங்கும் தங்குதடையின்றி பரவாம வீருக்க ஓர் உபாயத்தைக் கற்பித்தார். அதாவது:— அவித்யா தேவியின் பெண்களாகிய அச்ரத்தா (அவநம்பிக்கை) தூர்மேதா (கெட்ட புத்தி) என்ற இரு பெண்களையும், மனிதர்களிடம் செல்லும்படித் தூண்டினார். பலர் மேற்படி அச்ரத்தை தூர்மேதை இவ்விரண்டினாலும் மோஹத்தை அடைந்து ஸ்ரீருத்ர பாராயனத்தில் பற்றற்றவர்களாக ஆனவுடன் யமன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தன்னுலகத்திற்குத் திரும்பி னன். இதிலிருந்து ஸ்ரீருத்ரஜபம், உபபாதகம், மஹாபாதகம் முதலிய ஸமஸ்தபாபங்களையும் அழிக்கவல்லது எனத் தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி அடியிற் கண்டவாறு ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மத் பீत்வा ஗ுரुதாராஞ் ஗त்வा

स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा ।

भसच्छन्नो भसशय्याशयानो

रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः ॥

(சாதாதப ஸ்மிருதி)

“ மத்யபானம் செய்தாலும், குருதார கமனம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், ப்ருஹ்மஹத்யை இவற்றையெல்லாம் செய்தாலும், விபூதி தாரணம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீருத்ராத்யாயத்தை ஜூபம் செய்கின்றவன் ஸ்மஸ்த பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைகின்றுன்.”

एकादशगुणान्वापि रुद्रानाशृत्य धर्मवित् ।

महापापैरपि स्पृष्टो मुच्यते नात संशयः ॥

(அத்ரி ஸ்மிருதி)

“ மஹாபாபங்களைச் செய்தவனுடையும் ருத்ர பாராயணம் மிகச் சிறந்த தர்மம் என்பதை அறிந்த ஒருவன் பதினேறு தடவை ருத்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்தானேயாகில் அந்த பாபங்களிலிருந்து விடுதலையடைந்து விடுகிறுன். இதில் ஜூயயில்லை.”

सुरापी स्वर्णहारी च रुद्रजापी जले स्थितः ॥

सहस्रशीर्षजापी च मुच्यते सर्वकिलिषैः ॥

(யாக்ஞவல்க்ய ஸ்மிருதி)

“ ஸ்வராபானம் செய்தவனுகிலும், ஸ்வரணத்தை அபஹரித்தவனுகிலும், ஜூலத்தில் நின்று கொண்டு ஸ்ரீருத்ரத்தையும் “ ஸஹஸ்ரசீர்ஷா ” என்று ஆரம்பமாகும் புருஷஸ்தாக்தத்தையும் ஜூபிப பானேயாகில் எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைகின்றுன்.”

वेदमेकगुणं जप्त्वा तदहैव विशुद्धयति ।

रुद्रैकादशिनीं जप्त्वा तत्क्षणादेव शुद्धयति ॥

“வேதம் முழுவதும் ஒருதடவை ஜபம்செய்தால் அப் பகனி லே லே ய சுத்தியடைந்துவிடுகிறுன். ஸ்ரீருத்ரத்தை ஜபம் செய்தால் அதே கூடணத்தில் சுத்தியடைந்துவிடுகிறுன்.”

இதிஹாஸமாகிற ஶஹாபாரதத்திலும் ஸ்ரீருத்ரம் பலவாருகப் புகழப்பட்டிருக்கிறது. ஆநுசாஸனிக பர்வத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தர்மபுத்ரரைக் குறித்தும், தரோண பர்வத்தில் ஸ்ரீவியாஸர் அர்ஜுனனைக் குறித்தும் கூறும் “வேதோஸ்ய விஞ்ஞானம் சதருதீய யூத்தமய்” என்ற வசனத்தில் ஸ்ரீருத்ரம் உத்தமம் எனக் காணப்படுகிறது. எதைவிட உத்தமம்? என்றால், அதே வாக்யத்தில் சமீபத்தில் உள்ள வேதத்தைவிட்டு வேறு ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதாகையால் வேதத்தைக் காட்டிலும் என்று கிடைக்கின்றது. ஆதலால் மற்ற வேதப்பகுதிகளைவிட ஸ்ரீருத்ரம் மிகச் சிறந்தது என எதித்திக்கின்றது. அவ்வித சிறப்பிற்குக் காரணம் ருத்ர பாராயனத்தாலேயே எல்லா புருஷார்த்தங்களும் எதித்திக்கின்றன என்பதுதான். இது தமது சொந்த அனுபவம் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதே ஆநுசாஸனிக பர்வத்தில் தெரிவிக்கின்றார்.

प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीते विशांपते ।

प्राजलिः शतरुद्रीयं नास्य किञ्चन दुर्लभम् ॥

“ஏ அரசனே! காலையில் எழுந்திருந்து யிகவும் சுத்தமாக இருந்துகொண்டு அஞ்சலி பந்தத்துடன் எவன் ருத்ரத்தை ஜபிக்கின்றானே அவன் அடைய முடியாதது ஒன்றுமேயில்லை.”

கூர்ம புராணம், விங்க புராணம், ஹரிவம்சம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பல பயன் களை அடைவதன்பொருட்டு ஸ்ரீருத்ரத்தையும் பஞ்சாக்ஷி ரத்தையும் ஜபித்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

अत्र पूर्वं हृषीकेशो विश्वात्मा देवकीसुतः ।

उवास वत्सरं कृष्णः सदा पाशुपतव्रतः ॥

भस्मोदधूलितसर्वाङ्गो रुद्राध्ययनतत्परः ।

आराधयन् हरिः शम्भुं कृत्वा पाशुपतव्रतम् ॥

(கூர்ம புராணம்)

“தேவகீ ஸ்தனுன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எப்பொழுதும் பாசுபத வ்ருதத்துடனும் ஸர்வாங்கங்களிலும் விழுதி தாரணம் செய்துகொண்டும், ஸ்ரீருத்ராத்யயனத்தில் விசேஷமாக ஈடுபட்டவராகவும் ஸ்ரீபரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்துகொண்டு இங்கு ஒருவருஷ்காலம் வாஸம் செய்தார்.”

एवं स्तुत्वा महादेवं दण्डवत्प्रणिपत्य च ।

जजाप रुद्रं भगवान् कोटिवारं जले स्थितः ॥

(விங்க புராணம்)

“இவ்வாறு மஹாதேவனைத் துதித்து ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு கோடி தடவை ருதரத்தை ஜபித்தார்.”

भास्वत्रिपुण्डो भस्तैस्सितस्सन्

मौनी जपी बल्कलवान् मुकुन्दः ।

நிரந்தர் சேதசி சந்஦ிசூடு
விசிந்தயன் பञ்ச ஜஜாப வணந् ॥

(ஹரி வம்சம்)

“ பளிச்சென்று பிரகாசிச்கும் திருபுண்டரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு உடல் முழுவதும் விழுதியால் வெளுத்தவராகவும், தலையில் ஜடையும், இடையில் மரவுரியும் அணிந்து வேறு பேச்சைப் பேசாதவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சந்திரசேகரனை மனதில் இடை விடாமல் தயானம் செய்துகொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துவந்தார்.”

மஹாபாரதத்திலேயே, மானஸ ஸரஸ்வில் மிக உக்ரஸ்வருபத்துடன் இருந்த பாசுபதாஸ்தரத்தை ஸமாதானப்படுத்துவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ருத்ரபுராயனாம் செய்தார் என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பரப்ருஹ்மஸ்வரூபியாயும், எப்பொழுதும் ஸமஸ்த அபிஷ்டங்களுடன் கூடியிருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஒரு மந்த்ரத்தை ஜபித்து அதனால் சில பயன்களை அடைய வேண்டுமென்பதில்லை. இருந்தாலும் உலகில் மற்றவர்கள் இம்மாதிரி மஹாமந்த்ரங்களை ஜபித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வற்றை யெல்லாம் பெறலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மந்த்ரஜபம் ருத்ரபுராயனாம் முதலிய பல கர்மாக்களையும் அனுஷ்டித்து வருகிறார். கீதயிலும் இவ்வாறே மொழிந்திருக்கிறார்.

ந மே பார்஥ஸ்த கர்த்தவ் திஷு லோகேஷு கிஞ்சன ।
நாநவாஸமவாஸவ் வர்த ஏவ ச கர்மணி ॥

“ ஏ அர்ஜூன ! மூவுலகங்களிலும் எனக்கு ஆக வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. இதுவரை என்னிடமில்லாத எதுவும் இக் கர்மாவைச் செய்து அடைய வேண்டுமென்பதும் எனக்கில்லை. இருந்தாலும் நான் எல்லா கர்மாக்களையும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டே வருகிறேன்.”

“ நான் செய்யாதபோனால் என்னைப் பின்பற்றி மற்றவர்களும் கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்காமல் அழிந்து விடுவர். உலகில் சிறந்தவன் எதைச் செய்கின்றானே, எதை நம்புகின்றானே அதையே ஸாதாரண ஜனங்கள் செய்வர், நம்புவர். ஆதலால் கர்மானுஷ்டானத்தால் நமக்கு ஆகவேண்டியது இல்லையான லும், மற்றவர்களை கர்மானுஷ்டானத்தில் தூண்டுவதன் பொருட்டாவது நாம் அவசியம் கர்மாக்களை அனுஷ்டித்தே ஆகவேண்டும்.”

இவ்வாறு ஸ்ரீருத்ரமஹிமையைப்பற்றி புராணங்களிலிருந்தும் பல வசனங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் அது மிகவும் விரியுமெனக்கருதி ஸுதாஸம் ஹிதையிலிருந்துமட்டும் ஒரு வசனத்தை எடுத்துக்கூறி அத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ரூஜாபி விமுच்யேत மஹாபாதகபஜராத ।

ஸம்யக்ஜானं ச லभते தென முच்யேத வந்஧னாத ॥

அனென ஸவஶாஂ ஜப்ய நாசித ஸத்ய ஶ्रுதௌ ஸ்மृதௌ ॥

ருத்ரஜூபம் செய்கின்றவன் மஹாபாதகம் என்ற கூண்டிலிருந்து விடுதலையடைந்துவிடுவான். ஆத்ம ஞானத்தை அடைவான். அஞ்ஞானம் என்ற கட்டி விருந்தும் விடுதலையடைவான். வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் இதற்குச் சமமான ஜூபம் வேறு ஒன்றுமே இல்லை. இது உண்மை.”

ஸ்ரீருத்ரம்

நமஸ்தே ரூத்ர மன்யவ உதோத இஷவே நமः ।

நமஸ்தே அஸ்து ஧ந்வனே வாஹஸ்யாமுத தே நமः ॥ १

(ப-ஞ) ரூத்ர - ஏ பாரமேச்வர ! தே - தங்களுடைய, மன்யவே - கோபத்தின்பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம். உதோ - மேலும், தே - தங்களுடைய, இஷவே - பாணத்தின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம். தே - தங்களுடைய, ஧ந்வனே - வில்லின்பொருட்டு, நமः அஸ்து - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். உத - மேலும், தே - தங்களுடைய, வாஹஸ்யா - இரு கைகளின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம்.

விளக்கம் : ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு ஸாயணர், பட்ட பாஸ்கரர், அபிநவசங்கரர் என்ற மூவர் பாஷ்யம் செய்திருக்கின்றனர். அந்த மூன்றையும் தழுவியே இந்த விளக்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ருத்ரத்தில் மொத்தம் 11 அனுவாகங்கள் உள்ளன. முதல் அனுவாகத்தால் கோபங்கொண்ட ஸ்ரீருத்ரனுக்கு ஸமாதானம் செய்யப்படுகிறது. 2-வது முதல் 9-வது அனுவாகம்வரை ஸ்ரீருத்ரனைப் பலவாருகப் புகழ்ந்து வணங்கப்படுகிறது. கடைசி இரு அனுவாகங்களால் ருத்ரனிடமும் ருத்ரகணங்களிடமும் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஸ்ரீருத்ரனுக்கு கோரமாயும் சாந்தமாயுமுள்ள பல உருவங்கள் உண்டு. அவற்றுள் கோரமான உருவத்தை சமாதானப் படுத்துவதற்காக, அவருடைய கோபம் ஆயுதம் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது. எவ்வித குற்றமற்ற வரும் எல்லா குணங்களுடன் கூடியவருமானா

ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்கு ஒருவனிடம் கோபம் ஏற்படக் கூடுமோவனில், அவரது கட்டளையாகிற சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவற்றை மீறி நடப்பவர்களிடம், அவர்களை சிகிஷித்து, ஸந்மார்க்கத்தில் ஈடுபடும்படி செய்வதற்கென கோபித்துக்கொள்வதென்பது குணமே அல்லாமல் குற்றமாக ஆகாது.

ஈடு+ஈவயதீதி=ஈநா: — என்ற வியுதப்பத்தியை அனுசரித்து, துக்கம் அல்லது, துக்கத்திற்குக்காரணமான பாபம் இவற்றை வீரட்டியடிக்கிள்றபடியால் “ருத்ரன்” என ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கு பாப நிமித்தமாக உண்டாகும் கோபத்தை விலக்கி சாந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக “ருத்ர” என்ற சொல்லால் ஸம்போதனம் செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதே. எல்லாவித துக்கங்களுக்கும் கோபமே மூலகாரணமானதால் முதல் முதலாக அதற்கு நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது. பரமேச்வரன்கோபங்கொண்டதும், அவருடைய அம்பு முன் வந்து நிற்கும். பிறகு வில்லை நோக்குவார். பின்பு அவ்விரண்டையும் எடுக்க இருகைகளும் முயற்சிக்கும். ஆதலால் அந்த வரிசையிலேயே கோபம், பாணம், வில், கைகள் இவைகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பரமேச்வரனுடைய பாணம் முதலியவை தேவதைகள் போல் உபாளிக்கத்தக்கவை. ஆதலால் இங்கு அவற்றை வணங்கி வேண்டிக்கொள்ளுவதென்பது யிகவும் பொருத்தமுள்ளது தான். ஒரு சமயம் பாசுபதாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யும் முறையை அர்ஜுனன் மறந்துவிட்டான். அதை அறி

வதன் பொருட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் இருவரும் கைலாஸத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு “ஓர்திவ்ய ஸரஸ்லில் அந்த அஸ்திரம் இருக்கின்றது. அதை எடுத்து வாருங்கள்” என அவ்விருவர்களுக்கும் பரமேச்வரன் உத்திரவிட்டார். அதன்படி அவ்விருவரும் அந்த ஸரஸ்லாக்குச் சென்று பார்க்கையில் பல ஸர்ப்பங்களின் வாய்களிலிருந்து வெளிவரும் கொடிய விடைஜ்வாலையால் வியாப்தமாயும், மிக பயங்கரமாயும், அந்த அஸ்திரம் தோற்றமளித்தத்து. உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணன், அது சாந்தி அடைந்து தன்னிடம் வருவதன்பொருட்டு ருத்ரஜூபம் செய்தார். அதனால் அந்த அஸ்திரம் மிக சாந்தமான உருவத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கைக்குக் கிட்டியது” என மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய அம்பு முதலிய ஆயுதங்கள் உபாஸ்ய மூர்த்திகள் என்றும், சேதனங்கள் என்றும் தெரியவருகிறது.

ஓவ்வொரு மந்திரத்தின் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது மிக அவசியம் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அபிநவ சங்கர பாஷ்யத்தில் அவையெல்லாம் விரிவாக எடுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முதல் மந்திரத்திற்கு ரிஷி—ஆத்ரேயர், சந்தஸ்—அநுஷ்டுப், தேவதை—ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம் :—

அகர்ணகூடை ஧னுषி ஜவலந்தீ ஦ேவீமிஷு ஭ாஸ்வதி ஸந்஦்஘ானம் ।
காயை-மஸை மஹநியவேஷ ஦ேவ்யா யுத் யோதிதஞ் யுவானம் ॥

“காது வரையில் இமுக்கப்பட்ட ஓளிமிகுந்த வில்லில், ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் பாணத்தைத்

தொடுக்கின்றவரும், அழகிய வேஷத்துடன் கூடிய வரும், போர் வீரனைப்போன்ற உடலை தரிப்பவரும், வாலிபப் பருவத்தில் உள்ளவரும் தேவி யுடன் கூடியவருமான மஹேச்வரனை தியானம் செய்ய வேண்டும்."

ப்ராஜாபத்ய கிருச்சத்தை அனுஷ்டித்து 11 ஆயிரம் ஆவிருத்தி ஜபம் செய்தால் இந்த மந்திரம் சித்திபெறும். இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு பிரதக்ஷனை நமஸ்காரங்களைச் செய்வதால் பரமேச்வரனுடைய அருளும், பாபக்ஷயமும், சமுதாயத்திற்குத் தலைவருகை இருக்கும் தன்மையும் சித்திக்கும். இதனால் செய்யக்கூடிய மற்ற பிரயோகங்களை எல்லாம் "ருத்ரகல்பார்ணவம்" முதலிய நூல்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். (1)

யாத இஷு: ஶிவதமா ஶிவं ஬भूவ தे ஧னு: |

ஶிவ ஶரவ்யா யா தவ தயா நோ ருद्र ஸுடய || 2

(ப-ரை) ருద்ர - ஏ பரமேச்வர ! தே - தங்களுடைய, யா இஷு: - எந்த பாணமானது, ஶிவதமா - மங்களாகரமாக, வம்பு - இருக்கின்றதோ, தே - தங்களது, ஧னு: - எந்த வில்லானது, ஶிவம் வம்பு - மங்களாகரமாக இருக்கின்றதோ, தவ - தங்களுடைய, யா ஶரவ்யா - எந்த அம்பராத்துணி, ஶிவா - மங்களாகரமாக இருக்கின்றதோ, தயா - அந்த பாணத்தாலும், வில்லாலும், அம்பராத்துணியாலும், ந: - எங்களை, ஸுடய - சுகமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

வி.—வேதத்தில் வர்த்தமான அர்த்தத்திலும் "விட்" பிரயோகம் செய்யப்படலாமாகையால் இங்கு "பாலா" என்பக்கு இருக்கின்றதோ, என வர்த்த

மானூர்த்தத்தைக் கொள்ளவேண்டுமென பட்டபாஸ்கா பாஷ்யம். பாபியான என்னிடம் முதலில் மிக பயங்கரமாக, இருந்த எந்த பாணம் முதலியவை என்னால் முன் மந்திரத்தால் வணங்கப்பட்டு சாந்த ஸ்வரூபங்களாக ஆயிற்றோ, அவற்றால் எனக்கு சுகத்தை அளியுங்கள், என மற்ற இரு பாஷ்யங்களிலும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பூதார்த்தத்திலே “பபுவ” என்ற சொல் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாக ஆகிறது.

இந்த இரண்டாவது மந்திரத்திற்கு ரிஷி— ஆத்ரேயர். சந்தஸ்—அனுஷ்டுப், தேவதை சம்பு. த்யானம் :—

ध्यायेहेचं सस्मितं स्यन्दनस्थं देव्या साध्यं तेजसा दीप्यमानम् ।
इच्छिव्वासालकृताभ्यां भुजाभ्यां शूराकारं स्तूष्मानं सुरौघैः ॥

“தேவியுடன் தே ரி ல் அமர்ந்திருப்பவரும், தேஜஸ்ஸூடன் பிரகாசிப்பவரும், பாணம், வில் இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரு கைகளாலும் சூரைப்போல் விளங்குகிறவரும், தேவகணங்களால் போற்றப்பட்டவரும், சிரித்த முகத்துடன் கூடியவருமான தேவரை தியானம் செய்ய வேண்டும்.”

இந்த மந்திரத்தை பன்னிரண்டு தினங்கள், நித்யகர்மாக்களுக்கு விரோதமில்லாமல் நடுநிசீயத்தவிர மற்ற காலங்களில் இடைவிடாமல் ஜபித்துவந்தால் சித்தி ஏற்படும். இது துர்பிக்கூம் தேசக்கோபம் முதலியவற்றைப் பரிநூரம் செய்வதற்கென்றே ஏற்பட்ட மஹாமஂகிராகஸ்.

या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापापकाशिनी ।

तथा नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभिचाकशीहि ॥ ३

(ப-ரை) ருத்ர - ஏ பாமேச்வர ! தே - தங்களுடைய,
அயோரா - ஆயுதங்களால் பிறருக்கு பயத்தை உண்டு
பண்ணுத்தும், ஶிவா - ஐஹிக சுகங்களை அளிக்கக்
கூடியதும், அபாபகாஶினி - மோக்ஷ சுகத்திற்குக்
காரணமான ஆத்மஞானத்தை அளிக்கக்கூடியது
மான, யா - எந்த, தனு : - சரீரம் இருக்கின்றதோ,
தயா - அந்த, ஶந்தமயா - சிறற்ற மோக்ஷ சுகத்தை
அளிக்கும், தனுவா - சரீரத்தால், பிரிஶந்த - வேதப்
பிரதிபாத்யமான பொருளாக இருந்துகொண்டு
மோக்ஷம் வரையிலுமுள்ள எல் லா சுகங்களையும்
அளிக்கக்கூடிய ஏ பாமேச்வரா ! ந : - எங்களுக்கு,
அமிசாகஶிரி - எங்கும் ஆத்மதத்துவம் விளங்கும்படி
செய்யுங்கள்.

வி.-“முன் மந்திரத்தால் ஜஹிகசுகத்தை அளிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு இந்த மந்திரத்தால் மோசுசுகத்தை அளிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ள விரூர்,”என்று அபிநவசங்கரர் பாண்டியம். ‘‘ஸ்ரீபாமேசுவரனுடைய சாந்த மூர்த்திகளுள் சில ஆயுதங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பவை. சில ஆயுதங்கள் அற்றவை. முன் மந்திரத்தால் ஆயுதங்களுடன் கூடிய மூர்த்தி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தால் ஆயுதங்கள் அற்ற மூர்த்தி வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது” என்று பட்டபாஸ்கர பாண்டியம்.

அந்த கோரா—ஆயுதங்களை கையில் ஏந்தி காரணமின்றி பயத்தை உண்டுபண்ணும் மூர்த்தி கோரா, அவ்வாறு அல்லாத மூர்த்தி இங்கு அகோரா என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிவா—மங்களாகரம், அதாவது ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள சுகங்களையும் அளிக்கக்கூடியது.

அபாபகாசிந்—பாபத்திற்கு விரோதியான பிருஹ்மாத்மதத்வ ஞானம் இங்கு “அபாப” என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டவுடன் ஸமஸ்த பாபங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன என உபநிஷத் கூறுகின்றபடியால் ஆத்மஞானம் பாபத்திற்கு விரோதி என்று ஏற்படுகிறது. அத்தகைய ஆத்மதத்வ ஞானத்தை பிரகாசப்படுத்தும், அதாவது அளிக்கும் சீரம் இங்கு அபாபகாசிந் என்ற பதத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கிரிசந்த—பரமேச்வரனைக் குறிக்கும் இக்கொல்லுக்கு பலவாருக விவரணம் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிரௌ—கைலாஸே நித்யாவி஭ුதோ யः பிராणி஭्यः ஶா தனோतி ஸ ஗ிரிஶந்தः—கைலாச பர்வதத்தில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தை அளித்துக்கொண்டிருப்பவர்.

கிரௌ—வேदே திஷ்ணர்஘்யேண ஶா தனோதி வேதங்களில் அவற்றின் பொருளாக இருந்துகொண்டு அளைவருக்கும் கோமத்தை செய்துகொண்டிருப்பவர்.

கிரௌ—பிணவே திஷ்ண ஧்யேயர்஘்யேண நிரதிஶயங்காநந்஦லக்ஷண ஶா தனோதி பிரணவத்தில் தியானம் செய்யத்தகுந்தவராக இருந்துகொண்டு பிருஹ்மானந்தம் என்ற ஒப்புயாவற்ற சுகத்தை அளிக்கின்றவர்.

இந்த மந்திரத்திற்கு ரிஷி—காசயபர், சந்தனஸ்—ஸ்வராடநுஷ்டுப், தேவதை—சம்பு.

த்யானம் :—

ஸ்மீரானந் சந்஦ிகலாவதஸ் ஗ஜா஧ர் ஶைலஸுதாஸஹாயம் ।

திலோசனம் ஭ஸ்மभுஜஜஸ்முண் ஧்யாயேதபஶூனா் பதிமிஶிதாரம் ॥

“ சிரித்த முகத்துடன் கூடியவரும், சந்திர கலையை சிரசில் அணிந்தவரும், கங்கையை தரிப்ப வரும், பர்வதராஜ குமாரியுடன் கூடியவரும், மூன்று கண்களையடையவரும், விபூதி, சர் ப் பங்கள் இவற்றை ஆபரணமாக அணிந்தவரும் பசுக்களுக்கு (ஜீவர்களுக்கு) பதியுமான ஈச்வரனைத் தியானம் செய்யவேண்டும்.”

பசுக்களின் சாந்தியின் பொருட்டு இந்த மந்திரத்தின் ஐபம், ஹோமம் முதலீயவை விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. (3)

யாமிஷு ஗ிரிஶந்த ஹஸ்த வி஭ர்யஸ்தவே ।

ஶிவா் ஗ிரிதி தா் குரு மா ஹீஸி: புருஷ ஜகத் ॥ ४

கிரிஶந்த - ஏ பரவேச்வர ! யா் ஹஸு - எந்த பாணத்தை, அஸ்தவே - பாபிகள் மேல் வீசி எறிவதற் காக, ஹஸ்த - கையில், வி஭ரி - தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்களோ, ஗ிரிதி - கைலாச மலையில் வாசம் செய்து, அதை ரகுஷிக்கும் ஏ பரமேச்வர ! தா் - அந்த பாணத்தை, ஶிவா் குரு - மங்களகரமாகச் செய்யுங்களோ. புருஷ - என்னைச் சேர்ந்த மனுஷ்யர்களையும், ஜகத் - மற்ற ஜங்கம் ஸ்தாவர சொத்துக்களையும், மாஹீஸி: - ஹரிமளிக்காமல் இருங்கள்.

வி.—இரண்டாவது மூன்றுவது மந்திரங்களால் இஷ்டசித்தியை வேண்டிக்கொண்டு இந்த நாள்காவது மந்திரத்தால் அநிஷ்ட பரிஹாரத்தை வேண்டிக்கொள்கிறோர். “ சிரிசந்த ” என்ற ஸம்போதனம் இருக்கையில் அதிகப்படியாக “ சிரிந்த ” என்றும்

ஸம்போதனம் செய்யப்பட்டிருப்பதன் தாத்பர்யம், “அகார்யத்தைச் செய்தவன் ஆனாலும் என்னை பஜை னம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு நற்புத்திணை அளித்து அவனை நான் “இரக்ஷிப்பேன்” என் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறார். சிரி அவ்வித பிரதிக்ஞையாகிறவாக்கில் உறுதியாக இருந்துகொண்டு, ந்ராயதே தன்னை பஜைக்கின் றனார்களை “இரக்ஷிக்கின்றார்” என்று அபிநவசங்கர பாஷீ யத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (4)

ஶிவேந வசஸா த்வ ஗ிரிஶாஞ்சா வாமஸி ।

யथா நஸ்ர்வமிஞ்ஜாதயக்ஷம் சூமநா அஸ்து ॥ ५

(ப-ஞ) ஗ிரிஶ - கைலாச வாசியான ஏ பரமேச்வர ! த்வா - தங்களை, அஞ்சா - அடைவதன் பொருட்டு, ஶிவேந வசஸா - மங்களகரமான வார்த்தைகளால் (ஸ்தோத்திரத்தால்), யதா - எப்படிச் செய்தால், ந: - எங்களுடைய, சுவ் ஜாத - ஜங்கமமான மனுஷன், பசு முதலியவையும், அயக்ஷம் - ரோகம் அற்றவையாகவும், சூமநா: - நல்ல மனதுடன் கூடியவையாகவும், அதாவது சுகமாக இருக்கக்கூடியவைகளாகவுங், அஸ்து - ஆகக்கூடுமோ — அவ்விதம், வாமஸி - வேண்டிக்கொள்கிறேம்.

வி.—இந்த ஐந்தாவது மந்திரத்தால் இஷ்டப் பிராப்தி அனிஷ்ட பரிஹாரம் இவ்விரண்டும் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

கிரி - கைலாசத்தில் வசிப்பவர் என்றும், வேத ப்ரதிபாத்யமான பொருள் என்றும், கைலாஸமலை, மேகம், பிரஸ்தவம், இவைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரன் என்றும் பல்வாறுகப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அச்ச—இது அவ்யயம், ஸம்ஹிதாகாலத்தில் தீர்க்கம் சிரவிக்கும். ப்ராப்தும் (அடைவதற்கு) என ஸாயணரும், அபிமுகீரணம் - தன்னை நோக்கும் படி செய்வதற்கு என பட்டபாஸ்கரரும் பொருள் கூறியுள்ளார். ஆனால் அபிநவசங்கரர் “அச்ச” என்பதை பரமேச்வர ஸம்போதனமாகக் கருதி, ஏ நிர்மல ஸ்வரூப ! என்று பொருள் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு ஸம்போதனம் செய்வதால் ஓர் விசே ஷார்த்தம் கிடைக்கின்றது. அதாவது பாபிகளுடைய ஸ்தோத்ர சம்பந்தத்தால் பரமேச்வரனுக்கும் தோட்சம் சம்பவிக்குமோவெனில், அது ஒருநாளும் சம்பவிக்காது. அவர் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தையுடையவர் என்ற பொருள் “அச்ச” என்ற ஸம்போதனத்திலிருந்து கிடைக்கின்றது. தெருவில் உள்ள அசுத்த ஜூல சம்பந்தத்தால் எப் பொழுதும் பாவனமான கங்காஜூலத்தின் மஹிமை குறைவதில்லை. அதற்கு மாறுதலாக கங்காஜூல சம்பந்தத்தால் மற்ற ஜூலந்தான் யமுனை ஜூலம்போல் மிகவும் பாவனமாக ஆகின்றது. அதுபோல் நித்ய பரிசுத்தரான பரமேச்வரனித் துதிக்கும் பாபிகளுடைய வார்த்தைகள் எல்லாம் பரமேச்வர ஸம்பந்த வசத்தால் பரமபாவனமாக ஆகிவிடுகின்றன. ஆதலால்தான் “சிவேன வசஸா” என்று இதே மந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது, ஐந்தாவது இரண்டும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு ரிஷி—கௌதமர். சந்தஸ்காயத்ரீ, தேவதை ருத்ரன்.

த்யானம் :—

ஸாங்஗ாமிகேந வஷா பிரிராஜமான்
தேவ புரதயினாஶனமந்஦ாஸம्।

दैत्यान् दिघक्षुमचलेश्वरचापपाणि
ध्यायेत्पुरारिमथ भूमिरथाघिरुढम् ॥

“ போருக்குரிய வேஷங்கள் பூண்ட உடலால் விளங்குகின்றவரும், முப்புரத்தை அழிக்கும் மந்த ஹாசத்தை உடையவரும், அசுரர்களை தஹிக்க விரும்புகின்றவரும், மேருமலையை வில்லாகக் கையில் தரிப்பவரும், பூமியாகிற தேரில் வீற்றிருப்பவருமான, முப்புரத்திற்கு எதிரியான ஸ்ரீபரமேச்வரரைத் தியானம் செய்யவேண்டும்.”

திருப்புர ஸம்ஹார காலத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பூண்ட வேஷங்களையும் அவருடைய நிலையையும் இந்த சுலோகம் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்த இரு மந்தரங்களையும் சேர்த்து 21 தினங்கள் இடைவிடாமல் ஜபித்தால் சித்தியைப் பெறலாம். அகால மரணம் முதலிய தீங்குகள் இம்மந்தர ஜபத்தால் விலகும்.

(5)

अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक् ।

अहीश्च सर्वान् जम्भयन् सर्वाश्च यातुधान्यः ॥

(ப-ரை) அधிவக्तா - பக்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகின்றவரும், பிரथமः - அனைவரையும் விடச் சிறந்தவராயும், ஦ैव्यः - தேவர்களிடமும் அந்தர்யாயியாக இருப்பவரும், ஭ிஷக् - பாவம், ரோகம், ஸம்ஸாரம், வறுமை முதலிய எல்லா துண்பங்களுக்கும் சிகித்தை அளிக்கும் வைத்யருமான பரமேச்வரன், ஸர்வாந् அஹீஶ் - நேரில் நின்று ஹிம்னை செய்யும் பாம்பு, தேள், திருடன் முதலியவர்களையும், ஸர்வாஶ்ச யாதுधான்யः - மனைந்து நின்று ஹிம்கைபுரியும் ராக்ஷஸர்கள், பிசாக்கள் முதலியவைகளையும், ஜம்஭யன् - ராக்ஷஸம்

செய்துகொண்டு, அடியாவது - எனக்காகப் பரிந்து பேசட்டும்.

வி.—பூர் பரமேச்வரனை வணங்கிதுதித்தபோதி லும், பரங்களுக்கேற்ற தண்டனைகளை விதிக்கும் யமன் சித்ரகுப்தன் முதலியவர்களும், ஷி பாபங் களுக்கு சாக்ஷியாக மற்ற தேர்களும் இருக்கையில் பரமேச்வரன் எப்படி தாமாக துதிக்கின்றவர்களை இரக்ஷிக்க முடியும்? என்றால் பரமேச்வர அருளைப் பெற்றவர்களிடம் மற்றயாரும் எதையும் செய்யமுடியாது என இந்த மந்த்ரம் கூறுகின்றது.

அதிலும்தா—தன்னை அண்டியவர்களுக்குப்பரிந்து பேசுகின்றவர். பரமேச்வரபஜனம் என்ற சிறந்த கர்மாவிற்குப் பயனாக பரமேச்வரன் பக்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகிறார். ஆதலால் அது குற்றமாக ஆகாது.

ப்ரதமः—பரமேச்வரன் பரிந்து பேசியபோதிலும், யமன் தண்டிக்காமல் இருக்கக்கூடுமோ? என்ற சங்கைக்கு ஸமாதானம் “ப்ரதமः” என்ற சொல்லி விருந்து கிடைக்கின்றது.

“யो ஦ேவானா் பிரथம் புரஸ்தாத்திஶ்வாதிகோ ரதோ மஹீஷः”

“தமிஶ்வரானா் பிரथம் மஹேஶ்வரं த் ஦ைவதானா் பிரதம் ச ஦ைவதம्”

“யो ஦ேவः ஸஷ்வரேஷு மஹாதேவ இதி ஸ்மृதः”

தஸ்மை நமஸ்து குர்வணா ஦ிவி திஷ்ண்தி ஦ேவதாः ||.”

“தேவதைகளுள் முதல்வன், உலகிலேயே அறந்தவன்” “ஈச்வரர்களுள் முதலான மஹேஶ்வரன். தேவதைகளுள் முதலான தே வ-தை” எல்லா தேவர்களுள் எவர் “மஹாதேவன்” என்று வழங்கப்படுகின்றாரோ அவர் பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்துகொண்டே தேவலோகத்தில் தேவர்கள்

வாழ்கின்றனர்” என்றெல்லாம் கூறும் பல சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாசங்களிலிருந்து பரமேச்வரன் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர் என்று தெரிய வருகிறது. அவருடைய அருளைப்பெற்ற பக்தனை, அவரை வணங்கும் மற்றவர்கள் எப்படி தண்டிக்க முன்வரக்கூடும்?

பரமேச்வரோபாஸ்கன் மற்றவர்களால் துண் புறுத்தப்பட்டான் என்பது மட்டுமில்லை, போற்ற வும் படுவான் என்றும் “தைவ்யः” என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. “தைவ்யः” என்றால் தேவர்களுள் அந்தர்யாமியாக இருப்பவன் என்று பொருள், அவ்வாறு இருந்துகொண்டு பரமேச்வரோபாஸ்கனைப் போற்றும்படியும் தேவர்களுடைய புத்தியைத் தூண்டுகின்றார்.

பிஷக்—இச் சொல்லிற்கு “வைத்யன்” என்பது பொருள். உலகில் வியாதியைப்போல் பிராணிகளை துண்புறுத்தக் கூடியவை, பாபம், ஸம்ஸாதுக்கள், வறுமை முதலிய எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றிற்கும் சிகித்சையளிக்கக்கூடிய வர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். ஆதலால்தான் பொதுவாக “பிஷக்தமம் தவா பிஷஜாம் ச்ருணேமி” (வைத்தியர்களுள் மிகச்சிறந்த வைத்தியர்) என்று வேறு ஒரு சுருதியும் கூறுகிறது. ‘பிஷக்’ என்ற செலி பரமேச்வரன் கருளை நிரம்பியவர் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றது. வியாதியால் வருந்துகின்றவ னுக்கு அந்த வியாதியின் காரணத்தை அறிந்தவன் சில சமயம் சஸ்தர சிகித்சை செய்யலாம். அது ரோகிக்கு ஹரிம்சையானதும் அவனுடைய நள்ளிய யின் பொருட்டே செய்யப்பட்டதாகதயால் அதைக்

செய்த வைத்தியனை குரூரன் என்று சொல்லாமல் தனை நிரம்பியவன் என்றே கூறுவர். அதுபோல் ஸம்ஸார வைத்தியரான பரமேச்வரனும் துஷ்டர் களான இராக்ஷஸர்கள், சர்ப்பங்கள் முதலீயவற்றை தண்டித்தபோதிலும், அதனால் அவற்றின் பாவம் நீங்கி காலக்கிரமத்தில் அவை நற்கதியடையக் கூடுமாதலால் அச்செய்கையாலும் பரமேச்வரன் தனை நிரம்பியவர் என்பதுதான் உறுதியாகிறது.

நி஦ாநஷ்டஸ்ய ஭ிஷஜோ ரூணே ஹீஸாஂ பியுஞ்சதः |

ந கிஞ்சி஦ஶ நைஷ்ணம் ஘ூநைாத பியோஜிகா ||

என்ற சிவபுராண சுலோகத்தில் “பிஷக்” என்ற சொல் பரமேச்வரனுடைய கருணையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐம்பயந் அத்யவோசத்—தன் பக்தர்களின் விரோதி களை அழித்தபின் பக்தர்களுக்கு பரிந்துபேசவேண் டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. பக்தர்களின் விரோதிகள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களை நிக்ரஹம் செய்யத் திறமையற்றவரானால், முதலில் பரிந்துபேசி பிறகு அவர்களை அழிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படும். பரமேச்வரன் யாரையும் எக்காலத்திலும் அனுயாசமாக அழிக்கத் திறமை உள்ளவராகையால் முதலில் விரோதிகளை அழித்து, பிறகு அவர்களுக்காக பரிந்துபேசவேண் டும் என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. தன்னை அண்டியவனை இரக்ஷிப்பதன் பொருட்டு பிறரை தண்டித்தால், அப்பொழுது மற்ற தேவர்கள் “பல பாபங்களைச் செய்த இவனை இரக்ஷிக்கலாமா?” என்று கேட்கக்கூடும். அத்தருணத்தில் “இவன் என்னை அண்டி பலவாறுகப் போற்றினான், இவனி

டம் இனி ஏது பாபம்? இவன் சிறந்த புண்ணிய சாவியல்லவோ? என்றெல்லாம் பரமேச்வரன் பரிந்து பேசுவார்.” ஆதலால்தான் “அதிப்ருவந் ஜம்பயது” என்று கூறுமல் “ஜம்பயந்நத் யவோசத்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காட்டில் பல பாபகாரியங்களைச் செய்துகொண் டிருக்கும் வேடர்கள் ஒரு சமயம் வில்வ மரத்தின் மேல் ஏறி நின்றுகொண்டு வில்வ தளங்களைப் பரித்து கீழே ஏறிந்துகொண்டிருந்தனர். அவ்விடத் தில் ஒரு சிவலிங்கம் இருந்தது. அதை வேடர்கள் அறியவில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் போட்ட வில்வதளங்கள் சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்ததால் அவர்களையும் தனது பக்தர்கள் எனக்கருதி பரமேச்வரன் அவர்கள் இறந்தவுடன் அவர்களைக் கைலாசத்திற்கு அழைத்துவரும்படி உத்தரவிட்டார். பரமேச்வர தூதர்கள் அதன்படி அழைக்கவந்த காலத்தில் யமதூதர்கள் அவர்களை எதிர்த்தனர். யமதூதர்களை வென்று சிவதூதர்கள் அந்த வேடர்களை கைலாசத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டனர். பிறகு யமன் சித்ரருப்தன் முதலியவர்கள் பரமேச்வரனிடம் சென்று ‘மிகக்கொடிய பாவங்களைச் செய்த இந்த வேடர்கள் எங்கள் தண்டனைக்குள்ளாக வேண்டியவர்கள், அவர்களை எப்படி கைலாசத்திற்கு அழைத்துவரலாம்’ என வினாவ, வேடர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ என்மேல் வில்வ தளங்களைப் போட்டதால் அவர்களிடம் உள்ள பாவங்கள் பறந்துவிட்டன. ஆதலால் அவர்களை தண்டிக்க உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, என பதிலுமைத்தார். இதுபோன்ற பல கதைகள் சிவபுராணங்களில்

காணப்படுகின்றன. இவற்றில் யமதூதர்களை அடித்து விரட்டியனின் வேடர்களுக்காக யமன் சித்ர குப்தன் முதலியவர்களிடம் பரிந்து பேசியதாகக் காணப்படுகிறது.

இதே ருத்ரத்தில் மேலேயும் “ரக்ஷா ச நோ அதிசதேவப்ருஹி” என்று முதலில் இரக்ஷித்தல், பின்பு பரிந்துபேசுதல் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ர ஐபம் இராக்ஷஸர்கள், பிசாசுகள், விஷம், ஜ்வரம் முதலியவற்றிற்கும் ஏற்படும் துன்பங்களை அறவே அழிக்கக்கூடியது. ‘ஆதலால் இந்த மந்த்ரம் “கவசம்” என மஹரிஷி போதாயனால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரத்தின் ரிஷி-கண்வர். சந்தஸ்—அனுஷ்டுப். தேவதை-சம்பு.

த்யானம் :—

चन्द्राधृमौलिं कालारिं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ।

ज्वलत्पावकसंकाशं ख्यायेदेवं त्रिलोचनम् ॥

“அடத்த சந்திரனை சிரளில் அணிந்தவரும், யமனை வென்றவரும், சர்ப்பத்தை உபவீதமாக அணிந்தவரும், எரியும் நெருப்பைப்போல் பிரகாசிக்கின்றவரும், முக்கண்ணனுமான தேவனை தியானம் செய்யவேண்டும்.”

ஐம்பது ஆயிரம் தடவை இந்த மந்த்ரத்தை ஐபித்தால் மந்த்ரசித்தி உண்டாகும். (6)

அஸौ யस्तामो अरुण उत बभुस्सुमङ्गलः ।

ये चे माँ रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रो वैषाँ हेऽ ईमहे ॥

(ப-ரை) ய: - முன் மந்திரங்களால் கூறப்பட்ட பரமேச்வரனே, தாந்தி : - (உதய காலத்தில்) மிகவும்

சிவப்பாயும், அஸை: - (உதயமானவுடன்) சொற்ப
சிவப்பாயும், உத - மேலூம், வசூ: - (சற்று நேரத்திற்
குப்பின்) பொன்னிறமாயும், சூமஜ்ஜல்: - மிகவும் மங்களா
காமாயுமுள்ள, அஸௌ: - நமக்கெதிரில் நேரே தோன்
றும் சூரியனுக் கிளங்குகின்றூர். இமா் - இந்த பூமிக்கு,
அசித: - நான்கு பக்கங்களிலும், விஶ்வ - திக்குகளில்,
ஶ்ரிதா: - ஆச்சரியித்திருக்கின்ற, ஸஹஸ்ரா: - ஆயிரக்கணக்
கான, யே ச ரூதா: - எந்த ருத்ரார்கள் இருக்கின்றனரோ,
ஏஷா் - இவர்கள் அனைவருடையவும், ஹெத: -
கோபத்தை, அவ ஈமை - (துதி நமஸ்காரம் முதலிய-
வற்றுல்) நிவிருத்தி செய்கின்றோம்.

(க-ரை.) பரமேச்வரனுக்கு, பிருதிவி, ஜூலம்,
அக்னி, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன்,
யஜமானன் என்று எட்டு உருவங்கள் உள்.
அவற்றுள் சூரிய ஸ்வரூபியான பரமேச்வரன் இந்த
ஏழாவது எட்டாவது மந்த்ரங்களால் போற்றப்படு
கின்றூர். சூரிய மண்டலம் உதய காலத்தில் மிகவும்
சிவந்ததாயும், அதற்குப் பின் சற்று சிவந்ததாயும்
பின்பு பொன்னிறமாயும் காணப்படுகின்றது. இருள்
பனி முதலியவற்றை நீக்கி அனைவருக்கும் ஸெளக்கி
யத்தை உண்டு பண்ணுவதால் “ஸாமங்கல:”
மிகவும் கங்களாகரம் என்று சூரிய மண்டலம் போற்றப்
படுகின்றது. சூரியன் இல்லாவிடில் உலகம் முழு
வதும் இருள் சூழ்ந்து அமங்களமாக ஆகிவிடும்.
சூரியனுடைய கிரணங்கள் உலகம் முழுவதும் வியா
பித்திருப்பதுபோல் பரமேச்வரனது உருவம் போன்ற
உருவத்தைக்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான பரமேச்
வர கணங்கள் பூமண்டலத்தைச் சுற்றி பலவிடங்
களிலும் இருந்து கொண்டு ஜனங்களுடைய

புண்ணிய பாபங்களுக்கேற்றபடி அநுக்ரஹத்தையும் நிக்ரஹத்தையும் செய்துவருகின்றனர். சூரிய மண்டல ரூபியான ஸ்ரீ பரமேச்வரன், எங்கும் ஆயிரக்கணக்காக வியாபித்திருக்கும் ஸ்ரீருத்திரகணங்கள், இவர்கள் அனைவருடையவும் கோபத்தை ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் முதலியவற்றால் நிவிருத்தி செய்கின்றோம். அவர்கள் எல்லோரும் எங்களுக்கு அருள் புரியட்டும்.

ஹோட:—என்பதற்கு அனுதாவு, கோபம் என்று இரு பொருள்களும் உண்டு. வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டதைச் செய்யாததால் அனுதாவும், நிஷித்தங்களை அனுஷ்டிப்பதால் கோபமும் உண்டாகும். அவ் விரண்டையும் நாங்கள் நிவிருத்தி செய்கின்றோம் எனக் கூறப்படுகிறது. (7)

அஸौ யोऽவसर्पति நीलग्रीवो विलोहितः ।

उतैनं गोपा अदशनदशनुद्दार्यः ॥

उतैनं विश्वा भृतानि स वृष्टे मृडयाति नः ॥ ८

(ப-ஞா) ய: - எந்த பரமேச்வரன், நீலग்ரீவ: - காலகூட விஷத்தை தரிப்பதால் கருப்பான கழுத்தையுடையவராக இருக்கின்றாரோ, அவரே, விலோஹித: - மிகவும் சிவந்த வர்ணத்தையுடையவராக இருந்துகொண்டு, அஸौ - நேரில் காணப்படும் சூரிய மண்டலத்திற்குள் இருப்பவராக, அவசர்ப்பதி - ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கிறார். ஗ோபா உத - இடையர்கள்கூட, ஏன் - இந்த ஆதித்ய ரூபியான ருத்ரனை, அदஶன - பார்க்கின்றனர். உदஶார்ய: - ஜூலக்தை எடுத்துவரும் ஒன்றுமறியாத பெண்கள் கூட, அதஶன - பார்க்கின்றனர். ஏன் - இந்த ருத்ரனை,

விஶ्वா ஭ूதானி - மாடு, ஆடு முதலிய ஸமஸ்த பிராணி களும் (பார்க்கின்றன). ச: - ஆதித்யருபியான பர மேச்வரன், ஈ: - நம்மால் பார்க்கப்பட்டவராக இருந்துகொள்ளு, ந: - நம்மை, ஸ்த்யாதி - சுகத்தை அனுபவிப்பவர்களாகச் செய்யவேண்டும். (நமக்கு சுகத்தை அளிக்கவேண்டும்.)

(க-ரை) ஏழாவது மந்த்ரத்தால் ஸ்ரீருத்ரனுக்கு ஸமாதானத்தை உண்டுபண்ணி இந்த எட்டாவது மந்த்ரத்தால் இஷ்டசித்தியை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். ஸ்ரீபாரமேச்வரனே தன்னை அனைவரும் கண்டு களிக்கட்டும் என்ற கருணையால் பிரதிதினம் சூரிய மண்டல ரூபமாக ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்று வருகின்றார். அதனால் ஒன்றுமறியாத பாமர மக்கள் கூட ஸ்ரீருத்ரனை தேவில் பார்க்க வசதி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக அறிவற்றவர்களைக் குறிப்பிடுங்காலத்தில் இடையர்களையே உதாரணமாக கூறுவது வழக்கம். “ஆபாலகோபாலம்” எனக் கொல்லுவதுண்டு. அதை அநுசரித்தே இந்த மந்திரத்தில் ஗ோபா அஷாந் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கிருக்கும் அறிவுகூட இல்லாத தன்னீர் குடம் தூக்கிவரும் பெண் களும் சூர்யமண்டல ரூபியான இந்த குத்ரனைப் பார்க்கின்றனர். அது மட்டுமா? ஆடு மாடு முதலிய பிராணிகள்கூட கண்டு களிக்கின்றன. ஸக்சிதானந்த மயமான அந்வைதஸ்வருபம் யாருடைய அறிவிற்கும் எட்டாத்து. கைவாசவாசியான ஸகுணஸ்வருபமோ வெனில் உபாஸகர்களால் மட்டும் அறியத்தகுத்தது. சூர்யமண்டல ரூபியான ஸ்ரீபாரமேச்வர ஸ்வருபமோ ஸமஸ்த பிராணிகளும் கண்டு களிக்கத்தகுந்தது.

அனைவரும் இந்த ஸ்வரூபத்தை தரிசித்து சிரேயஸ் ஸையடையட்டும் என்ற மிகுந்த கருணையுடன் ஆகாயத்தில் சென்றுவரும் ஸ்ரீபரமேச்வரன் நமக்கு சுகத்தை அளிக்கட்டும், என இங்கு வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது.

7-வது மந்த்ரத்திற்கு சந்தஸ்:—ஆஸ்தார பங்க்தி, 8-வது மந்த்ரத்திற்கு ஆஹ பாதங்கள் கொண்ட ஜகதீசந்தஸ்: இரண்டிற்கும் ரிஷி-மருத்வாந். தேவதை-ஆதித்ய ஸ்வரூபியான ஸ்ரீபரமேச்வரன்.

த்யானம்:—

மண்஡லாந்தரங்கள் ஹிரண்மய் ஆஜமானவபுஷ் ஶுचிஸ்மதம् ।
சண்஡ி஘ிதிமக்ஞாந்தையுதி சிந்தயேந்முனிஸஹஸ்ரஸேஷிதம् ॥

“குரிய மண்டலத்திற்குள் இருப்பவரும்; சுவர்ணமயமாக விளங்குகின்றவரும், நன்கு பிரகாசிக்கும் உடலைப் பெற்றவரும், சிரித்த முகத்துடன் கூடியவரும், ஆயிரக்கணக்கான முனிவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகின்றவரும், எங்கும் மழுங்காத காந்தி யுடையவரும், உக்கிரமான கிரணங்களையுடையவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரன் ததியானம் செய்ய வேண்டும்”.

இந்த ஏழு, எட்டு இரு மந்த்ரங்களையும் “கிருச்ரம்”, என்ற பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டித்து பிறகு 16 தினங்கள் இடைவிடாமல் ஜபித்து வந்தால் சித்தி உண்டாகும். மேற்கூறியவாறு புரச்சாரணம் செய்தவன் மழையில்லாத காலத்தில் இம் மந்த்ரத்தை ஜபித்தால் மழையுண்டாகும். (8)

நமோ அஸ்து நிலग்ரीவாய ஸஹஸ்ராக்ஷாய மீதுஷே ।

அथோ யே அஸ்ய ஸத்வானோऽஹ் தேभ்யோऽகர்ந நம: ॥

(ப-ரை) ஸஹஸ்ராக்ஷாய - ஆயிரக்கணக்கான கண் களையடையவரும், ஸீதூஷே - வணங்குகின்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிப்பவருமான், நிலமீவாய - நீலகண்டனை ஸ்ரீ பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: அஸ்து - எனது நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். அதோ - மேறும், அஸ்ய - இந்த பரமேச்வரனுக்கு, ஸத்சான: - சமூத்தில் இருக்கும் பிரமதகணங்களாக யே - எவர்கள் இருக்கின்றனரோ, தேயே: - அவர்களின் பொருட்டு, அஹம் - நான், நம: - நமஸ்காரத்தை, அகரம் - செய்கின்றேன்.

(க-ரை) நீலகண்டமூர்த்தியான ஸ்ரீபரமேச்வர னுடைய அருளைப் பெருவதன்பொருட்டு இந்த மந்த்ரத்தால் அவரை வணங்குகின்றார். காலகூட விஷத்தை கழுத்திலேயே தரித்துக்கொண்டிருப்ப தால் பரமேச்வரனுக்கு “நீலக்ரீவர்” என்றுபெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பெயரைச் சொல்லி இங்கு பரமேச்வரனை வணங்குவதால் அவரிடமுள்ள ஒரு சிறந்த மனிமை ஞாபகமூட்டப்படுகிறது. அமிருதத் திற்காக பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது விஷம், சந்திரன் முதலிய பல வஸ்துகள் அதிலிருந்து உண்டாயின. அவற்றுள் விஷத்தைதயும் சந்திரனை யும் பரமேச்வரன் ஏற்றுக்கொண்டு, கொடிய விஷத்தை கழுத்தில்வைத்து மறைத்துக்கொண்டு அனைவருக்கும் ஆனந்தத்தை அளிக்கும் சந்திரனை தலையில் வைத்துக்கொண்டாடினார். அவ்விதமே நம்மிடமிருக்கும் குறைகளை வெளியிடாமல் குணங்களைக் கண்டே மகிழ்ச்சியடையக் கூடுமாதலால், அவர் மிக சுலபமாக உபாளிக்கத் தகுந்தவர் எனத் தெரியவருகிறது.

வி.— ஸஹஸ்ராக்ஷை— “ஸஹஸ்ர” என்ற சொல்லிற்கு இங்கு ஆயிரம் என்று பொருள் அல்ல. ஏராளம் என்று பொருள். ஆக எல்லா இடத்திலும் அவருடைய பார்வை இருக்கின்றபடியால் நாம் எந்த இடத்தில் இருந்து வணங்கியபோதிலும் அவர் நேரில் அதை காணக்கூடுமெனத் தெரிய வருகிறது. “ஸஹஸ்ராக்ஷன்” என்றால் தேந்திரனுக்குப் பெயர். தேவேந்திர ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

“மீடுஷே” என்பதற்கு மழையைப்பொழிந்து உலகத்தை இரக்ஷிக்கின்றவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். புருஷரூபமாக இருந்துகொண்டு வீர்யத் தை அளித்து கர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவர் என்றும் கூறலாம்.

இந்த மந்த்ரத்தின் சந்தஸ்-அநுஷ்டுப், ரிஷி-சம்பு, தேவதை-சம்பு,

த்யானம் :

ஶரஞ்சப்ரகாஶன வபுஷ ஶிதலதூதிம् ।

ধ்யாயேதிஸஸ்தாஸநாசீனமுமயா ஸஹித் ஶிவம् ॥

“சரத்காலத்துச் சந்திரனுக்குகொப்பான உடலுடன் சீதாமான, அதாவது ஆனந்தத்தை அளிக்கும் காந்தியையுடையவரும், சீம் மாசன த் தி. ல் வீற்றிருப்பவரும், பார்வதியுடன் கூடியவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனை தியானம் செய்யவேண்டும்”.

இந்த மந்த்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்தால் ஸத்புத்ரலாபம் ஏற்படும். (9)

பிரமுஞ் ஧ந்வனஸ்த்வமுभயோர்த்தியோஜ்யம् ।

யாश தே ஹஸ்த இஷவ: பராதா ஭गவோ வப ॥

(ப-ரை) ஭ாவ: - பகவானு ஏ பரமேச்வர !
 ஘ந்வன: - தங்கள் வில்லைச்சார்ந்த, உभயோ: ஆஜியோ: -
 இரு நுணிகளிலும் (கட்டப்பட்டிருக்கும்), ஜ்யா: - நாண்
 கயிற்றை, த்வ: - தாங்களே, பிஸுஞ் - அவிழ்த்துவிடுவ
 கள். தே: - தங்களுடைய, ஹஸ்தே - கையில், யா: - எந்த,
 இஷ்வ: - பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ), தா: ச: -
 அவற்றையும், பராவப - பராமுகமாக—எதிரில் இல்
 லாதவைகளாகச் செய்யுங்கள்.

(க-ரை) பகவானு ஏ பரமேச்வர ! தங்கள்
 வில்லைச் சார்ந்த இரு நுணிகளிலும் (கட்டப்பட்டிருக்கும்)
 நாண்கயிற்றை தாங்களே அவிழ்த்து விடுவார்கள்.
 தங்களுடைய கையில் எந்த பாணங்கள்
 (இருக்கின்றனவோ) அவற்றையும் பராமுகமாக—
 எதிரில் இல்லாதவைகளாகச் செய்யுங்கள்.

(வி.) இந்த பத்தாவது மந்த்ரம் முதல் ஆறு
 மத்தரங்களால் ஆயுதங்களை மறைத்து வைத்துக்
 கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார்.

ஐச்வர்யம், வீர்யம், (தர்மம் என்று ஒரு பாடமும்
 உண்டு.) புகழ், ஸம்பத்து, ஞானம், வைராக்யம்
 என்ற ஆறு குணங்களும் யாரிடம் நிரம்பியிருக்கின்றனவோ, அவற்கு பகவான் என்று பெயர்.
 இந்த ஆறு குணங்களும் பூர்ணமாயுள்ள ஸ்ரீபரமேச்வரன் கையில் உள்ள நாண்கயிறு, பாணம் முதலையை
 வற்றை உபஸம்ஹாரம் செய்ய வேறு யாராலும்
 முடியாதாகையால் “தாங்களே அதைச் செய்ய வேண்டும்” என வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார்.
 வில்லை நாண்கயிறு கட்டப்பட்டிருந்தால்தானே
 அதில் அம்புகளைத் தொடுத்து வீசி எறியக்கூடும் ?
 அவசிதம் செய்யாமல் இருப்பதற்காக வில்லை இரு

நுணிகளிலும் கட்டப்பட்டிருக்கும் நான்கயிற்றை
அவிழ்த்து விடுங்கள் என வேண்டிக்கொள்கிறூர்.
நான்கயிறு அவிழ்க்கப்பட்டபோதிலும் கையில்
உள்ள அம்புகள் உலகத்தையே விழுங்கிவிடும்
போல் மிக பயங்கரமாக இருக்கின்றபடியால் அவற்
றையும் என்களில் தென்படாதபடி மறைத்துக்
கொள்ளுங்கள் என வேண்டிக்கொள்ளுகின்றூர். (10)

அவத்து ஧நுஸ்த்வ ஸஹஸ்ராக்ஷ ஶதேஷு

நிஶிர்ய ஶல்யானா முखா ஶிவோ ந: சுமநா ஭வ || ११

(ப-ஞ) ஸஹஸ்ராக்ஷ - பல கண்களையுடையவரே !
ஶதேஷு - பல அம்பரூத்துணிகளை உடையவரே !
த்வ - தாங்கள், ஧நு: - தங்களது வில்லை, அவத்து -
கழற்றப்பட்ட நான் கயிற்றை உடையதாகச் செய்து
ஶல்யானா - அம்புகளுடைய, முखா - நுணிகளை, நிஶிர்ய -
மழுங்கியதாகவும் செய்து, ந: - எங்களிடம், ஶிவ: -
மங்களகரமான உருவத்துடன் கூடியவராகவும்,
சுமநா: - நல்ல எண்ணங்களை கொண்டவராகவும், ஭வ -
இருங்கள்.

(வி.) அம்புகளை எங்கள் கண்களில் படாமல்
இருக்கும்படி செய்யுங்கள் என வேண்டிக்கொண்டு,
அதனாலும் பய நினீருத்தி உண்டாகாததால் அவற்
றை மழுங்கியதாகச் செய்துவிடுங்கள் என மறுபடி
யும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றூர், சில இடங்களை
மட்டும் பார்க்கக்கூடியவனுகவும், சொற்ப அம்புகளை
மட்டும் உடையவனுகவும் ஒருவன் இருந்தால் அவன்
கண்களில் படாமலிருந்தும், அம்புகள் எல்லாம் வீசி
எறியப்பட்ட பின்பும், அவனை நமக்கு அநுகூலமாக
இருக்கும்படி செய்யலாம். ஸ்ரீபரமேச்வரனே

ஏராளக்கண்களையுடையவராதலாலும் எங்கும் பார்க்கவல்லவர் ஆதலாலும் ஏராள அம்பருத் தூணிகளையும் அம்புகளையும் பெற்றவராதலாலும் நாம் எந்த விதத்திலும் அவரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்ற விஷயத்தை சூசனம் செய் வதற்காக ஸஹஸ்ராக்ஷி, சதேஷாதே என இரு சம்போதனங்கள். அம்புகளை மழுங்கியதாகச் செய்தபோதி லும் அவற்றை வீசி எரிகின்றவன் குருரனை இருக்கும் பகுத்தில் எப்படியாவது நம்மை ஹிம்சிக்கக்கூடும். ஆதலால் அவ்விதமிராமல் “கிவோ பவ” என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகின்றது. மனதில் தயவு இல்லாமல் வெளியில் சமுகமாக இருந்து மட்டும் பயனில்லையாகையால் ஸமநா பவ என்றும் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. (11)

விஜயं ஧னுः கபर्दिनो विशलयो बाणवाँ उत ।

அனेशनस्येषव आभुरस्य निषङ्गधिः ॥

१२

(ப-ஞ) கபர்஦ிநः - பரமேச்வரனுடைய, ஧னுः - வில், விஜयं - நாண் கயிறு அற்றதாக ஆகட்டும். ஬ாணவாந् உத - அம்பருத்தூணியும், விஶலयः - அம்புகள் அற்றதாக ஆகட்டும். அஸ்ய - இந்த பரமேச்வரனுடைய, இषவः - அம்புகள், அனேஶன - அடிக்கும் சக்திகள் அற்று அழிந்துபோகட்டும். நிஷङ்஗धिः - கத்தியைத் தாங்கும் உரை, ஆभुः - கத்தியற்றதாக ஆகட்டும். (அல்லது நிஷङ்஗धிஃ - கத்தி, ஆभுः - சக்தியற்றதாக ஆகட்டும்.) என்றும் பொருள் கூறலாம்.

(10, 11, 12 மூன்று மந்திரங்களுக்கும், ரிஷி-நாரதர், சந்தஸ்-அனுஷ்டுப், தேவதை-ருத்ரன்)

த்யானம் :—

உடைஞாஸ்கரகோடிபகாಶ் ஆடீஸदहनमूर्धानम् ।

भीषणभுजङ्गभूषं ध्यायेद्विविधायुधं रुद्रम् ॥

“கோடிகூர்யப் பிரகாசாயும், ஜ்வலிக்கும் அக்னியை சிரசில் உடையவராயும், பயங்கரமான சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணித்தவராகவும், பலவித ஆயுதங்களை தரித்தவருமான பூர்த்தரனை தியானம் செய்யவேண்டும். இந்த மந்த்ரங்களின் ஜபத்திற்கு சத்ருநாசம் பயனுக்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது.”

(12)

யा தे हेतिर्मादुष्टम् हस्ते बभूव ते धनुः ।

तयाऽसान् विश्वतस्त्वमयक्षमया परिष्मुज ॥ १३

(ப-ரை) ஸீதுஷ்டம் - பக்தர்களின் விருப்பத்தை மிக அதிகமாக அளிக்கின்றவரே ! தங்களுடைய, யா - எந்த, ஹெதி : - கத்தி முதலிய ஆயுதங்கள் இருக்கின்றனவோ, தே - தங்களுடைய, ஹஸ்தே - கையில், ஧னு : - எந்த வில், ஬भूவ - இருக்கின்றதோ, அயக்ஷமயா - பக்தர்களின் ஆரோக்யத்திற்குக் காரணமான, தயா - அந்த ஆயுதங்களாலும், வில்லாலும், த்வம் - தாங்கள், அஸ்மாந் - எங்களை, விஶ்வத : - எல்லாவிதமான ஆபத்துக்களிலிருந்தும், பரிஷ்முஜ - எப்பொழுதும் எல்லாவிதமாகவும் இரகூஷிக்கவேண்டும்.

முன்பு முன் று மந்த்ரங்களால் ஆயுதங்களை உபஸம்ஹாரம் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு, இந்த மந்திரத்தால் தங்களுடைய ஆயுதங்களால் எங்களை இரகூஷிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார்.

(13)

नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे ।

उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥ १४

(ப-ரை) (ஏ பாரமேச்வர !) தे - தங்களுடைய, அனாததாய - அடிப்பதற்கு சித்தமாக இல்லாததும், ஧ृष்ணவे - ஆனால் அடிக்கும் திறமை உள்ளதுமான, ஆयுधாய - ஆயுதத்தின் பொருட்டு, நமः அस्तु - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். உத - மேலும், தே - தங்களுடைய, உभாभ्यां - இரு, சாஹுभ्यां - கைகளின் பொருட்டும், தவ - தங்களுடைய, ஧ன்வனे - வில்லின் பொருட்டும், நமः "நமஸ்காரம்.

முன் மந்த்ரத்தால் வேண்டிக்கொண்டு மறுபடியும் இந்த மந்த்ரத்தால் ஆயுதம் முதலியவற்றிற்கு வணங்கு கின்றார். "பாஹுப்யாம்" என்று தந்திவசனத்தாலேயே இரண்டு என்று கிடைக்கையில் "உபாப்யாம்" என்று மறுபடியும் ஆயுதங்களைத் தாங்கும் கைகளைக் கண்டு மிகவும் நடுக்கத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (14)

परिते धन्वनो हेतिरसान् वृणक्तु विश्वतः ।

அथो य इषुधिस्तवारे असन्निधेहि तम् ॥ १५

(ப-ரை) (ஏ பாரமேச்வர !) தே - தங்களுடைய, ஧ன்வனः - வில்லீச் சார்ந்த, அதாவது வில்லில் தொடுக்கப்பட்ட, ஹெதி: - அம்பு என்ற ஆயுதம், அஸ்மாந - எங்களை, பரிவृணக்து - வர்ஜிக்கட்டும். அதாவது எங்களிடம் வராமல் இருக்கிக்கட்டும். அथो - மேலும், தவ - தங்களுடைய, यः इषुधिः - யாதொரு அம்பருத் தூணியண்டோ, தம् - அதை, அஸ்மத் - எங்களுடைய, ஆரே - விரோதிகளின் சமுதாயத்தில்,

விரோதியாகிற பாவக்குவியலில் அல்லது வெகு தூரத்தில், நிஷேහி - வைத்துவிடுங்கள்.

(வி) இம்மந்த்ரங்களில் நமஸ்கார்மும் பிரார்த்தனையும் மாறி மாறி வருகின்றது. முன்மந்த்ரத்தால் நமஸ்கரித்துவிட்டு இதனேல் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். தங்களுடைய அம்புகளை எங்களிடம் பிரயோகம் செய்யாமல் எங்களை இரகூதிக்கவேண்டும். எங்களுடைய இரகூதனத்திற்கு இடையூருக எங்களிடம் பல பாவங்கள் இருக்கும் பகுத்தில், தங்கள் ஆயுதங்களை அந்த பாபசமுதாயத்தில் வைத்து அதை அழித்துவிடுங்கள். “ஆரே” என்பதற்கு எதிரிகளின் சமுதாயம் என்பது பொருள். பாவமே நமக்கு மிகக்கொடிய விரோதியானதால் “ஆரே” என்பதற்கு பாவக்குவியல் எனப்பொருள் கூறப்பட்டது. மற்ற விரோதிகளின் சமுதாயம் என்றும் பொருள் பொருத்தும். ஆரே என்பதை அவ்யயமாகக் கொண்டு, தங்கள் ஆயுதங்களை எங்கள் அருகில் இல்லாமல் வெகு தூரத்தில் வைத்துவிடுங்கள் என்றும் அர்த்தங் கூறலாம்.

13, 14, 15, முன்று மந்த்ரங்களுக்கும், ரிஷியும் தேவதையும், ஸ்ரீ பர மே ச் வர ஞ, சந்தஸ்— அனுஷ்டுப்.

த்யானம் :—

பிரணமदமரஸ்யமௌலிமாலாகுஸுமரஜோஹபாதபஶயுரமம் ।
அனவரதமனுஸ்மரேத்வாந்யா ஸஹ ஜகதா் பிதர் பிநாகபாணிம் ॥

“ நமஸ்கரிக்கும் தேவர் குழான்களின் சிரளில் அணியப்பட்ட மாலைகளின் மலர்களுடைய மகரந்தத்தால் சிவந்த அடித்தாமரையை உடையவரும்

உலகங்களுக்கெல்லாம் தந்தையாயும் “ பிநாகம் ” என்ற வில்லை கையில் ஏந்தியவராயுமுள்ள பரமேச்வரனை பார்வதியுடன்கூட எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யவேண்டும்.”

இந்த மூன்று மந்த்ரங்களுடைய ஐபத்திற்கும் சத்ருநாசமே பயனுக்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

முதல் அனுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அனுவாகம்

நமो ஹிரண்ய஬ாஹு ஸேநாந்யே ஦ிஶாஂ ச பதயே நம: | १

(ப-ரை) ஹிரண்ய஬ாஹு - சுவர்ணமயமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையுடைய வரும் அல்லது பொன் திறமான கைகளையுடைய வரும், ஸேநாந்யே - சேநதிபதியாயும், ஦ிஶாஂ - திக்கு களுக்கு, பதயே ச - பதிதாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) முதல் அனுவாகம் பதினைந்து மந்திரங்களால் ஆயுதம் முதலியவற்றுடன்கூடிய பரமேச்வரன் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார். இரண்டாவது அனுவாகம் முதல் எட்டு அநுவாகங்களால் பரமேச்வரனை பலவாறுக் வர்ணித்து நமஸ்கரிக்கின்றார். அவற்றுள் இப்பொழுது பரமேச்வரனையே ஸர்வேச் வரனுக வணங்குகின்றார்.

இது முதல் ஶ்ரம்ய: ஶ்ரபதிம்யங்கி வோ நம: என்பது முடிய எல்லா மந்த்ரங்களும் ஆதியிலும் அந்தத்திலும் ‘நம:’ என்ற சொல்லை உடையவை. ஆதலால் இவையியல்லாம் உபயநோ நமஸ்கார யந்த்ரங்கள் எனப்

படும் அதாவது நமோ ஹிரண்யாஹவேஸேநான்யே ஦ிஶாஃ ச
பதயே நமः என்பது ஒரு மந்திரமாகும். இதைப்
போலவே மேலேயும் பல மந்த்ரங்கள் காணப்படு
கின்றன.

தீசாம் ச பதூயே நமः— திக்குகளுக்குப் பதியான
பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம் என்றால்,
இந்திரன், அக்னி முதலியவர்கள் அல்லவோ திக்
பதிகள் எனப் பிரசித்திபெற்றவர்கள்? பரமேச்வரன்
எப்படி திக்பதியாவார்? என சந்தேகமேற்படுகிறது.
அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காக ஸோந்தேய என்ற
விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால்
தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள் முதலிய
அணைவரும் சேனைகள். அவற்றிற்குத் தலைவன்
பரமேச்வரன். ஆதலால் திக்குகளுக்கு அதிபதியும்
பரமேச்வரனே. அவருடைய ஆக்ஞானியால் இந்தி
ரன் முதலியவர்கள் அந்தந்த திக்குகளில் ஆட்சி
புரித்து வருகின்றனர்.

இந்திரன் முதலிய எல்லா சராசரங்களுக்கும்
ஸ்ரீபரமேச்வரனே தலைவர் என்பதை தெரிவிப்பதற்
காக ஹிரண்யபாஹுவே என்ற மற்றொரு விசேஷணம்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சுவர்ணைபரனங்
களையுடைய கைகளையுடையவர் என்றும் பொன்னிற
மான கைகளையுடையவர் என்றும் பொருள் கூற
லாம். பொன்னிறமான கை என்பது உபலக்ஷணம்.
நகம் முதல் சிகை வரை எல்லாம் சுவர்ணமயம்
என்பது பொருள். “ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸாவம்னா:,”
“ஹிரண்யபாஹுவே ஹிரண்யவர்ணைய” யதாபச்ய: பச்யதே
நுக்மவர்ணாம் முதலிய வேதவாக்கியங்கள் பரமேச்
வரனை சுவர்ணமயமாகவே வர் ணி க்கி ன் றன.

சாந்தோக்ய உபனிஷத்தில் அந்தராதீத்ய வித்தையென்று ஒன்று உண்டு. அங்கு சுவர்ணமயமான பரமேச்வரனே உபாளிக்கப்படவேண்டிய தெய்வமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள ஹிரண்யபாறுவே என்ற சொல்லும் அந்த வித்தையில் கூறப்பட்ட சுவர்ணமயமான பரமேச்வரனையே குறிப்பிடுகின்றது. அந்த வித்தையில் பரமேச்வரனை எல்லா லோகத்திற்கும் தலைவனுக்கக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் தேவேந்திரன் முதலிய எல்லா தேவர்களுக்கும் பரமேச்வரன் அதிபதி என்பதை ஹிரண்யபாறுவே என்ற சொல் குறிப்பிடுகிறது. (1)

நமो வृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशुनां पतये नमः । २

(ப-ரை) हरिकेशेभ्यः - ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸமான கர்மாக்களாகிற இலைகளையுடைய, वृक्षेभ्यः - பிரபஞ்சமாகிற விருக்ஷஸ்வரூபமான ருத்ரர்களின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம். பशுनां பतये - பிராணி களுக்கெல்லாம்பதியான பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) पञ्चनामं पதये नमः — இங்குள்ள ‘பகு’ என்ற சொல்! ஆடுமாடுகளை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. இரண்டு கால்கள் உள்ளவை, நான்கு கால்கள் உள்ளவை முதலிய எல்லாப் பிராணிகளையும் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. அவை எல்லாவற்றிற்கும் பரமேச்வரன் அதிபதி. பிராணிகள் எல்லாவற்றையும் பகுக்கள் என்றும் பரமேச்வரனை பகுபதி என்றும் எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது என்பதை ஹரிகோசேப்யः: वरुणேப्यः என்ற இரு சொற்களும் விளக்குகின்றன. உலகில் கயிற்றுல் கட்டப்படுவதை பகு என்றும் அந்த பகுவை தன் விருப்பப்படி ஆட்டிவைப்பவளை

பசுபதி என்றும் கூறுவார்கள். அதுபோல் பிராணி கள் அனைவரும் அவரவர்களுடைய கர்மாக்களாகிற ஸம்ஸார பாசத்தால் கட்டுப்படுகின்றபடியால் பசுக் கள் என்றும், அவற்றை எல்லாம் அந்தந்த காரியங்களில் தூண்டுகின்றபடியாலும், அவற்றின் கட்டை அவிழ்த்துவிடுகின்றபடியாலும் பூர்ச மேச் வரன் 'பசுபதி' என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹிரிகேசேப்யோ நமஸ்தாராய என்ற விடத்தில் மரங்கள் ஸ்வரூபமாக பூர்ச மேச் வரனை வர்ணிக்கின்றபடியால் இங்குள்ள வ்ருக்ஷ என்பதற்கு "ஸம்ஸாரஹிருக்ஷம்" என்று பொருள் கூறப்பட்டது. உபனிஷத், கீதை முதலியவை ஸம்ஸாரத்தை மரமாகக் கற்பித்துக் கூறியிருக்கின்றன. மரத்தின் உச்சியிலுள்ள பசுமையான இலைகளால் மரங்கள் வளர்ச்சியடைவதுபோல் கர்மகாண்டத்தில் கூறப்பட்ட பலவித கர்மாக்களால் பிரபஞ்சமாகின்ற மற்திற்கு கர்மாக்கள் இலைகளாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மரங்களின் உச்சியில் இலைகள் இருப்பதால் அவை "கேசம்" என இங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸத்வ குணத்தை வெனுப்பாகவும், ரஜோ குணத்தைப் பச்சையாகவும் அல்லது சிவப்பாகவும், தமோ குணத்தை கருப்பாகவும் வர்ணி ப்பது வழக்கம். கர்ம காண்டத்தில் ஸாத்வி-க-ராஜஸ்தாமலை என்ற பல கர்மாக்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆதலால் இங்குள்ள பச்சை நிறமான ராஜஸ் கர்மாவைக் குறிப்பிடும் "ஹரி" என்ற சொல் மற்ற இரு வகையான கர்மாக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (2)

நமஸ்ஸஸ்பிஞ்சராய த்விஷீமதே பதினா் பதயை நம: | ३

(ப-ரை) ஸஸ்பிஞ்சராய - இளம் புல்போல் சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த வர்ணத்தையடையவரும், த்விஷீமதே-ஞான ஓளியையுடையவரும், பதினா் - வைத்திக தாந்த்ரிக மார்க்கங்களுக்கு, பதயே - ப்ரவர்த்தகராயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு வேதங்கள் கூறும் மார்க்கத்தை 'வைத்திகம்' என்றும், தந்தரங்கள் கூறும் மார்க்கத்தை 'தாந்த்ரிகம்' என்றும் கூறுவர். தாந்த்ரிக மார்க்கங்களில் சில, வேதத் திற்கு விருத்தமாக இருப்பதால் அவற்றைப் பின் பற்றலாகாது என சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே? அப்படியிருக்க தாந்த்ரிக மார்க்கத்தை ஏன் எடுத்துரைத்தார்? என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காகவே நீண்டமே என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேதத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்கள் தாந்த்ரிக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றக் கூடாதானாலும் வேதத் தில் அதிகாரமற்றவர்கள் தாந்த்ரிக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியாவது நற்கதியையடையட்டும் என்ற எண்ணத்தால் தான் ஞான ஓளி நிரம்பிய, அதாவது ஸர்வஜ்ஞான ஸ்ரீ பரமேச்வரன் தந்தர சாஸ்திரங்களையும் இயற்றியுள்ளார். (3)

நமो வம்முஶாய விவ்யாதிநேநான் பதயை நம: | ४

(ப-ரை) வம்முஶாய - விருஷ்டபத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், விவ்யாதிநே - (துஷ்டர்களை, அவர்கள் உண்ணும் உணவாலேயே) மிகவும் ஹரிம்சிக்கின்றவராயும், அஜாநா - உண்ணப்படும் பொருள்களுக்கெல்

லாம், பதயே - அதிபதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்

(க-ரை) தர்மமே பரமேச்வரனுடைய வாஹனமான விருஷ்டபமாக அ மை ந் தி ரு க் கி ற து என் ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகிறது. உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் தர்மத்தாலேயே விளையக்கூடியதாகையால் தர்மஸ்வருபமான விருஷ்டபத்தில் வீற்றிருப்பவரே தர்மத்திலிருந்து விளையும் உணவுப்பொருள்களுக்கும் பதியாக இருப்பது பொருத்தந்தானே. அன்ன பதியான பரமேச்வரனே சிலரை அவர்கள் உண்ணும் உணவைக்கொண்டே ஹரிம்சிக்கின்றூர் என்பதும் பொருந்தும்.

(4)

நமோ ஹரிகேಶாயோபவீதினே புष்டாநா் பதயே நம: | ५

(ப-ரை) ஹரிகேஶாய - கருத்த கேசத்தையுடைய வரும், (எப்பொழுதும் வாலிபராகவே இருப்பவரும்) உபவீதினே - யக்ஞோபவீதமணிந்தவரும், புष்டாநா் - அறிவு, ஜூச்வர்யம் முதலிய எல்லாம் திரம்பியவர்களுக்கு, பதயே - ஸ்வாமியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) ஸாமவேதத்தில் தேவர்களுள் பரமேச்வரன் பிராம்மணன் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு உபவீதீநே என்ற சொல் அதை குறிப்பிடுவதாகவும் கொள்ளலாம். அவரை அர்ச்சித்து மற்ற வர்கள் புஷ்டியைப் பெற்றிருப்பதால் புஷ்டிபதியாவும் அவர் கூறப்படுகின்றூர். தான் புஷ்டியுடன் இருந்தால்தான் பிறருக்கு புஷ்டியை அளிக்கக் கூடுமாதலால் ஹரிகேஶாய என்ற சொல் நித்யயுவாவான பரமேச்வரன் எல்லாவித புஷ்டிகளுடன் கூடியவர் என்பதை குறிப்பிடுகின்றது.

அல்லது புஷ்டாநாம் பத்தேய என்பதற்கு புஷ்டி களின்பதி, அதாவது அவற்றைக் காப்பாற்றுகின் றவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். புஷ்டிகள் பத்து விதம், அவையாவன : வாக்புஷ்டி, ஞானபுஷ்டி, சீரேந்த்ரியபுஷ்டி, கிருஹகோஷத்ரபுஷ்டி, தன தான்யபுஷ்டி, ப்ரஜாபுஷ்டி, பசுபுஷ்டி, கிராமபுஷ்டி, தர்மபுஷ்டி, அணிமாதிபுஷ்டி என்பனவாம். (5)

நமோ ஭வஸ்ய ஹ்தை ஜगतां பतये நமः । ६

(ப-ரை) ஭வஸ்ய - பிரபஞ்சத்திற்கு, ஹ்தை - ஆயுதம் போன்றவரும், ஜगதா - உலகத்திற்கு, பதயே - ஸ்வாமியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) ஸம்ஸாரமாகிற விருக்ஷத்தை வெட்டித் தள்ளுவதற்கு ஆயுதம்போன்றவர் பூர்ப்பரமேச்வரன். அவர் அருளால்தான் ஸம்ஸார பந்தம் அறுபடும் என்பது கருத்து. பஞ்சாம் பத்தேய நமः, ஐகதாம் பத்தேய நமः: இரண்டாலும் உலகங்களுக்கெல்லாம் பதி என்பதுதான் கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும், “பகுநாம் பதயே நமः:” என்பதால் ஜீவர்களின் பந்தத்திற்குக் காரணம் என்றும், “ஐகதாம் பதயே நமः:” என்பதால் அவர்களுடைய மோகாத்திற்குக் காரணம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. (6)

நமோ ருத்ராயத்தாவினே ஶ்வேతாண் பதயே நமः । ७

(ப-ரை) ருத்ராய - ஸம்ஸார துக்கத்தை அழிக்கின்றவரும், ஆத்தாவினே - நான் ஏற்றப்பட்ட வில்லைக் கொண்டு உலகத்தை இரக்கிக்கின்றவரும், ஶ்வேதாண் - சீரங்களுக்கு, பதயே - ரக்ஷகரான பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரன் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம். முன்ய

கேஷத்திரங்களுக்கு பதியாக இருப்பவர் என்றும்
பொருள் கூறலாம். (7)

நமஸ்ஸுதாயாஹந்த்யாய வனான் பதயே நமः | ८

(ப-ரை) ஸுதாய - (உலகமாகிற இரத்ததை ஓட்டிச்செல்லும்) ஸாரதியாயும், அஹந்த்யாய - யாராலும் ஹிம்சிக்கமுடியாத ஆத்ம ஜ்யோதிஸ்வரூபமாயும், வனான் - காடுகளுக்கு, பதயே - ஸ்வாமியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம். (8)

நமோ ரோஹிதாய ஸ்஥பதயே வூக்ஷணான் பதயே நமः | ९

(ப-ரை) ரோஹிதாய - சிவப்புநிறமாக இருப்பவரும், ஸ்஥பதயே - எல்லாவிடங்களிலும் இருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் இரக்ஷிப்பவரும், வூக்ஷணான் பதயே - விருக்ஷங்களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) விருக்ஷங்களுக்கு அதிஷ்டானமான பரமேச்வரனுடைய வர்ணம் சிவப்பு என இதிலிருந்து தெரியவருகிறது. (9)

நமோ மன்றிணே வாணிஜாய கக்ஷணான் பதயே நமः | १०

(ப-ரை) மன்றிணே - ஏழுகோடி மஹாமந்த்ரங்கள், ரகசியமான உபநிஷத்துக்கள் இவற்றிற்கு ஸ்வாமியாயும், வாணிஜாய - வியாபாரிபோல் ஸர்வதேச வியவஹாரங்களையும் நன்கு அறிகின்றவராயும், கக்ஷணான் - மலை, நதி, காடு, புதர் முதலிய எளிதில் பிரவேசிக்கமுடியாத பிரதேசங்களுக்கு, பதயே - ஸ்வாமியாயுமிருப்பவரின்பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம்.

“க்ஷாணம்” என்பதற்கு மிகவும் துருஹமான தர்மாதர்மரகசியங்கள், பாணஷ்டகள், தேசங்கள்

இவற்றிற்கெல்லாம் பதி என்றும் பொருள் கூறலாம். (10)

நமோ ஶுவந்தயே வாரிவச்சுதாயைष்஧ीனா் பதயே நம: । ११

(ப-ஈ) ஶுவந்தயே - பூமியை வளர்க்கின்றவரும், அதாவது பூமியிலுள்ள அனைவற்றையும் வளர்க்கின்றவராயும், வாரிவச்சுதாய - பக்தர்களிடம் வசிப்பவரும், ஓष்஧ீனா் பதயே - கொடி செடி முதலியவற்றிற்கெல்லாம் ரக்ஷகராயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

வாரிவஸ்க்ருநாய - தனத்தை அளிப்பவர், தனம் ஸம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஸஹாயமாக இருப்பவர், ஜலத்தில் வசிக்கும் விஷ்ணு ஸ்வரூபமாகவோ அல்லது வருண ஸ்வரூபமாகவோ இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பரமேச்வரன் பக்தர்களின் உடலில் வீற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு சான்றூக்பல புராண வசனங்கள் காணப்படுகின்றன.

“ சथாயோग்நிஸமாவேஶாநாயோ ஭வதி கேவலம् ।

தथைவ மம ஸாந்நி஧்யாந்தே கேவலமாநுஷா: ” ॥

“ ஶிவஸ்ய பரிபூர்ணஸ்ய கிஞாம கியதே நரை: ।

யத்கृதं ஶிவभक்தானா் தच்஛வஸ்ய கृதं ஭வेत् ॥

அகாயோ ஭க்தகாய: ஸ்யாத् ॥ முதலியன்.

(கு-ள்) நெருப்பில் பழுக்கப் பழுக்கக் காய்ச்சப் பட்ட இரும்பு எப்படி வெறும் இரும்பாக ஆகாதோ, அவ்விதமே என் பக்தர்கள் என் னுடைய ஸாந்நித்யத்தால் சாமான்ய மனிதர்களாக ஆகமாட்டார்கள். சிவஸ்வரூபமாகவே அவர்கள் கருதப்பட வேண்டுமென்பது கருத்து. எல்லாம் நிறைந்த சிவனுக்கு மனிதர்களால் செய்யப்படவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? சிவபக்தர்களுக்குச் செய்வதே

சிவனுக்குச் செய்ததாக ஆகும். உடல் அற்ற
சிவனுக்கு பக்தர்களுடைய உடலே உடலாம். (11)

நம உच்சீர்ஷாயாக்ரந்஦ியதே பதினாங் பதயே நமः । १२

(ப-ரை) உச்சீர்ஷாய - (போர் முதலியவற்றில்)
உரக்க சத்தம் செய்கின்றவரும், அகந்஦ியதே - எதிரி
களை அழிக்கின்றவரும், பதினாங் பதயே - காலாள் படை
களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற ஈச்வரனின்பொருட்டு,
நமः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) காலாள் படைகளுக்கு ஸ்வா யி
என்பதால் எதிரிகளை ஜூயிக்கும் விஷயத்தில் அவர்
களுடைய உதவி தேவை என்ற சந்தேகம் ஏற்படக்
கூடும். அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காக ஆக்ரந்தயதே
என்ற விசேஷணம். பிறருடைய உதவியை எதிர்
பாராமலே விரோதிகளை அழிக்கக்கூடியவர் என்பது
இதன் பொருள். அதற்கும் வேறு ஆயுதங்கள்
அவருக்குத் தேவையில்லை. ஹாங்காரம் ஒன்றே
போதுமானது. என் படைத் தத் தெரிவிப்பதற்காக
உச்சஸ்கோணாய என்பதாம். திருப்புரத்தை சிரிப்பாலும்,
மன்மதனைப் பார்வையாலும், யமனை நகத்தாலும்
அழித்தபாரமேச்வரனுக்கு ஆயுதங்கள் எதற்காக? 12

நமः குத்தவிதாய ஧ாவதே ஸ்தவநாங் பதயே நமः । १३

(ப-ரை) குத்தவிதாய - எல்லா உலகங்களிலும்
வியாப்தராயும், ஧ாவதே - (பக்தர்களை இரகைவிப்பதற்
காக) அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒடுகின்றவரும்,
ஸ்தவநாங் பதயே - ஸாத்தவிகர்களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற
பரமேச்வரனின்பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) கன்றைத் தொடர்ந்து பச ஒடுவது
போல் பக்தர்களைத் தொடர்ந்து அவர்களை இரகைவிப்

பதற்காக ஒடுகின்றபடியால் அவர் ஸாத்விகர் களுக்கு பதியாக ஆகின்றார். எங்கும் வியாப்தராக இருந்துகொண்டு எல்லோரையும் இரசூஷிக்கின்றார் என்ற விஷயம் வாஜஸநேயிகளுடைய கிருஹ்யத் தில் வீரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. “ஜலத்தில்” மூழ்கும் பொழுதும், வழியில் நடக்கும்பொழுதும், காட்டில் செல்லும்பொழுதும், வேறு எந்த காரி யத்தைச் செய்யும்பொழுதும் அந்தத்த இடங்களில் உள்ள ருத்ரனுக்கு நமஸ்காரம், எனக்கு கேட்மத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும்’ என்ற கருத்துடைய நமோ ருத்ராப்ஸுஷதே ஖ஸ்த மா ஸ்பாரய முதலியவை ஜபிக் கப்படவேண்டிய மந்த்ரங்களாகும். (13)

இந்த இரண்டாவது அனுவாகம் முழுவதும் ஒரே மந்த்ரம். இதன் ரிஷி—மண்டுகர். சந்தஸ்—மஹா காயத்ரி, தேவதை—ஸ்ரீருத்ரன். தயானம் :

ஸுகால்குத்தஸ்வர்ஜமிந்துகங்காரர் ஹரம் ।
஧்யாயேத்கல்பதரோமூலே ஸ்மாஸிந் ஸஹோமயா ॥

(இ-என்) எல்லா அங்கங்களிலும் முத்துக்களை அணிந்தவராவும், சந்திரனையும் கங்கையையும் சிரளில் அணிந்தவராயும், கல்பக விருக்ஷத்தின் அடியில் உமாதேவியுடன் வீற்றிருப்பவருமான பரமேச்வரனை தயானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்தை முறைப்படி ஆவிருத்தி செய்தால் முக்கியமாக சத்ருநாசம், வசீகரணம், ஜூச்வர்யலாபம் முதலியவை சித்திக்கும்.

இரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்து.

முன்றுவது அனுவாகம்

நமஸ்ஸஹமாநாய நிவ்யாதின ஆவ்யாதினிநா் பதயே நம: || १

(ப-ரை) ஸஹமாநாய - விசோதிகளை அடக்குவின்ற வரும் அல்லது பக்தர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கின்றவரும், நிவ்யாதினே - எதிரிகளை நன்றாக அடிக்கும் திறமைவாய்ந்தவரும்,, ஆவ்யாதினிநா் - அனைவரையும் எதிர்த்து அடிக்கும் சக்திவாய்ந்த சேளைகளுக்கு, பதயே - பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின்பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இரண்டாவது அனுவாகம் போலவே இந்த முன்றுவது அனுவாகத்திலும் முதல் எட்டு யஜு-ஸஸ-ஸ-க்களால் பரமேச்வரனே ஸர்வேச்வரன் என்று வணங்கப் படுகின்றார். தூவ்யாதிநீநாய் பதயே என்பதன் அர் த் த மான “வீரசேளைகளுக்குத் தலைவன்” என்பதற்கு ஸஹமாநாய, நிவ்யாதிநே என்ற இரு விசேஷணங்களும் காரணத்தை விளக்குவின்றன. எல்லோரையும் அடக்கி ஆருவின்றவரும், நன்கு அடிக்கின்றவருமான பரமேச்வரன் வீரசேளை களுக்கும் தலைவன் என்பது பொருத்தந்தானே ! வீரசேளைகளுக்குத் தலைவனை இருந்துகொண்டு மற்றவர்களை அடிக்கின்றவானாலும் பக்தர்களானால் அவர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து அருள் புரிவார் என்றும் ஸஹமாநாய என்ற விசேஷணத்தால் தெரியவருகிறது. (1)

நம: ககுமாய நிஷஜ்ணே ஸ்தேநான் பதயே நம: || २

(ப-ரை) ககுமாய - (திருடர்களுள்) சிறந்தவராயும், நிஷஜ்ணே - கையில் கத்தியை தரித்துக்கொண்டி ருப்பவரும், ஸ்தேநான் - மறைந்து இருந்து திருடுகின்ற

வர்களின், பதயே - ஸ்வாமியாகவும் இருப்பவரின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம். (ஸ்தோ: - மறைந்து நின்று திருடுகின்றவன், தஸ்கர: - வெளிப்படையாகத் திருடுகின்றவன்.)

(க-ரை) எல்லோருக்கும் ஈச்வரங்கை இருக்கும் பரமேச்வரன் திருடர்களுக்கும் பதியாக இருக்கின்றார். அதனால் அவருக்கு எவ்வித குற்றமுமில்லை. திருடர் முதலியவர்களின் உடல்களில் பூநிபரமேச்வரன் ஜீவஸ்வரூபமாகவும், ஈச்வரஸ்வரூபமாகவும் வியாபித்திருக்கின்றார். அவற்றுள் திருடர்களுடைய ஜீவாத்மஸ்வரூபமே சாஸ்தரங்களில் நிந்திக்கப்படுகிறது. எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மா திருடர்களுடைய உடல்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றார் என்பதே ஸ்தோநாலும் பத்தே முதலியவற்றால் கூறப்படுகின்றது. பரமேச்வரனை அவ்விதமாகவும் அனுஸ்ந்தானம் செய்தால் புண்ணியமுண்டு என்பது தாத்பர்யம்.

அல்லது பக்தவத்ஸலனை பரமேச்வரன் திருடர்களுக்கும் பதியாக இருந்துகொண்டு, அவர்கள் தன்னை அண்டினால் அவர்களுடைய பாவங்களையும் போக்கடித்து அவர்களையும் இரசுஷிக்கின்றார் என்று மாம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருடுவதிலும் தலை சிறந்தவன். இதனால் பரமேச்வரன் பிறர் பொருளை திருடுகின்றார் என்று கூறப்பட்டதாக ஆகாது. (2)

நமோ நிஷஜ்ஞ இஷு஘ிமதே தஸ்கராண் பதயே நம: || ३

(ப-ரை) நிஷஜ்ஞே - வில்லில் தொடுப்பதற்காக கையில் அம்பை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரும், இஷு஘ிமதே - அம்பருத்துவிகை உடையவரும்,

தஸ்கராண் - அனைவரும் அறிந்து திருடுகின்ற திருடர் களுக்கு, பதயே - ஸ்வாமியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வர னின்பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) முன் மந்த்ரத்தில் நிஷங்க: என்பதற்கு கத்தி என்று பொருள் கூறப்பட்டது. இங்குள்ள நிஷங்க என்பதற்கு வில் வில் தொடுப்பதற்காக கையில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அம்பு என்று அர்த்தம் கூறப்பட்டது. நிதராஂ+ஸ்ங்கி=தஸ்மை - என்ற வியுதப்பத்தியை அனுசரித்து பக்தர்களிடம் மிகுந்த பிரீதி உள்ளவர் என்றும் அர்த்தம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தஸ்கராண் பதயே - என்ற இடத்தில் இந்த அர்த்தம் அவ்வளவு பொருத்தமுள்ள தாகக் கூறுவதற்கில்லை. (3)

நமோ வஞ்சதே பரிவஞ்சதே ஸ்தாயூநா் பதயே நம: || ४

(ப-ரை) வஞ்சதே - யஜமானனுக்கு வேண்டியவனுக இருந்துகொண்டே சிலவற்றை மட்டும் சி ல சமயங் களில் வஞ்சித்துத் திருடுகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், பரிவஞ்சதே - எல்லா சமயங்களிலும், எல்லா காரியங் களிலும் மிகவும் வஞ்சிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், ஸ்தாயூநா் - தன்னைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்து கொண்டே பிறருக்குத் தெரியாமல் திருடுகின்றவர் களுக்கு, பதயே - பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) வெளியிவிருந்துவந்து இரவில் யாரும் அறியாமல் திருடுகின்றவன் ஸ்தேநஃ: தன்னைச் சேர்ந்தவனுகவே இருந்துகொண்டு இரவிலோ பகவிலோ யாரும் அறியாமல் திருடுகின்றவன் ஸ்தாயி. வஞ்ச - யஜமானனுக்கு வேண்டியவனுக இருந்து

கொண்டு சில சமங்களில் சிலவற்றை மட்டும் வஞ்சித்து அபகரிக்கின்றவன். பரிசுஶ்ரீ - எல்லாவியவஹாரங்களிலும் எப்பொழுதும் வஞ்சிக்கின்றவன். (4)

நமே நிசேரவே பரிசுராயாரண்யாந் பதயே நமः ॥ ५

(ப-ஞ) நிசேரவே - எப்பொழுது பொருளை அபகரிக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே யஜமானன் வீட்டில் மிக்க கவனத்துடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பவன் ஸ்வரூபமாயும், அல்லது காட்டில் உள்ள திருடர்களைவிட திருடுவதற்காக அதிகமாக சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், பரிசுராய - கடைவீதி முதலிய பலவிடங்களிலும் திருடுவதற்காக சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், ஆரண்யாந் - காட்டில் உள்ள திருடர்களுக்கு, பதயே - பதியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நமः - நமஸ்காரம். (5)

நமः ஸுகாவிஷ்யோ ஜி஘ா஁ஸ்தூயோ முண்டா் பதயே நமः ॥ ६

(ப-ஞ) ஸுகாவிஷ்ய: - இயந்திரத்தால் தன்னை இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், ஜி஘ா஁ஸ்தூய: - பிராணிகளை ஹிம்சிக்க விரும்புகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், முடிந்தான் - வயல் முதலியவற்றில் தான்யத்தைத் திருடுகின்றவர்களுக்கு, ஏதயே-பதியாய மிருப்பவரின்பொருட்டு, நமः - நமஸ்காம்.

(க-ஞ) தன்னை இயந்திரம் முதலியவற்றால் இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகின்றவனும், பிறரை ஹிம்சிக்க விரும்புகின்றவனுமே திருடர்களுக்குத் தலைவனாக இருக்கமுடியும். ஆதலால் முடிந்தான் பதயே என்பதற்கு ஸுகாவிஷ்ய:, ஜி஘ா஁ஸ்தூய: என்ற இரண்டும் வீசேஷங்கள். வேதமானதால் ஏகவசன ஸ்தானத்தில் பறைவசனம் சிரவிக்கின்றது. (6)

நமोसிமத்தூயோ நக்ஞ்சரத்தூயே பிரகந்தானா் பதயே நம: ७

(ப-ரை) அஸிமத்தூயே: - கத்தியை தரித்துக்கொண்
டிருக்கின்றவர் ஸ்வரூபமாயும், நக்ஞ்சரத்தூயே: - இரவில்
சஞ்சரிக்கின்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயும், பிரகந்தானா் - பிற
ரைக்கொண்டு பொருளை அபகரிக்கின்ற திருடர்
களுக்கு, பதயே - பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின்
பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம். (7)

நம உணிஷிண ஗ிரிச்சராய குலுஞ்சானா் பதயே நம: ८

(ப-ரை) உணிஷிண - கிராம ஜனங்கள் போல்
தலைப்பாகையை அணிந்திருப்பவர் ஸ்வரூபமாயும்,
கிரிச்சராய - மஹீயில் சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமா
யும், குலுஞ்சானா் - வீடு வயல் முதலியவற்றைத் திருடு
கின்றவர்களுக்கு. பதயே - ஸ்வாமியாயுமிருப்பவரின்
பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

குலுஞ்சானா் - வீடு வயல் முதலியவற்றை அபகரிக்
கின்றவர்கள் இருவகைப்படுவார்கள். கிராமங்
களில் இருந்துகொண்டு கிராம ஜனங்களைப்போல்
தலைப்பாகை முதலியவற்றை அணிந்துகொண்டு
ஏழைகளின் வீடு வாசல்களை அபகரிக்கின்றவர்கள்
ஒரு விதம். காடு மலை முதலியவற்றில் இருந்து
கொண்டு வீடு வாசல் முதலியவற்றை அபகரிக்
கின்றவர்கள் மற்றெருரு விதம். (8)

நம இஷுமத்தூயோ ஧ந்வாவிம்யஶ வோ நம: || ९

(ப-ரை) இஷுமத்தூயே: - அம்புகளை தரித்துக்கொண்
டிருப்பவர்களாயும், ஧ந்வாவிம்யே: - வில்லை கையில்
தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, வ: - தங்களுக்கு
நம: - நமஸ்காரம்.

நமோ ஹிரண்யபாஹுவே முதல் முன்மந்த்ரம் வரை 21 அவாந்தர மந்த்ரங்களால் பரமேச்வரன் எல்லா ஜகத்திற்கும் அதிபதி என்பது கூறப்பட்டது. இது முதல் பல வள்ளு ஸ்வரூபமாக இருக்கின்றார் என்பதை வர்ணித்து நமஸ்கரிக்கின்றார். இதனால் ஸர்வாத்மத்வம் நிருபணம் செய்யப்படுகிறது. பரமேச்வரனுடைய ஸ்வரூபங்களுள் பயங்கரமாயும் பல இருக்கின்றன. அவற்றுள் பயங்கரமான ஸ்வரூபங்கள் (உபயதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்களால்) இரண்டுதடவை நமஸ்காரத்தைக்கூறும் மந்த்ரங்களால் நேரிடையாகவே இனி நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றன. ஆதலால்தான் இந்த மந்த்ரங்களில் “வ:” என்று காணப்படுகின்றது. (9)

நம ஆதந்வானேஸ்ய: பிரதி஦ி஘ானேஸ்யஶ வோ நம: || १०

(ப-ரா) ஆதந்வானேஸ்ய: - வில்லில் நான் ஏற்றுகின்றவர்களும், பிரதி஦ி஘ானேஸ்ய: - நான் ஏற்றிய வில்லில் அம்பைத் தொடுக்கின்றவர்களுமான, வ: - தங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (10)

நம ஆயஞ்சத்தூயோ விஸுஜஞ்சயஶ வோ நம: || ११

(ப-ரா) ஆயஞ்சத்தூய: - நானே இழுக்கின்றவர்களும், விஸுஜஞ்சயஶ - இழுத்து அம்புகளை விடுகின்றவர்களுமான, வ: - தங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (11)

நமோஸ்யதூயோ விஷ்ணுஸ்யஶ வோ நம: || १२

(ப-ரா) அஸ்யதூய: - வகுஷ்ய தேசம் வரை பாணத்தை வீசி எறிகின்றவர்களும், விஷ்ணுஸ்யஶ - வகுஷ்யத்தை அடிக்கின்றவர்களுமான, வ: - தங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (12)

நம ஆசிநேத்யः ஶயானேத்யஶ வோ நமः ॥ १३

(ப-ரை) அசிநேத்யः - உட்கார்த்துகொண்டிருப்பவர்களும், ஶயானேத்யஶ - சயனித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (13)

நமः ஸ்வपத்ராயோ ஜாய்பத்ராயோ வோ நமः ॥ १४

(ப-ரை) ஸ்வபத்ராயः - தூங்குகிறவர்களும், ஜாய்பத்ராயஶ - விழித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (14)

நமஸ்திஷ்டாயோ ஧ாவத்ராயோ வோ நமः ॥ १५

(ப-ரை) திஷ்டாயः - நின்றுகொண்டிருப்பவர்களும் ஧ாவத்ராயஶ - ஓடுகிளிறவர்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (15)

நமஸ்ஸமாத்யஸ்ஸமாபதி஭்யஶ வோ நமः ॥ १६

(ப-ரை) ஸமாத்யः - கூட்டமாக அமர்ந்திருப்பவர்களும், ஸமாபதி஭்யஶ - அக்கூட்டத்தலைவர்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (16)

நமோ அஶேத்யோஶபதி஭்யஶ வோ நமः ॥ १७

(ப-ரை) அஶேத்யः - குதிரை உருவங்கொண்டவர்களும், அல்லது நாளைக்கென்று பொருளை சேகரிக்காதவர்களும், அஶபதி஭்யஶ - குதிரைமேல் ஏறிச் செல்லுகிளிறவர்களும், அல்லது பல குதிரைகளை யுடைய பூர்மான்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (17)

இந்த 17 அவாந்தரயஜூர் மந்த்ரங்களடங்கிய மூன்றாவது அனுவாகம் முழுவதும் ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு ரிஷி, தேவதை இரண்டும் பகவான் பரமேச்வரனே. சந்தஸ்-ப்ரஹதீ.

த்யாநம் :—

ஸ்ரூபயௌநன்ஸ்பநா ஸூர்தீவ வநடேவதா । புஷ்பிதாநேகபுஷ்ப-
ஸங்காரஸ்தாபமः ॥ பத்ரவிஂஶதிநக்ஷத்ரமாயூரகுதஶோகரः ॥ அகல்ல-
கநாரத்பூர்ணங்குமிவசஸமானநः ॥ பிராதவிஂஶுத்ரபநாபம் வஸாநம் வர்ம
க்ளேமல்லம் । ஸவ்யாபஸவ்யவிஂஶுத்ரகுதமாலாவி஭ுஷிதः ॥ அதா-
கநாமங்குமுஞேந நாமி஦ேஶபிலமிக்கா । ஆஜங்கப்ரேக்ஷணியேநப்
ஶநுமிஃ ॥ ஭ூ஧ரஸ்ய ச சார்ஜ்ஜீ கந்யால்காரஶோமிக்கா । ஆகாஶ-
ஸூர்தி ஹோமாநாமந்யா நாரீவ நிமிலா । தஸ்யா ஹஸ்தே சுநுர்஦்ரா
ஶால்யேக் ச நிர்மலம் ॥ ததியமங்ஸமால்யாஸ்திர்வாமீன வாழ்நா ।
ஸுநி஧ாபுஷ்பஸ்தவகமாநாயாவாய பாணிநா ॥ வீஜயமாநோ அந்த-
ஸ்தங்க வநபலுக்காஶயா । ஸமாநுதோ வாலகைஶ ஶக்திஶாபி
மனோஹரை: ॥ ஗ஞ்சங்கிரதோ வஸை: ஧்யாதவ்யோ ஜங்காம் சூரு: । ஏவ-
ஷோ ஸங்காரேஜா கிராதவபுரிஶ்வர: ॥

(இ-ள்) சியளாவனமும், அழகும் நிரம்பிய வன
தேநவதையே உருவெடுத்து வந்தவர்போல் இருப்ப
ங்கும், புஷ்பங்களுடன் கூடிட புள்ளுக்கும், மா
லிவற்றின் கண்றுகளுக்கொப்பாளவரும், மயில்
தோகையை சிரளில் அணிந்தவரும், (இங்கு
'பஞ்சவிம்சதிநக்ஷத்ர' என்பது மொழி பெயர்க்கப்
படவில்லை) கலங்கமற்ற ஸம்பூர்ண சந்திரபிம்பம்
போன்ற முகத்தையுடையவரும், காலையில் மலர்ந்த
நாமரைபோன்ற அழகிய தோலை வஸ்திரமாக
அணிந்தவரும், இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும்
தரிக்கப்பட்ட கொள்ளறப்புஷ்பங்களால் அலங்கிக்கப்பட்டவரும், இடையிலிருந்து கணுங்கால்
பரை தொங்குகின்ற அழகிய கதம்புஷ்பங்களால்,
ததிரிகள் கூட கண்டுகளிக்கக் கூடியவராயும்,
அழுதிற்கே உதாரணமான ஸ்திரீபோல் ஆபாணங்களால் விளங்குகின்றவரும், அழகிய உடலையுடைய

வளுமான பார்வதியின் கையில் ஒரு வில்லையும் அம் பையும் கொடுத்து, இடது கையை அவன் தோன் மேல் போட்டு, ஆவிங்களம் செய்துகொண்டவரும், வேறொரு கையினால் வாசனையுள்ள பூங்கொத்தை முகர்ந்து முகர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு, வனத்தி லுள்ள தளிர் அடர்ந்த கிளைகளால் மெல்ல மெல்ல விசப்படுகின்றவரும், முன்பு செல்லுகின்ற திமிர் தொண்ட அழகிய நாய்களாலும் சிறுவர்களாலும் சூழப்பட்டவரும், இவ்வித வேஷத்துடன் வேட உருவங்கொண்டவரும், மஹாதேஜஸ்வியாயும், ஜகத்குருவுமான பரமேச்வரன் த்யானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

இராஜ்யம் முழுவதும் பரவியுள்ள தொத்து வியாதிகளின் நாசம், பிறருடைய அபிசாரகர்மதாசம், சத்ருநாசம் முதலியலை, ப்ராஜாபத்யகிருசர் அனுஷ்டானம் செய்து ஜயாயிரம் தடவை இந்த மந்த்ரத்தை ஜபிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பயன்களாம்.

நான் காவது அனுவாகம்

நம ஆவ்யாசிநீத்யோ விவி஘்யந்திம்யஶ வோ நமः ॥ १

ஆவ்யாசிநீத்யः - நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கும் திறமைவாய்ந்த ஸ்திரீகள் ஸ்வரூபமாயும், விவி஘்யந்திம்யஶ - பலவிதமாக அடிக்கும் திறமைவாய்ந்த ஸ்திரீகள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, ஓ: - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம்.

முன் அனுவாகம் போல் இந்த அனுவாகத்தி லும் பகவான் எல்லா வடிவமாகவும் (ஸர்வாத்மகः) இருக்கின்றார் என்று கூறி வணங்கப்படுகின்றார். (1)

நம உரணாभ்யஸ்துதி஭்யஶ வே நமः । २

உரணாभ்யः - உத்க்ருஷ்டகணங்களான ஸப்தமாத்ருகைகள் முதலியவர்களின் ஸ்வரூபமாயும், சுதூதி஭்யः - ஹிம்ளிப்பதி ல் திறமைவாய்ந்த தூர்க்கை முதலிய உக்ரமான தேவதா ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (2)

நமோ ஗ृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश वो नमः । ३

गृत्सेभ्यः - ஷிஷ்யங்களில் பற்றுள்ளவர்கள் ஸ்வரூபமாயும், ஗ृத्सपतिभ्यः ச - அவர்களை இரகூஷிக்கின்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம்.

गृत्साः - என்றால் புத்திசக்தியைக் கொண்டு ஜீவிக்கும் மேதாவிகள் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (3)

நமோ வ्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश वो नमः । ४

வ்ராதே�்யः - பலவித தொழில்களையடைய பல வகுப்பினர்களுடைய கூட்டமாகவும், வ்ராதபதி஭்யஶ - அவர்களை இரகூஷிக்கின்றவர்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (4)

நமோ ஗ணेभ्यो गणपतिभ्यश वो नमः । ५

गणेभ्यः - ப்ரமதகணங்களாயும் (பரமேசவரரைத் தொடர்ந்துசெல்லும் பூதகணங்களாயும்), ஗ணபதி஭்யஶ - அவர்களை இரகூஷிக்கின்றவர்களுமான, வः - தங்களுக்கு, நமः - நமஸ்காரம். (5)

நமோ விருபேभ्यो विश्वरूपेभ्यश वो नमः । ६

विरुपेभ्यः - விகாரமான உருவத்தையடைய கணங்கள் ஸ்வரூபமாயும், விஶ்வரूபेभ्यः - யானை

குதிரைபோன்ற பலவித உருவங்களைக்கொண்ட கணங்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, வ: - தங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

உண்மையில் எவ் வித உருவ முற்றவர். ஆதலால் “விருபர்.” ஆரோபிதமான பலவித உருவங்களைக்கொண்டவர். ஆதலால் “விச்வரூபர்” என்றும் கூறலாம். (6)

நமோ மஹாதேவை ஶ்ரூத்ரையஶ வோ நம: | ७

மஹாதேவ: - அணிமாதி ஐச்வர்யங்களைப்பெற்ற மஹான்களாயும், ஶ்ரூத்ரையஶ - அவ்விதப் பெருமையற்றவர்களாயுமிருக்கின்ற, வ: - தங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (7)

நமோ ரथி஭்யோதரதேயஶ வோ நம: | ८

ரथி஭்ய: - இரத்தத்தில் ஏரிக்கொண்டிருப்பவர்களும், அரதேய: - ச - அவ்விதமில்லாமல் காலால் நடந்துசெல்லுகின்றவர்களுமான, வ: - தங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (8)

நமோ ரதேயோ ரதபதியஶ வோ நம: | ९

தேர் ஸ்வரூபமாயும், தேரில் வீற்றிருக்கும் யஜுமானன் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (9)

(இந்த ஒன்பதாவது மந்த்ரம் முதல் 17வது மந்த்ரம் முடிய சொற்களின் அர்த்தங்கள் எளிதில் விளங்கக் கூடுமெனக் கருதி இரு பாஷ்யங்களில் வியாக்யானம் செய்யப்படவில்லை. பட்டபாஸ்கா பாஷ்யத்தில் மட்டும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தழுவி 17வது மந்த்ரம் முடிய பொழிப்புரை மட்டும் இங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.)

நமஸ்ஸேநாம்ய: ஸேநானிம்யஶ வோ நம: |

१०

சேளைகளாகவும், சேளைத்தலைவர்களாகவும் இருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (10)

நம: காத்தம்ய: ஸங்஗்ரஹீதம்யஶ வோ நம: |

११

தேரை ஒழுங்குபடுத்தி ஓட்டுகின்றவர்களாயும், தேவில் உள்ள குதி ரை களை இழுத்துப்பிடித்து நிறுத்துகின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (11)

நமஸ்தாம்யோ ரத்காரேம்ய வோ நம: |

१२

மரவேலை செய்யும் தச்சர்களாயும் அல்லது சிற்பி களாயும், நன்றாகத் தேரை நிர்மாணம் செய்கின்வர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (12)

நம: குலலேம்ய: கர்மரேம்யஶ வோ நம: |

१३

அயவர்களாயும் கொல்லவர்களாயுமிருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (13)

நம: புஜிஷ்டேம்யோ நிஷாடேம்யஶ வோ நம: ||

१४

பக்ஷிகளைப் பிடிக்கின்றவர்களாயும், மீன்களைப் பிடிக்கும் செம்படவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (14)

நம இஷுக்ரூரீ ஧ந்வக்ரூரையஶ வோ நம: ||

१५

நன்கு அம்புகளைச் செய்கின்றவர்களாயும், வில்லுகளைச் செய்கின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (15)

நமோ முமஸும்ய: ஶானிம்யஶ வோ நம: ||

१६

விருகாங்களை வேட்டுடையாடுகின்றவர்களாயும், அவசியில் காரிச்சை காட்டு:

செல்லுகின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற தங்களுக்கு
நமஸ்காரம். (16)

நம: ஶ்ரீய: ஶபதிம்யஶ வோ நம: |

१७

நாய் ஸ்வரூபத்தைத்தரிப்பவர்களாயும், அவற்றை
இரகூஷிக்கின் றவர்களாயுமிருக்கின்ற தங்களுக்கு
நமஸ்காரம். (17)

(க-ரை) இங்கு “நமோ ஹிரண்யபாஹவே”
என்று ஆரம்பிக்கும் இரண்டாவது அனுவாகம்,
பரமேச்வரன் லீலையாக எடுத்துக்கொண்ட பல
ஸ்வரூபங்களையே முக்கியமாக துதிப்பதற்காக ஏற்
பட்டது என்றும், “நமஸ்ஸஹமாநாய்” என்று
ஆரம்பிக்கும் மூன்றாவது அனுவாகம், சோரார்களின்
உருவங்களைக் கொண்ட பரமேச்வரனை முக்கியமாக
துதிப்பதற்கு ஏற்பட்டதென்றும், “நம ஆவ்யா
தி நீப்ய:” என்று ஆரம்பிக்கும் இந்த நான்காவது
அனுவாகம் பல வித பிராணிகளாக இருக்கும்
ஸ்ரீ பரமேச்வரனை முக்கியமாக வர்ணிப்பதன்
பொருட்டு ஏற்பட்டது என்றும் ஸாயணபாஷ்யத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“இஷ-ாமத்ப்ய:” என்பதுமுதல் இதுவரை
26 அவாந்தர மந்த்ரங்களால் ஸ்ரீ பரமேச்வரனே
சேதனுசேதன ஸ்வரூபமான ஸமஸ்தபிரபஞ்சமாக
இருக்கின்றார் என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. “நமோ
ஐயேஷ்டாயச” என பது முதலும் “ஸர்வாத்
மத்வம்” வர்ணிக்கப்படப்போகின்றது. இதனால்
“சிவாத்வைதம்”, அதாவது ஆத்மாத்வைதமே
நிருணபம் செய்யப்பட்டதாகஆகிறது. ஆத்மாவிற்கு
ஸமஸ்தசேதனுத்வைதம் என பது “அஹம்

ப்ருஹ்மாஸ்மி ” “தத்வமளி ” முதலிய பல ப்ரமாண வசனங்களால் சித்திக்கின்றது. ஆத்மாவிற்கு ஸமஸ்த அசேதனுத்வைதம் என்பது ஆத்மா ஸமஸ்த அசேதனுத்யாஸத்திற்கும் அதிஷ்டான மானதால் அத்யஸ்தமான பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ்டானமே ஸ்வரூபம் என்பதை ‘ சுக்திரஜுத ’ ஸ்தலத்தில் கண்டிருக்கின்றபடியால், சித்திக்கின் றது என்று ப்ருஹ்மீமாம்ஸையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு ஸர்வாத்வைதம் நிருபணம் செய்யப் பட்டிருப்பதால் இந்தப் பிரகரணத்திற்கும் அதுவே தாத்பர்யமானதால் ஸர்வோத்திருஷ்டமான ஈசனை நாய் என்றும் வேடன் என்றும் ச்ருதி மிக நீசர்களுடன் எப்படி ஜக்யத்தை போதிக்கலாம் என்ற சங்கைக்கு இடமே இல்லை. “சுவப்யः” “சுவபதிப்யः” முதலியவற்றிற்கு நாய் உடலும் பரமேச்வரனும் ஒன்று என்று அர்த்தமல்ல. நாய் உடலில் வியா பித்திருக்கும் சைதன்யமும் பரமேச்வரசைதன்யமும் ஒன்று என்பதுதான் பொருள். “சுவா” என்பதற்கு நாய் உடலை அர்த்தமாகக் கூறுங்காலத்தில் அது சைதன்யத்தில் கற்பிதமானதால் அதிஷ்டானமான சைதன்யத்தைத்தவிர ஆரோபிதமான நாய் உடல் என்பது தனியாக இல்லை என்கிற தாத்பர்யத்தில் இவ்வாறு கூறப்பட்டதாகக் கொள்ளவேண்டும். கங்கை, குட்டைகள் முதலியவற்றில் பிரதிபிம்பிக்கும் சூர்யனிடம் கங்கையின் புனிதத்தன்மையோ; கள்ளின் தோட்டமோ சம்பந்தப்படுவது இல்லை. அதுபேரல் நாய் முதலிய நீசமான பிராணிகளின் உடலில் வியாபித்திருக்கும் ஆத்மசைதன்யத்தில்,

நிசமான பிராணிகளின் தோஷங்களோ உயர்ந்த பிராணிகளின் குணங்களோ சம்பந்தப்படுவதில்கை: இந்த அபிப்ராயத்தைத்தான்

வி஦ிவிந்யஸ்பஞ்ச ஬्रாஹ்மே ஗वி ஹஸ்தனி ।

शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥

என்ற கீதா வாக்யமும்

கி ஗ङ्गाम्बुनि विम्बितेऽबरमणौ चण्डालवापीपयः -

पूरेष्यन्तरमस्ति काश्चनघटीमृतकुम्भयोश्चान्तरे ॥

முதலீய வாக்யங்களும் விளக்கிக்கூறுகின்றன. (கங்கா ஜூலத்தில் பிரதிபிம்பிக்கும் குரியனுக்கும் சண்டாளனுடைய குட்டையில் பிரதிபிம்பிக்கும் குரியனுக்கும் வித்தியாசமுண்டோ? பொற்குடத்தில் உள்ள ஆகாயத்திற்கும் மன்குடத்தில் உள்ள ஆகாயத்திற்கும் வித்தியாசமுண்டோ? என்பது இதன் பொருள்.)

இந்த 14 அவாந்தரமந்தர ஸமுதாயமான நான்காவது அனுவாகத்திற்கு ரிஷி—தூர்வாஸஸ் சந்தஸ்—மஹாவிராட். தேவதை—சம்பு. த்யானம்:

भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गं जटामण्डलमण्डितम् ।

ध்யायेद्वेचं वृषारूढं गणेश्वरयुतं हरम् ॥

(இ-ள்) எல்லா அங்கங்களிலும் விபூதியை உத்தாளனம் செய்துகொண்டவரும், ஜடாமண்டலத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கணேச்வரனுடன் கூடியவரும், விருஷ்பாருடருமான ஹரனை தயானம் செய்யவேண்டும்.

இம்மந்த்ர ஜூபம் காசம், ஜ்வரம், ஸந்திபாதம், குஷ்டம் முதலீய மகாரோகங்களை பரிஹாரம் செய்யக்கூடியதாகும்.

வ-வது அனுவாகம்

நமோ ஭வாய ச ருதாய ச ।

१

(ப-ரை) ஭வாய ச - ஜகத்தின் உற்பத்திக்குக் காரணமான பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம், ருதாய ச - ஸம்லாரதுக்கத்தை அ கந்தி மோகஷத்தையளிக்கும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இப்பொழுது ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கே உரிய பல மஹிமைகளை அனுஸந்தானம் செய்து வணங்குவதற்கு ஆரம்பிக்கின்றார். இது முதல் நூரைப் பெற்ற வரை எல்லா மந்த்ரங்களும் ஆதி யில் மட்டும் “நம:” என்ற சொல்லியுடையவை, ஆதலால் இவையெல்லாம் அந்யதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்களை என்பபடும். இந்த அனுவாகங்களில் “நம:” என்பதுமுதல் அடுத்த “நம:” என்பதற்கு முன்பு வரை ஒரு மந்த்ரம் எனக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது நமோ ஭வாய ச ருதாய ச । என்பது ஒரு மந்த்ரம். நம: ஶார்ய ச பशுபதயே ச - என்பது அடுத்த மந்த்ரம். இவ்வாறே மேலே உள்ள மந்த்ரங்கள் எல்லாம். “நம:” என்பது ஒவ்வொரு சொல்லோடும் தனித் தனியாக அளவுகிக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக ஒவ்வொரு சொல்லோடும் “சு” என்பது உச்சரிக்கப்படுகின்றது. (1)

நமಶ்ஶார்ய ச பஶுபதயே ச ॥

२

(ப-ரை) ஶார்ய ச - எல்லாவற்றையும் ஹமிஸி தது ஸம்ஹாரம் செய்யும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம். பஶுபதயே ச - பசு என்பபடும் ஜவர்

கனுக்கெல்லாம்பதியான பரமேச்வரனின்பொருட்டு, நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இவ்விரு மந்த்ரங்களாலும், ஸ்ரூஷ்டி - ஸ்திதி - ஸம்ஹாரம் - திரோதனம் - அனுக்கிரஹம் என்ற ஐந்து காரியங்களையும் செய்யும் பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகின்றார். பஹாய - என்பதால் ஸ்ரூஷ்டி காரணம் என்றும், ருத்ராய என்பதால் மோக்ஷி காரணம் என்றும், சர்வாய என்பதால் ஸம்ஹார காரணம் என்றும், பசுபதூயே என்பதால் “பந்தம்” ‘ஸ்திதி’ என்ற இவ்விரண்டிற்கும் காரணம் என்றும் தெரிவிக் கப்படுகின்றது. “திரோதானம்” என்றால் பந்தம், “அனுக்ரஹம்” என்றால் மோக்ஷம். (2)

நமो நிலஸ்ரீவாய ச ஶிதிகண்டாய ச ||

3

(ப-ரை) நிலஸ்ரீவாய ச - (கால கூட விஷத்தை விழுங்கியதற்குப்பின்) கருப்பான கழுத்தையுடைய வரான பரமேச்வரனின்பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம், ஶிதிகண்டாய ச - (அதற்குமுன்) வெளுத்த கழுத்தை யுடையவரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தன் கழுத்தில் ஏற்படக்கூடியவிகாரத்தைக்கூட பொருட்படுத்தாமல் விஷத்தை உண்டு உலகத்தை இரகூஷித்த ஸ்ரீ பரமேச்வரன்து கருணை இதனால் வெளியிடப்பட்டதாக ஆகிறது. (3)

நம: கபர்஦ிநே ச வ்யுஸ்கேಶாய ச ||

4

(ப-ரை) கபர்஦ிநே ச - ஜூடாதாரியான பரமேச்வர னுக்கு, நம: - நமஸ்காரம், வ்யுஸ்கேஶாய ச முழுவதும் வபனம் செய்யப்பட்ட கேசங்களை யுடைய ஸந்நியாசி ஸ்வரூபமான பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(க-ரை) “கபர் தீ” என்பதற்கு மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஜடையையுடையவர் என்று பொருள். தகூ யக்ஞத்தை அழித்த “வீரபத்ரன்” என்ற வீரன் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய ஜடையின் ஓர் அம்சம்தான் என்ற மஹிமை இதனால் ஞாபகமூட்டப்படுகின்றது. பரமஹம்ஸர்கள் எனக் கூறப்படும் ஸந்தியாசிகள் “தலையில் சிகையற்றவர்களாக இருப்பர். ஒரே காஷாய வஸ்த்ரத்தையே அணிந்துகொள்ளுவர். ஆத்மஞானத்தையே சிகையாகவும் யஜ்ஞோபவீத மாகவும் உடையவர்” என்றெல்லாம் சுருதியில்- வகூணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தத்தாத்ரேயர், தூர்வாஸஸ் முதலியவர்கள் முன் யுகங்களில் இந்த வகூணப்படி இருந்தவர்கள். இக்கவியில்

சतுமிஸ்ஸஸ்ஹிதः ஶिष्यैश्चक्षरोवतरिष्यति

(நான்கு சிஷ்யர்களுடன் ஸ்ரீபரமேச்வரன் அவதரிக் கப்போகின்றார்) என்ற வசனப்படி ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய அவதாரமான ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்ய ஸ்வாமிகளும் ஷி வகூணப்படி இருந்தவர்கள். இவர்களுடைய ஸ்வரூபமாக விளங்குவதெல்லாம் ஸ்ரீபரமேச்வரன் தான் என்பதை யியுப்தோகாய ச என்ற சொல் அறிவிக்கின்றது.

ஓஹிபதிர்தூணோஹிபதி: என்ற சுருதியில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் ப்ருஹ்மவித்யாஸம்பிரதாயப்ரவர்த்தகர் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் முதலியவர்களாகத் தோன்றி ப்ருஹ்மவித்யாப்ரவர்த்தகராக ஆனார் என்பது இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. (4)

नमस्ससाक्षाय च श्रतधन्वने च ॥

(ப-ரை), ஸஹஸ்ராக்ஷாய - பல கண்களையடைய, அதாவது எல்லாவற்றையும் நேரில் அறியுந்திறனம் யுடைய ஸர்வஜ்ஞரான பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம், ஸத஧ங்களே ச - பல வில்லுகளையுடையவருமான பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம்.

ப்ரணவம், வேதம், மேருபர்வதம், பிநாகம் முதலீய பல வில்லுகள் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கு உண்டு. திருப்புரஸம்ஹாரம் செய்யுங்காலத்தில் மேருபர்வதத்தை வில்லாகவும், விஷ்ணுவை பாணமாகவும் வைத்துக்கொண்டார் என்றும், ஓங்காரத்தை வில்லாகவும் ஸாவித்ரியை நாண்கயிருகவும் வைத்துக்கொண்டார் என்றும் மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

நமோ ஗ிரிஶாய ச ஶிபிவிஷாய ச ||

६

(ப-ரை) ஗ிரிஶாய - கைலாஸமலையில் வசிப்பவரான பரமேச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம், “ஶிபிவிஷாய - (ஷிஷ்ணு: ஶிபிவிஷ:” என்ற வேதவாக்கியப்படி) விஷ்ணுரூபமாக இருக்கும் பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம். (6)

நமோ மீதுஷமாய சீஷுமதே ச ||

७

(ப-ரை) மீதுஷமாய ச - உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்வரூபமாயும், அல்லது மிக அதிகமாக மழையைப் பொழியும் மேகஸ்வரூபமாயும் இருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம், சீஷுமதே ச - சிறந்த பாணத்தையுடையவரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

“கிரிச - சிபிவிஷ்ட - மீடுஷ்டம்” என்ற மூன்று பதங்களாலும், முறையே ‘நுத்ர-விஷ்ணு-ய்ர ஹ்மா’

என்ற மூர்த்தித்ரய ஸ்வருபமாக இருப்பவர் என்பது கூறப்பட்டதாக ஆகிறது. (7)

நமோ ஹஸ்ய ச வாமநாய ச ||

(ப-ரை) ஹஸ்ய ச - சிறிய உருவத்தை உடைய பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம், வாமநாய ச - சிறிய அவயவங்களை உடையவருக்கு நமஸ்காரம்.

“ஹ்ரஸ்வ” என்பதால் தஹ்ரோபாஸ்யமூர்த்தி என்றும் “வாமந” என்பதால் மஹாகணபதி ஸ்வருபமாக இருப்பவர் என்றும் கூறப்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம். (8)

நமோ சூதே ச வர்ஷீயஸே ச ||

(ப-ரை) சூதே ச - உருவத்தால் யெரியவரான பரமேச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம், வர்ஷீயஸே ச - நற்குணங்கள் நிறம்பியவரின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சூத - என்பதற்கு எக்காலத்திலும் எல்லா தேசத்திலும் எல்லாமாகவும் இருக்கும் பரப்ருஹ்மஸ்வருபமாக இருப்பவர் என்றும், பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

நமோ சூதாய ச ஸ்வஷ்வனே ச ||

(ப-ரை) சூதாய ச - வயோவ்ருத்தராயும், ஸ்வஷ்வனே ச - தனக்கே உரிய ஸ்தோத்திரங்களாலும், நமஸ்காரங்களாலும் விசேஷமாகப் போற்றப்படுகின்ற வருமான பரமேச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) சூத: என்பதற்கு மற்ற அனைவராலும் வணங்கப்படுவதாலும், அவர் மற்றவரை வணங்காத தாலும் அவர் மிகவும் விருத்தர் என்று பொருள். பிறந்து பல பகுஷங்கள் கென்றுவிட்டன என்று

பொருள் அல்ல). ஸ்வஷா மற்ற தேவதைகளிடம் பொருந்தாத, அவருக்கே உரிய பல ஸ்தோத்திரங்களால் போற்றப்பட்டு அபிவிருத்தியடைகின்றவர் என்று பொருள். பக்தர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து வளர்க்கின்றார் என்றும் அர்த்தம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (10)

நமோ அஸ்ரியாய ச பிரதமாய ச ||

११

(ப-ரை) அஸ்ரியாய ச - உலகம் உற்பத்தியாவதற்கு முன்பே இருப்பவராயும், பிரதமாய ச - மற்ற அனைவரையும்விட முதல்வராயுமுள்ள ஈச்வரனின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்

ஐகத்தின் உற்பத்திக்கு முன் ஹிரண்யகர்ப்பர் இருந்ததாக ஹிரண்ய஗்ரீஸ்ஸமவர்த்தாஶே - முதலிய சுருதி கூறுகின்றபடியால், அவருக்கும் காரணமாக பரமேச்வரன் இருந்தார் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக பிரதமாய என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பரமேச்வரன் ஸர்வஜகத்காரணம் என்று உரைக்கப் பட்டதாக ஆகிறது. நமோ ஭வாய ச - என்பதால் ஐகத் காரணத்வம் போதிக்கப்பட்டபோதிலும், ஐகத்தகாரணம் என்று கருதப்படும் ஹிரண்யகர்ப்பனுக்கும் காரணம் பரமேச்வரன் என்று இங்கு உரைக்கப்படுகின்றது. (11)

நம ஆஶவே சாஜிராய ச ||

१२

ஆஶவே ச - எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும், அஜிராய ச - செல்லுவதில் திறமையுள்ளவருமான பரமேச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (12)

நமஸ்தீஸ்ரியாய ச ஶ்ரீஸ்யாய ச ||

१३

శ్రీప్రియాయ చ - వేకమాకస్ చెసల్లుమ్ జ్ఞలత్తతిల్
ఇంగ్రప్పవరుమ్, శ్రీభ్యాయ చ - పెరియ జ్ఞలప్పిరవాఖత
తీల్ ఇంగ్రప్పవరుమాన్ నచన్నుకుండు, నమః - నమస్కారమ్.

నమ ఊర్ధ్వాయ చావస్తాన్యాయ చ || १४

ఊర్ధ్వాయ చ - అఖిలకణిల్ ఇంగ్రప్పవరుమ్, అవస్తాన్యాయ
చ - చత్తమిల్లాత జ్ఞలత్తతిల్ ఇంగ్రప్పవరుమాన్ పర
మేచ్వరాన్నుకుండు, నమః - నమస్కారమ్. (14)

నమస్సోతస్యాయ చ ద్వీష్యాయ చ || १५

స్సోతస్యాయ చ - చిరియపిరవాఖత్తతిల్ ఇంగ్రప్ప
వరుమ్, ద్వీష్యాయ చ - జ్ఞలమ్ ఇరణ్ణు పిరివాకస్ చెసల్లు
మిటత్తతిల్ అల్లతు “జ్ఞమప్పుతపీపం” మతవియవర్ధిల్
ఇంగ్రప్పవరుమాన్పరమేచ్వరాన్నుకుండు, నమః - నమస్కారమ్.

స్రీ పరమేచ్వరణీ ఎల్లూ ఇటఙ్కణిల్లుమ్ వియా
పిత్తతిరుకుంచిరుం. అవగుటయ చక్తితానీ ఎంకుమ్
నీరమపియిరుకుంచిరతు ఎంపతో 14—15-వతు మంత్రాం
కణినీ ముక్కియ తాతంపర్యమ్. (15)

జ్ఞంతావతు అనువాకమ్ ముఠరింఱు.

ఆగ్రహతు అనువాకమ్

నమో జ్యేష్ఠాయ చ కనిష్ఠాయ చ || १

(ప-ణ) జ్యేష్ఠాయ చ - వయతు, పథిప్ప ముతవియవర్
గ్రుల్ చిరంతవర్కణీ స్వల్పరుపమాయుమ్, కనిష్ఠాయ చ - అం
విత చిరప్పంఱవర్కణీ స్వల్పరుపమాయుమిరుకుంచిర పర
మేచ్వరణినీ పెంగ్రుట్టు, నమః - నమస్కారమ్. (1)

నమః పూర్వజాయ చాపరజాయ చ || २

(ப-ரை) பூர்வாய ச - முன் பே உண்டான காரண ரூபமாயும், அபரஜாய ச - பின்பு உண்டான கார்யரூபமாயும் இருக்கும் ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்தில் முதல் முதலில் ஹிரண்யகர்ப்பனத் தோன்றியவர் என்றும், கடைசீ காலத்தில் காலாக்னி ரூபமாகத் தோன்றியவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (2)

நமோ மத்யமாய சாபங்கமாய ச ||

3

(ப-ரை) மத்யமாய ச - யெளவனப் பருவத்தில் உள்ளவராகவும், அபங்கமாய ச - சிறுவன் வடிவத்தில் இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

ஸ்ருஷ்டி - ஸம்ஹாரம் இவ்வீண்டிற்கும் மத்திய காலத்தில் உள்ள பல பிராணிகள் ரூபமாக இருப்பவர் என்றும் மத்யமாய என்பதற்கு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (3)

நமோ ஜघந்யாய ச பூஞ்சியாய ச ||

4

(ப-ரை) ஜघந்யாய ச - பசு முதலியவற்றின் பின் புறத்தில் தோன்றிய கன்று முதலியவை ஸ்வரூபமாயிருப்பவரும், பூஞ்சியாய ச - மரம் முதலியவற்றின் அடிபாகத்தில் தோன்றிய வேர் முதலியவைகளாக இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (4)

நமஸ்ஸோ஭ாய ச பிரதிஸர்யாய ச ||

5

ஸோ஭ாய ச - மனுஷ்யலோகத்தில் உதித்தவராயும், பிரதிஸர்யாய ச - ஜங்கமப்பிரபஞ்சத்தில் இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

உभா஭்யாஸேவ மனுஷ்யலோகம் - என்ற வேதவாக்யப்படி புண்ணியீயம் பாவம் இரண்டுடன் கடியிருக்கின்றபடி

யால் மனுஷ்ய லோகத்திற்கு, ஸோம: - என்று பெயர், மஹாபாரதத்தில், ஶால்வ: ஸோமமாதிஷாய - என்று காணப்படுகின்றபடியால், ஸோம: - என்பது ஓர் நெர்வரந்கரத்தைக் குறிக்கும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிதிஸர: - என்பதற்கு ஓரிடத்திலிருந்து மற்ற சூருடுடத்திற்குத்தானுகச்செல்லக்கூடிய ஜங்கமப் பிரபஞ்சம் என்றும், விவாஹம் முதலிய சுபக்காரியங்களில் கையில் கட்டப்படும் ரக்ஷாபந்தனம் என்றும் இருவித பொருள்கள் உண்டு. அவ்விடங்களில் எல்லாம் அந்தர்யாமியாக ஸ்ரீ பரமேச்வரன் இருக்கி ரூர் என்பது தாத்பர்யம். (5)

நமோ யாஸ்யாய ச க்ஷேஸ்யாய ச ॥

६

யாஸ்யாய ச - யமலோகத்தில் இருப்பவரும், க்ஷேஸ்யாய ச - ஸாவர்க்கலோகத்தில் இருப்பவருமானாக்கங்களுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

யம: - என்பதற்கு ப்ராணவியோககாலம் என்றும் க்ஷேஸ: - என்பதற்கு இரகைஷி, மோகஷி, இரகசிய ஸ்தானம் என்றும் அர்த்தம் செய்துகொண்டு கடைகைாலத்தில் தோன்றுகின்றவர், இரகூதிக்கின்றவர், மோகஷத்தையளிப்பவர், இரகசிய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர் என்றெல்லாம் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

நம உர்ய்யை ச ஖ல்யாய ச ॥

७

(ப-ஏர) உர்ய்யை ச - எல்லாப்பயிர்களும் திரங்கிய புரியில் இருப்பவரும், ஖ல்யாய ச - களத்தில் இருப்ப வருமான பரமேச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (7)

நம: ஶ்லோகாஸு சாக்ஸாந்யாய ச ॥

८

(ப-ரை) ஸ்தோஷயாய ச - (கர்மகாண்டத்தில் உள்ள) வேத மந்த்ரங்களால் கொண்டாடப்பட்டவரும், அவசாந்யாய ச - வேதங்களின் முடிவான உபநிஷத் துக்களால் நிருபிக்கப்பட்டவருமான ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

எல்லா சுலோகங்களாலும் கொண்டாடப்படு கின்றவர் என்றும், எல்லா பொருள்களும் முடிவடை யுங்காலத்தில் இருக்கின்றவர் என்றும் சீடி இரு சொற்களின் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (8)

நமோ வன்யாய ச கக்ஷயாய ச ||

(ப-ரை) வன்யாய ச - காட்டில் மரம் முதனியவை களாக இருப்பவரும், கக்ஷயாய ச - புதர்களில் கொடி செடி முதனியவைகளாக இருப்பவருமான ஈச்வர நுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (9)

நம:ஶ்ரவாய ச பிரதிஶ்ரவாய ச ||

(ப-ரை) ஶ்ரவாய ச - சப்தமாயும், பிரதிஶ்ரவாய ச - எதிரொலியாயுமிருக்கும் ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

எல்லா இடங்களிலும் பிரளித்தராயும், ப்ரதி வசனம் (பதில்) ஸ்வரூபமாயுமிருப்பவர் என்றும் பொருள்கூறப்பட்டிருக்கிறது. (10)

நம ஆशுஷேணாய சாஶுரதாய ச ||

(ப-ரை) ஆಶுஷேணாய ச - விரைவில் செல்லும் சேணையையடையவரும், ஆஶுரதாய ச - விரைவில் செல்லும் தேரையையடையவருமான ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (11)

நமக்ஷராய சாவமிந்஦தே ச ||

१२

(ப-ரை) ஶாராய் ச - சூராயும், அவமிந்஦தே ச - தார் மத்தைதக் கெடுக்கின்றவர்களைப் பிளக்கின்றவராயுமுள்ள ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம். (12)

நமோ வர்மீணே ச வருதினே ச ||

13

(ப-ரை) வர்மீணே ச - கவசத்தையணிந்தவரும், வருதினே ச - தேர்பாகஜை இரசுஷிக்கக்கூடிய இடத்தைக்காப்பவராயுமுள்ள பரமேச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

ஆபத்து நேரிடுங்காலத்தில் தேர்பாகஜைக் காப்பதற்கென்று தேரில் ஒரு ஸ்தலம் உண்டு. அதற்கு வருத் என்று பெயர். சிறந்த கிருஹம் என்றும் இச்சொல்லிற்குப் பொருள் உண்டு. அதை யடையவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நமோ விலிமனே ச கவचினே ச ||

14

(ப-ரை) விலிமனே ச - போர் செய்யுங்காலத்தில் தலையை இரசுஷிக்கும் தலைப்பாகை முதலியவற்றுடன் கூடியவரும், கவசினே ச - சரீராகைஷயுடன் கூடிய வருமான ஈச்வரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

வர்ம - இடைவரை அணியப்படும் சட்டை முதலியவை. கஷ்சம் - குதிகால் வரை அணியப்படும் சட்டை முதலியவை. அல்லது ஒன்று, உடலில் அணியப்படும் பொருளையும், மற் கேறு ன் று சரீராகைக்காக கூறப்படும் மந்த்ரம் முதலியவற்றையும் குறிப்பிடுகின்றது என இரு சொற்களுக்கும் வித்தியாசத்தை அறியவேண்டும். (14)

நம: ஶ्रுதாய் ச ஶ्रுதஸெநாய் ச ||

15

(பு-ஷா) ஶாதாய ச - வேதங்களில் பிரஸித்தரா யும், ஶாதசேதாய ச - பிரஸித்தமான சேக்னோக்ளையுக்ளடைய வருமான ஈச்வர அனுக்கு, நஸ : = நமிஸ்காரம், (15)

இந்த ஐந்தாவது ஆரூவது அனுவாகங்களுக்கு ரிஷியும் தேவதையும் பரமேச்வரன். ஐந்தாவது அனுவாகத்திற்கு சந்தஸ் - மஹாவிசாட், ஆரூவது அனுவாகத்திற்கு - மஹா பங்க்தி.

த்யானம் :

గௌரீகராம்஬ுஜந்யஸ்தஸ்ரீலஶராஸநம् ।

இஷு஦்ஸ்த ரथாரூங் நரநாரீதநுந் ஸ்மரே ॥

(இ-ள்) பார்வதியின் காக்ஷில் தொடுக்கப்பட்ட மேறுபார்வதமாகிற வில்லையுக்டயவரும், தன் காக்ஷில் ஆஃஷபயுக்டயவரும், இதத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பாக்ஷி உடல் புருஷங்கவும், பாதி உடல் ஸ்திரீயையும் முள்ள அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்க வேண்டும். அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபத்தில் ஒரு ஷக்ஷார்வதிகாயக் சேர்ந்ததானதால் அந்தக்கையில் வில் துரிக்கப்படுகின்றது என்பது தாத்பர்யம்.

சத்ருஜையம், நீண்ட ஆயுள், இராஜ்யஸ்ருத்தி, ஸத்புத்ரலாபம் முதலியவை இந்த மந்தர ஜபத்தின் பூயன் என்றும், மூன்று நாள் சருபோஜனாம் சிசய்து புதினேறு தினங்கள் இடைவிடாமல் இதை ஜபித்து வந்தால் எதிர்த்தி ஏற்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆரூவது அனுவாகம் முற்றிற்று.)

எழாவது அனுவாகம்
நமோ டுத்தஸ்யாய சாக்னஸ்யாய ச ॥

(ப-ரை) துஞ்சும்யய் ச - பேரோவாத்தியத்தில் இருக்கின்றவரும், ஆஹந்யாய ச - மேற்படி வாத்தியத்தை அடிக்கும் நண்டத்தில் இருக்கின்றவரும். (1)

இந்த ஏழாவது அனுவாகத்திலும் “ஸர்வாத்தாயாமி” என்றும் “ஸர்வாத்மகர்” என்றும் கூறி பூதி பரமேச்வரன் வணங்கப்பட்டிருா.

(இனி புதிதான்சோற்களுக்குமட்டும் தமிழ்அர்த்தச் சீருத்தப்படுகின்றது: முன் அனுவாகத்தில் ‘அப்படிப்பட்ட பரமீங்க்ஷாநுக்கு நீமலீகாரமீ’ என்று அந்தந்த மந்த்ரங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.)

நமோ ஷஸ்கே ச பிஸுஶாய ச || 2

(ப-ரை) ஷஸ்கே ச - யத்தத்தில் புறங்கோட்டி சூடாதவரும், பிஸுஶாய ச - எதிரி சேக்கைகளின் கீழுத்தீந்தங்களை நன்கு அறிகின்றவரும். (2)

நமோ கூதிய ச பிஹிதீய ச || 3

கூதாய் - அந்தந்தங்களுக்கு தன் விஷயத்தைத் தித்ரிவிப்பதிலும் சிறங்குடைய விஷயத்தை நன்கு அறிந்துகொண்டு வருவதிலும் தேர்ச்சிபெற்றவரும், பிஹிதீய ச - யழுமானங்கு ஒரு காரியத்தைச் செய்துகொண்டு வருவதற்காக அனுப்பப்பட்டவராயும். (3)

நமோ நிஷக்ணே சேஷு஧ிமதே ச || 4

(ப-ரை) நிஷக்ணே ச - குத்திகையுடையவரும், சேஷு஧ிமதே ச - அம்பருத்தாணியையுடையவரும். (4)

நமஸ்தீஷோஸ்கே சயதூ஧ிமே ச || 5

(ப-ரை) தீஷோஸ்கே ச - ஈர்க்கிமயிரன் அப்புகளை விடுவதற்கும், அதூ஧ிமே ச - மிகச் சிறந்த அல்லது ஒரு ஆழத்தான்களை விடுவதற்காகும். (5)

நமः ஸ்வாயுधாய ச ஸு஧ந்வனே ச ॥

६

(ப-ரை) ஸ்வாயுധாய ச - சிறந்த ஆயுதத்தை உடையவராயும், ஸு஧ந்வனே ச - சிறந்த வில்லையுடைய வராயும். (6)

நமஸ்ஸுத்யாய ச பஶ்யாய ச ॥

७

(ப-ரை) ஸுத்யாய ச - ஒத்தையடிப்பாதையில் இருப்பவரும், பஶ்யாய ச - தேர் முதவியவை செல்லக் கூடிய ராஜை மார்க்கத்தில் இருப்பவரும். (7)

நமः காஷ்யாய ச நீயாய ச ॥

८

(ப-ரை) காஷ்யாய ச - சொற்பஜலம் ஓடும் சிறிய வாய்க்காவில் இருப்பவரும், நீயாய ச - அருவிவிழும் இடத்திலிருப்பவரும். (8)

நமஸ்ஸுத்யாய ச ஸரஸ்யாய ச ॥

९

(ப-ரை) ஸுத்யாய ச - சேருள்ள இடத்தில் இருப்ப வரும், ஸரஸ்யாய ச - குளத்தில் இருப்பவரும். (9)

நமோ நாதாய ச வைஶந்தாய ச ॥

१०

(ப-ரை) நாதாய ச - நதிகளில் இருப்பவரும், வைஶந்தாய ச - சிறிய குட்டைகளில் இருப்பவரும். (10)

நமः கூப்யாய சாவத்யாய ச ॥

११

(ப-ரை) கூப்யாய ச - கிணற்றிவிருப்பவரும், அவத்யாய ச - பள்ளத்திலிருப்பவரும். (11)

நமோ வர்யாய்சாவர்யாய ச ॥

१२

(ப-ரை) வர்யாய ச - மழைஜலத்தில் இருப்பவரும் அவர்யாய ச - மழை இல்லாமையில் இருப்பவரும். (12)

பிராணிகளின் கர்மாக்களுக்கேற்றவாறு மழைக் கும், அது இல்லாமைக்கும் ஈச்வரனே காரணம்

என்று ஏற்படுகின்றது. அவ்யரீய - என்பதற்கு மழையை எதிர்பாராத ஸமுத்ரஜலத்தில் இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (12)

நமோ மேத்யாய ச வி஦్யுத்யாய ச ॥ १३

(ப-ரை) மேத்யாய ச - மேகத்திலிருப்பவரும், வி஦்யுத்யாய ச - மின்னவிலிருப்பவரும். (13)

நம ஈஷியாய சாத்யாய ச ॥ १४

(ப-ரை) ஈஷியாய ச - நிர்மலமான சரத்கால மேகத்திலிருப்பவரும், ஆத்யாய ச - வெய்யிலி லிருப்பவரும். (14)

நமோ வாத்யாய ச ரேஷியாய ச ॥ १५

(ப-ரை) வாத்யாய ச - காற்றிலிருப்பவரும், ரேஷியாய ச - பிரளைகாலத்திலிருப்பவரும். (15)

நமோ வாஸ்தவ்யாய ச வாஸ்துபாய ச ॥ १६

(ப-ரை) வாஸ்தவ்யாய ச - பசு குதிரை முதனிய வஸ்துக்களில் இருப்பவரும், வாஸ்துபாய ச - வீடு கட்டு வதற்கு உரிய பூமியை (மனையை) காப்பாற்றுகின்ற வருமான பரமேச்வரனுக்கு, நம : - நமஸ்காரம். (16)

இந்த பதினாறு அவாந்தர மந்த்ரங்கள் சேர்ந்த ஏழாவது அனுவாகம் ஒரே மஹாமந்த்ரம். இதன் நினிப்பி ரோமசர். சந்தஸ் - மஹா நுஷ்டுப். தேவதை ருத்ரன்.

தீயானம் :

ஜடாமில்ம்஬மானாமிர்ந்த்யந்தம்஭யப்ரदம् ।

දேவ் ஶுचிஸ்மத் ஧்யாயேத்யாம்ர்சம்பரிஷ்குதம् ॥

(இ-ள்) தொங்கும் ஜடங்களுடன் நாத்தனம் செய்கின்றவரும், அபயத்தை அளிக்கின்றவரும்,

சுவித்தோலையணிந்தவரும், மந்தவூரைத்துடன் கூடியவருமான மஹாதேவனை த்யஙனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த மந்த்ர ஆவிருத்தியால், புத்தி, ஆயுள், ஆரோக்யம், ஐச்வர்யம், புத்ரன், வித்யை மோக்ஷம் முதலிய பயன்கள் சித்திக்கும்.

(எழாவது அனுவாகம் முற்றிற்று)

எட்டாவது அனுவாகம் நமஸ்ஸोமாய ச ரதாய ச ॥

(ப-ரை) ஸோமாய ச - உமையுடன் கூடியவரும், ரதாய ச - ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்கின்ற வருமான பரமேச்சரனுக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இந்த எட்டாவது அனுவாகத்தில், பரமேச்வரன் அனைவராலும் உபாளிக்கத்தகுந்தவர் என்பதை நிருபிக்கும், பரமேச்வரனிடம் மட்டுமேள்ள கில குணங்களையும், ‘பரமேச்வரன் ஸர்வாந்தர்யாமி’ என்பதையும் எடுத்துக்கூறி பதினேழு அவாந்தர மந்த்ரங்களால் பூநி பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகின்றார்.

ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்ய பரமேச்வரனே தகுதியுள்ளவர் என்பது “குத்ர” என்ற சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது. ரத் ஸ்ஸாரது:க் ராவயதீதி ரத: - ஸம்ஸாரதுக்க நிவிருத்தி பூநி பரமேச்வர ஞானத்தால்தான் ஏற்படும் என்று க்வேதாச்வதா உபனிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(எப்பொழுதுமனிதர்கள் ஆகாயத்தை தோலைப் போல் சுற்றுவார்களோ ஆப்பொழுதுதான் சினினா

அறியாமல் ஸம்பார நிவிருத்தி ஏற்படும். ஆகாயத்தை எப்படி ஒருபொழுதும் கற்றிழியாதோ, அவ்விதமே சிவனை அறியாமல் ஸம்பாரதுக்க நிவிருத்தியும் ஒருபொழுதும் ஏற்படாது) (சுவேதாசலதாம்)

பரமேச்வரனுக்கு இயலிதம் ஸம்பாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்யும் பெருமை உண்மையுடன் கூடியிருப்பதால்தான் ஏற்படுகின்றது என்பதை நிருபிக்க ஸோமாய என்ற விசேஷங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “உமா” என்ற சொல்லில் பிரணவத்தின் எழுத்துக்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன. ஆக பிரணவத்தின் பொருளாகிய பராசக்தியே “உமா” என்ற சொல்லின் பொருளாகும். “பராசக்தி” என்றும் “சிர்சக்தி” என்றும் வழங்கப்படும், மூல பரமேச்வரசக்தியே பகுஷ்மவித்யைக்கு அதிக்டான தேவநையாகும். ஆதலால் ஆத்தகைய சக்தியுடன் கூடிய பரமேச்வரன் ஆத்மஞானத்தை அளித்து ஸம்பாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்கின்றார் என்று எரித்திக்கின்றது. உமானுக்கிரஹத்தால்தான் மஹரிஷி களுக்கு ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டது என்று

தே ச்யாநயोगாநுமதி அபஸ்யத் தேவாத்மஶாலீ ஸ்ரீருத்ரமிஞாதாம் ஆத்மிய சுவேதாசலதா உபனிஷத் வாக்யங்களை விதித்து செயியலருகிறது. தலவகார உபனிஷத், குடவழாணம், கூர்மபுராணம் முதலியவற்றிலும் இதே விளையம் விசிவரக்க கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மசல்தான்

சுமாரைஈடு பாலையாட பிரமு கிளையங்க நிலக்கண்ட பாகாந்தாம் அதான் முனிர்ச்சுவி அஸ்யோலின் ஈம ஸாக்ஷிர் தெவா : பாகாந்தா : என்ற கைவல்யோபனிஷத் வாக்கியத்திலும்,

पार्वती परमा देवी ब्रह्मविद्याप्रदायिनी ।
तस्मात्सहैं तया शक्त्या हृदि पश्यन्ति ये शिवम् ।

तेषां शाश्वतिकी सिद्धिर्नेतरेषामिति श्रुतिः ।

मुठவிய புராணங்களிலும் உமையுடன் கூடி இருத்தலால்தான் பரமேச்வரன் மோகஷ்த்தை அளிப்பவராக ஆகின்றூர் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

नमस्ताम्राय चारुणाय च ।

२

(ப-ஞ) ताम्राय च - उत्तय कालत्तहिल मिकवुम्
सिवन्त्त वर्णनत्तहत्युट्टय कुरीयरुपमाक इரुप्प
वर्. अरुणाय च - सर्हृनेरम् चेन्ऱप्रिण केाञ्चम्
सिवप्पाक इரुक्कुम् कुरीयलुक इரुप्पवर्.

உலகில் பலகாலம் பல நியமங்களுடன் உபாளித்தபின் தேவதை, உபாஸகன் முன்தோன்றும். ஆனால் ஆதித்யனேவனில் பிரதிதினம் பிரஜைகளுக்கெதிரில் தோன்றி வேண்டிய வரன்களையளிக்கவும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆதித்யனை ஸ்ரீ பரமேச்வரன் எனத் த்யானம் செய்து வணங்கினால் போதும். ஸமஸ்த சிரேயஸ்ஸ-களையும் அடைந்துவிடலாம். உயந்தமஸ्तं யந்தமாடித்ய-
மமிச்யாயந् என்ற ச்ருதி உதயகாலத்திலும் அஞ்சமன் காலத்திலும் ஆதித்யனை ப்ருஹ்மமாகத் த்யானம் செய்தால் அபீஷ்டங்களையெல்லாம் அடைகின்றனர் என்று கூறுகிறது. ஆனால் மிகக்கருணையுடன் கூடிய இந்த ருத்ரோபனிஷத் அக்காலத்தில் அவ்வாறு த்யானம் செய்யத் தவறிவிட்டாலும், முடியாதபோனாலும், உதய காலத்திற்குப்பின் குரியன் சற்று சிவந்த வர்ணமாக இருக்கையிலும் குரியனை ப்ருஹ்மமாக த்யானம் செய்து சிரேயஸ்ஸ-களைப் பெறலாம் எனக்கூறுகிறது.

ஆதித்யஞகத் தோற்றமளித்து அனைவருக்கும் மிக சுலபமாக ஸகல சிரேயஸ்ஸையும் அளிக்கின்ற படியால் ஸ்ரீபாமேச்வரனே உபாளிக்கத்தகுந்தவர்கள்று இம் மந்த்ரத்தின் கருத்து. (2)

நமஶங்காய ச பஶுபதயே ச |

३

ஶங்காய ச - பிரஜைகஞக்கு ஸாகத்தையடைவிக் கின்றவர், பஶுபதயே ச - ப்ரஹ்மா முதலிய ஸமஸ்த பிரஜைகஞக்கும் இரக்ஷகர்.

இரக்ஷிக்கப்படுகின்றவர்களின் ஸாகம் இரக்ஷகரின் அதீனமாக இருக்கின்றபடியால், ஶங்கா - என்பதற்கு, பஶுபதி: - என்பது காரணத்தைக் கூறுகிறது.

அனைவருக்கும் ஸாகத்தை அளிக்கின்றபடியால் பாமேச்வரனே உபாளிக்கத்தகுந்தவர் என்பது இதன் கருத்து. (3)

நம உயாய ச ஭ீஸாய ச |

४

(ப-ஈ) உயாய ச - அனைவரையும்விடச் சிறந்த வராயும், ஭ீஸாய ச - பயத்தை அளிக்கின்றவராயும்.

“உக்ர” (சிறந்தவர்) என்றுமட்டும் கூறி யாரை விட என்று கூருததால் அனைவரையும்விடச் சிறந்த வர் எனக் கிடைக்கின்றது. “ ஭ீஷஸ்மாஷாத: பவதே ” முதலிய ச்ருதிகளிலிருந்து மஹாங்களான இந்திரன் ஆக்ணி முதலியவர்கள் கூட ஸ்ரீ பாமேச்வரனுக்கு புயந்து அவரவர்கள் காரியத்தை ஒழுங்காகச் செய்கின்றபடியால் பாமேச்வரன் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர் என்று சித்திக்கின்றது.

அனைவரையும்விடச் சிறந்தவராதலால் ஸ்ரீபாமேச்வரனே அனைவராலும் உபாளிக்கத்தகுந்தவர்கள் இந்த மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம்.

“உக்ர” என்பதற்கு விடோதிகளிடம் கடுமொயா விருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது:

நமோ அग्रேவधाय च दूरैवधाय च ।

५

(ப-ரை) அग्रேवधाय च - போர்க்களத்தில் தம் பக்தர்களுக்கெதிரில் நின்று எதிரிகளைக் கொல்லு வின்றவர்: ஦ूरैवधाय च - வெகுதீரத்தில் இருக்கும் பக்தவிடோதிகளின் பல்க் பராக்ரமம் முதலியவுற்றிர போர் ஆரம்பத்திற்கு முன்பே அழிக்கின்றவர்:

“பக்தர்களுக்கெதிரில் நின்று போர் புரிகின்றார்” என்பது மற்றாபாரதத்தில் துரோண்பாவத்தில் அரைஷனானால் அடியீற்கண்டவர்கள் வர்ணீக்கப்பட்டிருக்கிறது:

संग्रामे शात्रिवानीकं शरौघैविमृदन्तहम् ।

अग्रतो लक्षये यान्तं पुरुषं पावकप्रभम् ॥

ज्वलन्तं शूलमुद्यम्य थर्वा दिशा प्रेतिष्ठिते ।

तस्यां दिशा विशीर्यन्ते शत्रुं मे महामते ॥

शत्रो द्रव्यानंसीम् सर्वम् पृष्ठोनुदहाम्यहम् ।

सैन भग्नामरिगणान् मङ्गमान्मम्यते जेनः ॥

(இ-ங்) போர்க்கள் த்தில் எதிரிகளை அடிப்பகளா விழுத்து வீழ்த்திக்கொண்டிருக்கின்றியில் எதிரில் ஒரு புருஷனைப் பார்க்கின்றன. ஓகயில் ஒரு குலத் துட்ணி அகிளி போல் அவன் ஜூனித்துக்கெண்ணிக் குக்கின்றான். அவன் எந்த எந்த தினையில் ஜூனிகுடலு, அந்த தினையில் உள்ள என் விடோதிகள் அனைவரும் அவனுடேயே எரிக்கப்பட்டு மான்றி விடுகின்றனர். அவன் பின்னாலுடேயே சிக்கிறு அவனு அஷ்க்கிப்பட்டவர்களையே நானும் இதாட்டிற்கு அடிக்கின்றேன். ஜூனாங்கள் இந்த உள்ளவையை

காநியாங்கள் விரோதிகள் என்னுலேக்கிய அடிக்கப் பட்டு வீழ்த்தப்படுகின்றனர் எனக் கருதுகின்றனர்;

போர் ஆழம்பத்திற்கு முன்பே தூரத்தில் இருக்கும் விரோதிகளின் பலம் முதலியவற்றை அபறை சித்து விரோதிகளை வீழ்த்திவிடுகின்றார் என்பதும் சாந்தி பர் வத்தி வீ மோகஷதர்மப்ரகரணத்தில் பூதிக்ருஷ்ணால் அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

யस्तु तेहाश्रतो धाति युद्धे संप्रस्तुपस्थिते ।

तं विद्धि रुद्रं कौन्तेय एषां रु ब्रह्माटांकी

निहतान् तेन वै पूर्वं हृतवानसि वै रिपून् ।

अप्रमेयप्रभावं तं देवदेवसुमापतिस् ।

भजस्व प्रयतो नित्यं विश्वेशं इरमव्यपम् ॥

எனக் கூறுகின்றார்,

(இ.என்) ஏ அர்ஜுனா! போர் நடக்குவதால்த்தில் ஒள்க்கு மூண் ஒருவர் சென்றாரே, அவன்தான் “குத்தன்” என்று அநிந்துகொள். முதலில் அவனால் அடித்து அழிக்கப்பட்ட விரோதிகளையே விற்கி அடித்துக்கிடங்கிறாய். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட சூதாவுடைத்த மஹிமாகளையுடைய தேவதேவானான உமாபதியை எப்பொழுதும் சுத்தனாச இருந்து விடங்கு போற்றிவா.

தாழும் பரமேச்வரனும் ஒன்று என்ற அபிப்பிராயத்தால் கீதாகார்யன் கீததயில் மத்யைசே நிஹதா: பூர்வீக (என்னுலேக்கிய இந்த விரோதிகள் கொல்லப்பட்டதா) எனக் கூறுகிறார். ஆதலால் மோகஷதர்மத்தின் காநியதந்கும் கீததயில் காறியதற்கும் முரண்பாக இருக்கிறோம்.

ஜயத்திற்கு பரமேச்வரனே காரணமாதலால் ஜயத்தை விரும்பும் அனைவராலும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாளிக்கப்படவேண்டும் என்பது இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து. (5)

நமो ஹந்தே ச ஹநியसே ச ।

६

(ப-ரை) ஹந்தே - ("நானே சிறந்தவன்" என்ற கர்வத்தால் தம்மை அலக்ஷி யம் செய்கின்றவர்களை) ஹநிமளிக்கின்றவர். ஹநியஸே ச - (த்வேஷத்தால் நிந்தைகளையும் செய்து அலக்ஷி யம் செய்கின்றவர்களை) மிகவும் ஹநிமளிக்கின்றவர்.

பரமேச்வரன் ஹந்தா என்பதற்கு இராவணனை உதாரணமாகக் கூறலாம். புஜபலத்திலும் ஜூச்வர் யத்திலும் நானே சிறந்தவன் என்ற கர்வத்தால் பரமேச்வரனை இலக்ஷி யம் செய்யாமல், அவருடைய வாஸஸ்தலமாகிய கைலாஸமலையைப் பெயர்ப்பதற் காக கைகளை அதன் அடியில் கொடுத்தான். அதை அறிந்த பரமேச்வரன் கால் கட்டைசீரலால் கொஞ்சம் அழுத்தினார். அதனால் அவன் கைகள் நகங்குண்டு வெகுகாலம் வரை வேதனை தாங்காமல் வருந்தினான். கடைசியில் அவனிடம் தயைபுரிந்து அவரே அவனை விடுவித்தார்.

பரமேச்வரன் ஹந்தாந் என்பதற்கு தகைனை உதாரணமாகக் கூறலாம். அவன் பரமேச்வரனிடம் த்வேஷங்கொண்டு அவரைப் பலவாருக நிந்தித்து அவருக்கு ஹவிர்பாகத்தை அளிக்காமலே யாகத்தைச் செய்தான். அப்பொழுது வீரபத்ரன்தோன்றி தகைன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். யாகங்களை எளிக்கப்பட்டது. அக்னி குண்டங்களை அகத்தி

யாக்கி அக்னிகளும் அனைக்கப்பட்டன. யூபங்கள் பெயர்க்கப்பட்டு அவற்றுலேயே அங்கு வந்திருந்த தேவர்கள் அடிக்கப்பட்டனர். ரித்விக்குகளுக்கு சாட்டையடி. ப்ரகுஷின் மீசையும், பூஷாவின் பற்களும், பகனின் கண்களும் பிடுங்கப்பட்டன. அந்தோ என்ன கண்டம்! அச்சமயத்தில் அங்கு அவர்களை இரக்ஷிக்கக்கூடியவர் யாருமில்லை.

ஆதலால் பரமேச்வரநிந்தனையும் அனுதரவும், பல துண்பங்களை உண்டுபண்ணும் எனத்தெரியவருகின்றபடியால் அனைவரும் பரமேச்வரனை உபாஸிக்க வேண்டும் என்பது இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து. (6)

நமो வृக्षेभ्यो ஹरिकेशभ्यः ।

७

(ப-ரை) ஹரிகेशभ्यः - பச்சைநிறமான (கேசங்கள் பேரன்ற) இலைகளையுடைய, வृக्षेभ्यः - மரங்கள் ஸ்வருபமாக இருப்பவரும்.

கேசங்கள் கணக்கிட முடியாதவைகளாகவும், தலையை இரக்ஷிப்பவைகளாகவும் இருப்பதுபோல் இலைகளும் ஏராளமாகவும் மரத்தை இரக்ஷிக்கின்ற வைகளாகவும் இருக்கின்றபடியால் இலைகளே இங்கு கேசங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமேச்வரன், பலாசம், வில்வம், அரசு முதலிய மரங்களாகவிருந்து இந்த உலகத்தில் எல்லா யாகங்களையும் நிறைவேற்றிவைக்கின்றபடியாலும், மேல் உலகத்தில் கல்பக விருக்ஷமாகவிருந்து ஸகல போகங்களையும் அளிக்கின்றபடியாலும், அவற்றை விரும்பும் அனைவராலும் பூர்த்தமேச்வரன் உபாஸிக்கப்படவேண்டும் என்பது இந்த மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம்.

नमस्तराय ।

(प-रा) ताराय - प्रणवस्वरूपमाण.

प्रणवत्तिऩ्हं बेपारुण्णं स्रीपरमेश्वरं एन्ऱू
वेतत्तिलुम् शिवपुराणाङ्कलिलुम् कृतपपट्टिरुक्ति
किण्ऱत्तु. चेष्टलुक्कुम् बेपारुण्णक्कुम् अथावतु
वाचकत्तिरुक्ति वाच्यत्तिरुक्ति प्रेतमिल्लिं एन्ऱू
अपिप्रायत्तिल् स्री रुत्तरेणे प्रणवस्वरूपम्
एन्ऱू कृत्तलाम्.

ज्ञानवर्कलै लम्सार लम्मुत्तरत्तिविरुन्तु करा
येत्तरी, मुक्तिये अष्टविक्किण्णुर् एन्ऱूम्,
तारः - एन्पत्तरुक्ति बेपारुण्ण कृत्तलाम्.

मोक्षत्तिरुक्ताकवुम् स्रीपरमेश्वरेणे उपा
वशिष्ठपपट्टवेण्णुमेण्णु इम्मन्त्तरत्तिण्णकरुन्तु.

नमशशम्भवे च मयोभवे च ।

(प-रा) शंभवे च - ज्ञानविक (इववलकिल् एर्म
पत्तिम) लम्मकत्तिरुक्तक्का राणमायुम्, मयोभवे च -
आमुष्ठिक (मेल उलकत्तिल् एर्मपटक्कुटिय)
लम्मकत्तिरुक्तक्का राणमायुम्.

ज्ञानवलकिलुम् मेल उलकिलुम् एर्मपटुम्
लम्मस्त लम्मकत्तिरुक्तम् स्रीपरमेश्वरेणे कारण
माण ताल् अत्तेत विरुम्पुम् अणिवरालुम् अवरो
उपाशीक्कपपटवेण्णुमेण्णपत्तु इत्तेन करुन्ततु.

नमशङ्कराय च मयस्कराय च ।

१०

(प-रा) शंकराय - (ताय तत्त्वत मुत्तवियवर्कवृ
ल्लवरुपमाक्क इकुन्तुकेकाण्णु) ज्ञानविक लम्मकत्तवित
अणिक्किण्णरुवार, मयस्कराय च - आकार्याण्ण, काशिष्ठं
रम् मुत्तविय ल्लवरुपमाक्क इकुन्तुकेकाण्णु, मेल

உலகஸாகம், மோகநஸாகம், இவற்றை அளிக்கின்றவர்.

முன் மந்த்ரத்திற்கு, தானே ஸாகத்தை அளிக்கின்றவர் என்றும், இந்த மந்த்ரத்திற்கு யிற்குலமாக ஸாகத்தை அளிக்கின்றவர் என்றும், பொருள் கூறவேண்டும். ஆதலால் “புநருக்தி” என்ற குற்றமில்லை. (10)

நமश்ஶிவாய ச ஶித்வராய ச |

१५

(ப-ஈ) ஶிவாய ச - ஸகல சிரேயஸ்ஸையும் அளிக்கின்றவராயும், ஶிவதராய ச - சிரேயஸ்ஸை அளிப்பவர்களுள் மிகச் சிறந்தவராயும்,

ஶிவ ஏகோஷ்யேஶிவங்கர: - என்ற ச்சுதியில் சிவ சப்தஷியாக்யானமாக “சிவங்கர:” என்றசொல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இங்குள்ள “சிவ” என்ற சொல்லிற்கும் சிரேயஸ்ஸை அளிக்கின்றவர் என்றே பொருள் கூறப்பட்டது. புராணங்களில் கூறப்பட்ட வேறுஷீதமான அர்த்தங்கள் எல்லாம் வேதோக்தமான “சிவங்கர” என்ற அர்த்தத்திலேயே முடிவடையும். பாவகோ அஸ்மத்ய ஶிவோ ஭வ - என்று வேதந்தில் அக்ணியும், பந்஥ாநஸ்ஸந்து தே ஶிவா: - என்று உலகத்தில் வழியும்கூட “சிவ” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற படியால் ஶிவதர: - என்று இங்கு பரமேச்வரனுக்கு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலோ வேதத்திலோ “சிவ:” என்று எனவெயல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவையெல்லா வற்றையும்விட சிரேயஸ்ஸை அளிப்பதில் மிகவும் சிறந்தவர் ஸ்ரீ பரமேச்வரன், அவற்றிற்கும் சிரேயஸ்ஸை அளிக்கவல்லவர் என்று இதன் பொருள்.

ஆதலால் சிரேயஸ்ஸை விரும்புகின்றவர்கள் பூர்பரமேச்வரனையே உபாளிக்கவேண்டும் என இம்மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம். இவ்விஷயம் உபனிஷத்தில்

शिव एको ध्येयः शिवङ्करः सर्वमन्यत्परित्यज्य
एन संपष्टमाकं कूरप्पटिरुक्किरहतु.

இந்த மந்த்ரம், வேதமாகிற தாய் அணிந்து கொண்டிருக்கும் ருத்ரோபனிஷத்தாகிற முத்துமாலையின் நடுவில் விளங்கும் நாயகமணிபோன்றதாகும்.

विद्यासु श्रुतिरूक्षषा रुदैकादशिनी श्रुतौ ।

तत्र पञ्चाक्षरी तस्यां शिव इत्यक्षरद्वयम् ॥

எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(இ-எ) வித்யைகளுள் வேதம் சிறந்தது. அதில் பதினேறு அனுவாகங்கள் கொண்ட “பூர்த்ரம்” மிகச் சிறந்தது. அதில் நமः ஸிவாய என்ற பஞ்சாக்ஷரம் மிகச் சிறந்தது. அதிலும் ஸிவ என்ற இரு அக்ஷரங்கள் மிகவும் சிறந்தன.

ஆகமங்களில் ஸிவ என்றசொல் ஸீவாத்னம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்த நாமாவின் பெருமைகளை சிவபுராணங்கள் மிக விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றன.

नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च ।

१२

(ப-ஈ) தீर்஥்யாய ச - கங்கை முதலிய புனிதமான தீர்த்தங்களில் இருப்பவர், கூல்யாய ச - கார்யில் இருப்பவர்.

இதுவரை பூர்பரமேச்வரன் அனைவராலும் உபராளிக்கத் தகுந்தவர் என்பதற்குரிய பல காரணங்களைக்கூறி வணங்கிவிட்டு, இனி இந்த அனுவாதத்தின் முடிவுவரை “ஸர்வாந்தர்யாமி” என்பதை விளக்கிக்கூறி வணங்குகின்றார்.

(12)

नमः पार्याय चावार्याय च ।

१३

(प-ஞ) पार्याय च - नृत्यिणि अक्करेयिल इருப्पवர். अवार्याय च - नृत्यिणि इक्करेयिल इரुप्पवर्.

मुमुक्षु-அக்களால் தயானம் செய்யத் தகுந்த வராய் ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திற்கு அக்கரையில் இருக்கின்றார் என்றும், காம்யபலன்களை அளிப்பவராய் ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தின் மத்தியிலேயே இருக்கின்றார் என்றும் இவ்விரு சொற்களுக்கும் வேறு பொருள்ளும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (13)

नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च ।

१४

(ப-ஞ) प्रतरणाय च - सिन्हन्तमन्तरज्जपम् मुत्त
विय वटिवमாக இருந்துகொண்டு, பாபத்தைக்
கடந்துசெல்லக் காரணமாக இருப்பவர், உत्तरणाय च -
सிந्हन्त ஊனஸ்வருபமாக இருந்துகொண்டு ஸம்
ஸாரஸாகாத்தையே தாண்டுவதற்கு ஸாதனங்க
இருப்பவர். (14)

नम आतार्याय चालाद्याय च ।

१५

(ப-ஞ) आतीर्याय च - तीरुम्पिवरुणीत्तिल
இருப்பவர், அலாद்யாய च - பூरணமாக கர்மபலத்தை
அனுபவித்துவரும் ஜீவனுக்கு ப்ரேரக்கு க
இருப்பவர்.

आतार्याय च - एन्पतरंकु तत्वंगुणत्तेतप
भेप्रुम्ल, काम्यकर्माक्कளैये अनुष्टित्तु सम்
ஸாரஸமுத்ரத்திற்கே திருम्पत் திருम्प वந்து
கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களுக்கும் அருள்புரிகின்றவா
ன்றும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அல் பूण यथा
भवति तथा कर्मफलमस्तीति - अलादः - जीवः तत्त्वभवः - अलादः
जिऩ்று இந்த சொல் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (15)

नमः शष्याय च फेन्याय च ।

१६

शष्याय च - इளम्पुर्हकलील इरुप्पवर्, फेन्याय च - नुश्चरकलील इरुप्पवर्. (16)

नमस्सिकत्याय च प्रवाह्याय च ।

१७

(प-कर) सिकत्याय च - मण्णल्कलील इरुप्पवरुम्, प्रवाह्याय च - प्रवाहूहत्तील इरुप्पवरुमाण रुत्ता अुक्कु, नमः - नमस्कारम्. (17)

४. वतु अनुवाकम् मुर्हरित्तु.

ऋण्पत्तावतु अनुवाकम्

नम इरिष्याय च प्रपृथ्याय च ।

१८

(प-कर) इरिष्याय च - ऊष्टरपृम्यिल इरुप्पवरुम्, प्रपृथ्याय च - पलर् नटन्तु तेयंन्तयारक्कत्तील इरुप्पवरुमाण ईच्वरानुक्कु, नमः - नमस्कारम्.

इन्तक ऋण्पत्तावतु अनुवाकत्तीलुम् प्रामेश्वराण शर्वान्तर्यामि (एल्ला इटङ्कलीलुम् उल्लावर्) एन्पत्ताकक्कुरप्पट्टु वज्ञाङ्कप्पट्टिलिंग्ग.

नमः किञ्चिलाय च क्षयणाय च ।

१९

(प-कर) किञ्चिलाय च - मीरिय कर्हकलौयिट्टैय प्रातेशत्तीलिरुप्पवर्, अल्लतु कर्हकला? अल्लतु श्लृप्तिकम् मुत्तिलियवेकला? एन्ऱु सन्तेकम् एर्ह पट्टुम् प्रातेशत्तील इरुप्पवर्. क्षयणाय च - वास्तव्यिरुक्कु उसित्तमाण प्रातेशत्तील इरुप्पवर्,

नमः कपर्दिने च पुलस्तये च ।

२०

(ப-ஈ) கபரினே ச - ஜடைகளை தரித்துக்கொண் டிருப்பவரும், புலஸ்தயே ச - பக்தர்களுக்கெதிரில் நிற்கின்றவரும் அல்லது அழகிய கேசங்களை தரித்துக் கொண்டிருப்பவரும்.

பக்தர்களுக்கு முன் தோன்றுங்காலத்தில் சில சமயம் ஜடைகளுடனும், சில சமயம் கூந்தல்களுடனும் சூச்வரன் காச்சியளிக்கின்றார் என்பதை இந்த இரு சொற்களும் குறிப்பிடுகின்றன. (4)

(5) நமோ ஗ோஷ்யாய ச யூதாய ச |

(ப-ஈ) ஗ோஷ்யாய ச - பக்கள் கட்டும் கொட்டு வில் இருப்பவரும், யூதாய ச - வீட்டில் இருப்பவரும்.

நமஸ்தலப்யாய ச யேதாய ச |

தலப்யாய ச - கட்டில் முதலியவற்றில் இருப்ப வரும், யேதாய ச - மாடியில் இருப்பவரும். (5)

நமः காத்யாய ச யாஹ்ரேஷ்யாய ச |

காத்யாய ச - முன், கொடி, செடி முதலியவை நிரம்பி இருப்பதால் பிரவேசிக்கமுடியாத இடத்திலிருப்பவரும், யாஹ்ரேஷ்யாய ச - மலையின் குதை முதலிய வற்றிலிருப்பவரும். (6)

நமோ ஹத்யாய ச நிவேஷ்யாய ச |

(ப-ஈ) ஹத்யாய ச - ஆழுமான மடுக்களில் இருப்பவரும், நிவேஷ்யாய ச - பனிநீரில் இருப்பவரும்.

நமः பாஃ ஸவ்யாய ச ரஜஸ்யாய ச |

(ப-ஈ) பாஃ ஸவ்யாய ச - கண்ணுக்குப்புலப்படாத பழமானுபோன்ற தூளிகளில் இருப்பவரும், ரஜஸ்யாய ச - கண்ணுடுப்பார்க்குஷ்டிய பெரிய தூளிகளில் இருப்பவரும். (6)

९
नमः शुष्कयाय च हरित्याय च ।

शुष्कयाय च - कायन्तं मरणकर्णील इरुप्पवरुम्,
हरित्याय च - सामानं पक्षमेयूरां ला मरणकर्णी
विरुप्पवरुम्. (9)

१०
नमो लोप्याय चोलप्याय च ।

लोप्याय च - पुलं मुतवियव मुजौक्कात् उकट्टि
यान् तरयिल इरुप्पवरुम्, उलप्याय च - मिक अप्रभ
मानं पुर्णकर्णीविरुप्पवरुम्. (10)

११
नम ऊर्ज्याय च सूर्याय च ॥

(प-रा) ऊर्ज्याय च - पुमियिलिरुप्पवरुम्, सूर्याय
च - अमृकिय अैशकौज्यउटय नतीकर्णील इरुप्पवरुम्.

१२
नमः पर्णाय च पर्णशद्याय च ।

(प-रा) पर्णाय च - इैशकर्णील इरुप्पवरुम्,
पर्णशद्याय च - उलांन्त इैशकर्णीन् तुवीयलकर्णीली
रुप्पवरुम्.. (12)

१३
नमोऽपगुरमाणाय चाभिस्ते च ।

(प-रा) अपगुरमाणाय च - (तज्जंटिक्कवेशंटिय
पापिकौ तज्जंटिप्पत्तरंकाक) आृयतञ्जकौ लकयिल
त्रूक्किक्केकाण्टु इरुप्पवरुम्, अभिस्ते च - अवरं
कौ अटिक्किन्न रवरायुम्. (13)

१४
नम आविखदते च प्रविखदते च ।

(प-रा) आविखदते च - चेचारंप तुज्ञपत्तते
उज्ञंटुपज्ञंतुकीन्न रवरुम्, प्रविखदते च - मिक्कृम
तुज्ञपत्तते उज्ञंटुपज्ञंतुकीन्न रवरुमाज्ञ रुत्तर
नुक्कु, नमः - नमस्कारम्. (14)

13, 14 இரு மந்த்ரங்களாலும் பாயிகளை சிகிஷிக் கும் பகவானுடைய அம்சமான ருத்ரமூர்த்திகள் வணங்கப்படுகின்றனர். பாயிகளுடைய பாபத்திற் கேற்றவாறு சில ருத்ரமூர்த்திகள் கையில் ஆயுதங்களை மட்டும் தரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர். சிலர் அடிக்கின்றனர். சிலர் அடித்து சொற்ப துன் பத்தையளிக்கின்றனர். சிலர் கடுமையாகத் தாக்கி மிகவும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றனர். இந்த நான்குவிதமான ஸ்வரூபங்களும்.

அப்஗ுருமாணாய, அஸிம்பதே, ஆகி஖டதே, பிகி஖டதே என்ற நான்கு சொற்களாலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

“நமஸ்லோமாய” முதல் இதுவரை மொத்தம் 31 அவாந்தர மந்த்ரங்கள் கொண்ட ஓர் மஹா மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும் தேவதையும், பூர்த்ரன். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப், முன்றுவது அனுவாகத்தில் கூறப்பட்ட ரூபயௌவனச்பந்நா..முதலியவைகளே இங்கும் த்யானச்லோகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று அபிநவசங்கரபாஷ்யத்தில் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது பட்டபாஸ்கரபாஷ்யத்தில் அடியிற்கண்ட த்யானச்லோகம் காணப்படுகிறது.

பிநாக்பாணி ஭ूதேஶமுத்ஸுயர்யுததூதிம் ।

भूषितं भूजगैश्यप्रित्कण्ठेकालं कपर्दिनम् ॥

(இ-ள்) பதினையிரம் குரியோதயத்திற்கொப்பான காந்தியையுடையவரும், ‘யிநாகம்’ என்ற வீல்கீல கையில் ஏந்தியவரும், ஸர்ப்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், கழுத்தில் கரிய நிறங்கொண்டவரும், பூதங்

களுக்கு ஈசனுமான பரமேச்வரனை தயானம் செய்ய வேண்டும்.

ஸாம்ராஜ்யம், ஐசுவர்யம், சிவபதம் முதலியவை இந்த மந்த்ர ஆவி ருத்தியால் சித்திக்கும் பயன்களாம். (14)

நமोऽ: கிரிகேभ्यो देवनां हृदयेभ्यः । १५

(ப-ரை) देवनां हृदयेभ्यः - தேவர்களுடைய மன திற்கு மட்டும் புலப்படக்கூடிய (நம்மால் அறியமுடியாத), கிரிகே�்யः - தன் விருப்பப்படி பாபிகளை ஹிம் ளிக்கின்ற ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு, நமः நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இது முதல் ஐந்து மந்த்ரங்களால், மனிதர்கள் அறியமுடியாமல் மறைந்து நின்று துட்டார்களை நிக்ரஹம் செய்யும் ருத்ரகணங்கள் வணங்கப்படுகின்றனர். “தேவர்களுக்குமட்டும் புலப்படக்கூடிய” என்ற பொருள்கொண்ட देवानां हृदयेभ्यः என்ற இரு சொற்களையும் விக்ஷிணகே�्यः, விசிந்வத்கேभ्यः முதலிய மற்ற நான்கு மந்த்ரங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த ஐந்து மந்த்ரங்களிலும் கூறப்படும் ஐந்துவித ருத்ரகணங்களும் தேவர்களுக்குமட்டும் புலப்படக்கூடியவர்கள். மனிதர்களால் அறிய முடியாதவர்கள். (15)

நமो विक्षीणकेभ्यः (देवानां हृदयेभ्यः) १६

(ப-ரை) विक्षीणकेभ्यः - பலவிதமாகத்துன்புறுத்துகின்ற (ருத்ரகணங்களின்)பொருட்டு நமஸ்காரம்.)

நமो विचिन्वत्केभ्यः (देवानां हृदयेभ्यः) १७

चिचिन्वत्केभ्यः - (मिष्टिप्पत्तरंकाक पापिकैज्ञायुम्, अनुकरणीप्पत्तरंकाक पुण्यसालीकैज्ञायुम्) தேடிப் பிடிக்கும் (ருத்ரகணங்களுக்கு நமஸ்காரம்). (17)

नम आनिर्हतेभ्यः (देवना॑ हृदयेभ्यः)

१८

आनिर्हतेभ्यः - पापिकैज्ञाटय पापत्तिर्हकेरं
वारु निर्स्यमाक श्रीमलेषय उण्टुपण्णूम्
(रुத்ரகணங்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்). (18)

नम आमीवत्केभ्यः (देवना॑ हृदयेभ्यः)

१९

(प-रे) **आमीवत्केभ्यः** - पापिकैज्ञा एंकंकुम् वैज्ञा त्
तुत् ताकंकुवत्तनंபेपोरुट्टु एंकंकुम् व्यापित्तुक
केाण्टिरुकंकुम् (रुத்ரகणங்களின் பொருட்டு
நமஸ்காரம்). (19)

नमोवः किरिकेभ्यः मुतल इतुवरा उ॒ल॑ ला इ॒न्तु
अ॒वा॒न्तरा म॒न्त्रा॒न्क॑ल॒ से॒र्त्त॒ ओ॒र॒ म॒ह॒रा॒म॒त्त॒रा॒त्
त्री॒र्त्तु॒ री॒षि॒ - अ॒क्षि॒. स॒न्त॒र॒ - त्र॒रु॒ष्टु॒प॒. ते॒व॒त्त॒-
रु॒त्त॒र॒न॒.

त्याणमः

विश्वतः पाणिपादं तं विश्वतोक्षिशिरोमुखम् ।

ज्वलन्तं विश्वमावृत्य तेजोराशि शिरं स्मरेत् ॥

(இ-ள்) எல்லா இடங்களிலும், ஏககளுடனும்,
கால்களுடனும், கண்களுடனும், தலைகளுடனும்,
முதங்களுடனும் கூடியவராயும், உலகம் முழுவதும்
வியாபித்து ஜ்வலிக்கும் ஒளிமயமாயுமுள்ள சிவஜீ
ஸ்மரிக்கவேண்டும்.

**இन्त मन्त्रात्तिनिं पलवित परयोक्तव्याल
उलकत्तिर्हके अतिपत्तियाक इरुत्तल, एकावामान
संवारणालापम्, शिरन्तकवित्वम्, उपर्न्तपोक्त**

கள் சிவஸாக்ஷாத்காரம் முதலிய பலவித பயன்கள் ஸித்திக்குமெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரங்களின் ப்ரயோகம், புரச்சரணம் அவற்றின் பயன்கள் எல்லாம் “ருத்ரகல்பம்” என்ற நூலில் வீரி வாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை குருமுகமாக அறிந்து முறைப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஒன்பதாவது அனுவாகம் முற்றும்.

பத்தாவது அனுவாகம்.

ஓடு அந்஧சஸ்பதே ஦ரிச்சிலலோஹித |

எஷா புருஷாணமேஷா பஶுநா மாமேரா மோ எஷா கிஞ் நாமமத |

(ப-ரை) ஓடு - வெறுக்கத்தக்கநிலையை அடை விக்கின்றவரே ! அந்஧ச : - அன்னத்திற்கு, பதே - யஜ மானஞக இருப்பவரே ! (உணவை அளிப்பவரே), ஦ரிச்சு - எவ்வித பொருளும் அற்று ஏழையாக இருப்பவரே ! எதிலும் பற்றற்றவரே ! நீலலோஹித - பாதி உடல் கருப்பாயும், பாதி உடல் சிவப்பாயுமிருப்பவரே ! எஷா - (என்னைச்சேர்ந்த) இந்த, புருஷாணா - தின்னை, பேரன் முதலிய மனிதர்களுக்கும், எஷா - (என்னைச்சேர்ந்த) இந்த, பஶுநா - ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்களுக்கும், மாஸே : - பயத்தையளிக்காதீர்கள், எஷா இவற்றுள், கிஞன - எதுவும், மார : - அழியாமல் இருக்கவேண்டும். மோ ஆமமத - வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டாம்.

(க-ரை) இரண்டாவது அனுவாகம் முதல் ஒன்பதாவது அனுவாகம் வரை ஸ்ரீ பரமேச்வரனை

வணங்கிவிட்டு இந்த அனுவாகத்தால் பரமேச்வர னிடம் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது:

இங்கு பூர்வார்த்தத்தில் உள்ள நான்கு சொற்களும் பூர்மேச்வர ஸம்போதனங்கள். நூரக யாதனைகள், வறுமை, மற்றும் பலவித கண்டங்கள் முதலிய வெறுக்கத்தக்க நிலைமைகளை அவரவர்களுடைய பாபத்திற்கேற்றவாறு பூர்மேச்வரனே அளிக்கின்றபடியால் அவர் டாபி: என்று இங்கு கூறப்படுகின்றார். உணவை அளித்து உலகத்தை இரக்கிக்கின்றவரும் அவரே. ஆகையால் அந்யசஸ்பதே என்று இங்கு அழைக்கப்படுகின்றார். இவ்விதம் நிக்ரஹம் அநுக்ரஹம் இவ்விரண்டையும் செய்யும் பரமேச்வரனுக்கு ஒருவரிடம் த்வேஷம், மற்றவரிடம் பிரியம் என்ற கெட்டகுணத்தின் ஸம்பந்தமே இல்லை என்பதை குறிப்பிடுவதற்காக இரிடுத் என்ற ஸம்போதனைம். நிலைத்திற்கு என்ற ஸம்போதனத்திற்கு இரு விதமாகப் பொருள் கூறலாம். கழுத்தில் கருப்பு நிறமுடையவர், மற்ற உடல் எல்லாவற்றிலும் சிவந்த நிறமுடையவர். அல்லது அர்த்தநாரீச்வர ஒருவத்தில் தேவியின் பகுதி கருப்பாயும், ஈச்வர ணின் பகுதி சிவப்பாயுமின்னதால் அந்தயே இச் சொல் குறிப்பிடுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

உத்தரார்த்தத்தில் நம்மீமச் சேர்ந்த மனித வர்கத்திற்கும், மிருக வர்க்கத்திற்கும் அப்யத்தை யும், ஆரோக்யத்தையும் அளித்து வளர்க்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வித வேண்டுகோளுக்கு ஏற்றவாறு பூர்வார்த்தத்தின் ஸம்போதனங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவர் பாபத்தின் பயனை பயம், ரோகம் முதலியவற்றை

யளித்து வெறுக்கத்தக்க நிலைமையை உண்டு பண்ணுகின்றாரோ, எவர் உணவுகளையளித்து இச் சுஷிக்கின்றாரோ, அவரிடம் தானே அபயத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் யாசிக்கவேண்டும். தயா ரூபினியான உழையுடன் கூடியிருப்பதால் அபயம், ஆரோக்கியம் முதலியவற்றை அவசியம் அளித்தே தீருவார்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு சிஷி-புலஸ்த்யர், சந்தஸ், ஆஸ்தாரபங்கதி, தேவதை-பொரவகுத்தரன். தயானம் :

ஆஹுல்஫ாஸிதகஜசுகோ ஡மருகாஸ்திஷோ லஸக்ருஷ்டலி
ஶாலி குண்டலிதஶ்வா: ஸதிலகோ மஜ்ஜுகணந்நூபூரः ।
அமீஸ்ரிம்லாந்தப்ளிக்கிரண: ஶ்வேதாயமாநாநா
தேவோ மைவாவேஷமூஷிததநுர்஘ீயோ ஸ்தாநாபதி: ॥

(இ-ங்) குதிகால்வரை கருத்த சட்டை, ஒரு கையில் டமருகம், மற்றெரு கையில் குலம், காஞு களில் அழகிய குண்டலங்கள், நெற்றியில் திலகம், பாதங்களில் இனிமையாக சப்தம் செய்யும் பாதச் சிலம்புகள், சுத்தமான அழகிய பற்கள், வெளுத்த முகம் இத்தகைய பொரவவேஷத்துடன் கூடிய உடலையுடைய பார்வதீபதியான தேவன் தயானம் செய்யப்படவேண்டும்.

ஓரு நாள் உபவாஸமிருந்து பதினையிரம் தடவ ஆபம் செய்தால் இந்த மந்த்ரளித்தி ஏற்படும்.

எல்லா பூதங்களிலிருந்துமுள்ளாகும் பயமும், எல்லாவித ஜ்வரங்களும் சாந்தியடைந்து, ஐஞ்சவர்ய மூபமும், பொவழுர்த்தியின் ஊசாக்ஷாத்காரமும் இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனும் : (1)

या ते रुद्र शिवा तनुः शिवा विश्वाहमेषजी ।

शिवा रुद्रस्य मेषजी तया नो मृड जीवसे ॥ २

(प-कर) रुद्र - ए परमेश्वर ! विश्वाहमेषजी - एक कालत्तिलुम् रोकम्, वरुमेम् मुतवियवर्त्तर नीक्कुम् मरुन्तु पोन्नरतुम्, (आतलाल) शिवा - “सीवा” एन्ऱु कूरप्पटुकिन्नरतुम्, शिवा - मिक माङ्कणाकामाव्यमुन्णा, या - एन्त्त, ते - तंकुकुटय तनुः - उटल् इकुक्किन्नरतेऽ, रुद्रस्य - लम्बलाच मिमन्नुम् रोकत्तेत निष्टिरुत्ति चेय्युम् वेवन्त्य राक्षिय तंकुकुटयतायुम्, मेषजी - मरुन्तुपोन्नरतुम्, शिवा - माङ्कणाकामुमाण (एन्त्त उटल् इकुक्किन्नरतेऽ), तया - अतालुम्, नः - एंकणा, जीवसे - वाम्पवत्तन्पिपारुट्ट, मृड - लाकमाक इकुक्कुम्पदि चेय्युक्केसः.

(क-कर) परमेश्वरानुक्कु “सीवा” एन्ऱुम्, “कोरा” एन्ऱुम् इकुउटल्केस उण्णु. अवर तुन् “सीवा” एन्पत्तेतयुम् इरண्णुवितमाकक कूरलाम्. एप्पेपामुतुम् एल्लेओरुक्कुम् एल्लावित रोकंकणायुम्, वरुमेम् मुतविय पलवित तुन्पाय कणायुम् अप्पि त्त तु लाकत्तेतयसीक्कक्कुम्य नेण्णरु, आत्म नाणत्तेतयसीत्तु इण्णाम्, मरणाम् मुतविय लम्बलाचतुक्कत्तेत अप्पित्तु मोक्षास्तेकत्तेतये असीक्कक्कुटियतु मर्ग इण्णरु. “सीस्वारूपेष्ट्टी” एन्पत्तु मुतलावत्ताकक कूरप्पट्टतेतयुम्, “गुन्नरस्यपेष्ट्टी” एन्पत्तु इरण्णटावत्ताकक कूरप्पट्टतेतयुम् गुन्निप्पिटुकिन्नरतु. अप्पटिप्पट्ट इकुवित उटल्कणालुम् एंकुकुक्कु लाकमाण नाम्पक्काक्कय असीयुक्केस एन्कुक्कु उवेण्टुक्केस एन्पप्पटुविरतु.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும், தேவதையும் ஸ-ப்ரமண்ய உருவங்கொண்ட பூர்த்தம் பரமேச்வரன், சந்தஸ்-அனுஷ்டுப்.

த்யானம் :

தூதாமீகரப்ரख्यं शक्तिपाणि षडाननम् ।

सयूरवाहनारूढं स्कन्दरूपं शिवं स्मरेत् ॥

(இ-ன்) உருக்கின தங்கம்போல் பிரகாசிப்ப வரும், சக்தி (வேல்) என்ற ஆயுதத்தை கையில் துரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், ஆறு முகங்கள் உள்ள வரும், மயில் வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பவருபான் பூர்த்தம் பரமேச்வரன் பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

नूर्त्तरेत्तु तटवे पूराण्यायामम् चेयंतु
ज्ञायायीरम् तटवे इந்த மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்த
தால் எதித்தி ஏற்படும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் நல்ல குழந்தைகள், புஷ்டி, ஆரோக்யம், ஜச்வர்யம் இவையெல்லாம் எதித்திக்கும். (2)

इमा॑ रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतिम् ।
यथा नः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे

अस्मिन्ननातुरम् ॥ २

(ப-ஞர) தவसे - பலமுள்ளவரும், கபர்஦ிநே - ஜடா - தாரியாயும், க்ஷயद்வீராய - கண்டவுடனேயே நாசமடைகின்ற எதிரிகளையடையவரும், ருட்ராய - ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்கின்றவருமான் பூர்த்தமூர்ணின்பொருடு, இமां மतिं - மானாலிகமானத்யானம், பூஜை இவற்றை பூராமதே - விகேஷமாக்க

செய்கின்றேம். யथா - எந்தப்பிரகாரமாகச் சீசய் தால், ந: - எங்களைச் சேர்ந்த, ஦ிபடே - இரண்டுகால் பிராணிகளுக்கும், சதுப்படே - நான்குகால் பிராணி களுக்கும், ஶ: - ஸாகம், அஸ்த் - உண்டாகுமோ, அஸ்மிந் ப்ராஸே - (நாங்கள் வசிக்கும்) இந்தக்கிராமத்தில் உள்ள, விஶ்வ: - எல்லாப் பிராணிகளும், புஷ் - புஷ்டி யுள்ளவைகளாயும், (குறை அற்றவைகளாயும்) அனாதுரம் - வியாதியற்றவைகளாயும், அஸ்த் - இருக்குமோ (அவ்விதம் மானலிகமாக த்யானம், பூஜை இவற்றைச் செய்கின்றேம்.)

(க-ரை) இங்கு தன்னைச் சேர்ந்த மனிதவர்க்கங்களும், மிகுங்கவர்க்கங்களும் ஸாகமாக இருப்பதுடன், தன் கிராமத்தில் உள்ள பிராணிகள் அனைவரும் ஸாகமாக இருப்பதற்காக ஸ்ரீபரமேச்வரரை மனதில் போற்றுகின்றேம் எனக் கூறப்படுகின்றது. கிராமத்திலோ நகரத்திலோ ஒருவன் ருத்ரபாராயனம் செய்து வருவானேயாகில் அங்குள்ள அனைவருக்கும் வியாதியோ, வறுமையோ, திருடர்களுடைய உபாதையோ உண்டாகாது என அடியிற்கண்ட புராண வசனத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

ரூட்ரா஧்யாயி வசேயத் ப்ராஸே வா ந஗ரேபி வா ।

வ்யாଘிதுமிக்ஷசோராதிவாதா தத் ந ஜாயதே ॥

ஸமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஸமஸ்த ஸாகங்களையும் அளிக்கும் திறமையுள்ளவர் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் என்பதை நூத்ராய, துவலே முதலிய தாங்குவிசேஷணங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ரூட்ராய - ஜனனம், மரணம் என்னும் ஸம்ஸார குக்கத்தையே நிவிருத்தி செய்கின்றவருக்கு வாழ்

நாளில் ஏற்படும் சில துன்பங்களை நிவிருத்தி செய்வதில் சிரமமுண்டோ !

தவசே - அதற்கேற்ற பலமுள்ளவர் என்று பட்டபாள்கரஸாயணபாஷ்யங்களில் வியாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அபிநவசங்கரபாஷ்யத்தில் தபசே-என்ற பாடத்தை வைத்துக்கொண்டு “ ஞான சக்தி யுடன் கூடியவர் ” என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபர்஦ினே - மற்ற எவராலும் செய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்து முடிக்கின்றார் என்பது இச் சொல்லிவிருந்து கிடைக்கின்றது. க் - ஗ஜாஜல் - ஶர்யதி - பாலயதீதி - கபர்஦ே : - ஜடாஜூடே : : ஸ : அஸ்யாஸ்தீதி - கபர்஦ி. வேறுயாராலும் தாங்கமுடியாத, ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்த கங்காப்ரவாலுத்தை பரமேச்வரன் நூலுவனே சிரளில் தாங் கி ஜடைகளால் அதை கிரஹித்தார்.

க்ஷய஦्वीராய - என்பதால் நிகரற்ற வீரயமுள்ளவர் என்பது கிடைக்கின்றது.

இவ்வள்ளுவ மஹிமைகளுடன் கூடிய பரமேச்வரனிடம் அனைவருக்கும் ஸ-க ம் ஏற்படவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதே. (3)

ஸ்ரூதானो ரூதோத நோ மயஸ்துதி க்ஷய஦்வீராய நமஸா வி஧ேம தே
யஞ்சு ச யோஶ மனுராயஜே பிதா தத்துஶ்யாம தவ ரூத ப்ரணிதௌ ॥ ४

(ப-ரை) ரூத - ஏ பரமேச்வர ! ந : - எங்களை, ஸ்ரூத-வேண்டியவற்றை அளித்து இவ்வுலகில் ஸ-கமாக இருக்கும்படி செய்யுங்கள். உத - மேலும், ந : - எங் களுக்கு, ஸய : - மோகந்ஸஸ-கத்தை, குழி - அளியுங்

கள். கஷ்யத்ரீராய் - மிகவும் வீர்யமுள்ள எங்கள் பாபத்தை அழித்த, தே - தங்களுக்கு, நமசா விஷேம - நமஸ்காரங்களைச் செய்து போற்றுகின்றோம். பிடா - எங்களுக்கு தகப்பனைப்போன்ற, மனு: - மனுவான வர், யத் ரா் ச - யாதொரு விஷய ஸாகத்தையும், யோஶு - சூக்கஸம்பந்தமற்ற மோக்ஷஸாகத்தையும், தவ பிணிதௌ - தங்களுடைய அருள் ஏற்பட்டகாலத்தில், ஆயஜே - ஸம்பாதித்தாரோ, தத் - அதையெல்லாம், ரத்து - ஏ பரமேச்வர ! அக்ஷயாம - (தங்களுடைய அருளால்) நாங்களும் அடைகின்றோம்.

யோ: - யூதரே - டு:க்ஷேந விநாமூர்யதே இதி யோ:

டு:க்ஷாஸ்மிந் சுஞ் - மோக்ஷ இத்யर்஥:

(க-ஈ) ஏ பரமேச்வர ! பசு, புத்திரன், தனம், தான்யம் முதலியவற்றை அளித்து இவ்வுலகில் எங்களை ஸாகமாக வாழும்படி செய்யவேண்டும். அத்துடன்மட்டுமில்லாமல், மோக்ஷஸாகத்தையுமிகிக்கவேண்டும். “பாபங்களைச் செய்த இவர்களுக்கு மோக்ஷத்தை எப்படி அளிக்கமுடியும்” என்று ஆலோசிக்கவேண்டாம். நாங்கள் தங்களை வணங்கிப் போற்றுகின்றோம். நாங்கள் செய்த பாபம் எவ்வளவு கொடியதாக இருந்தாலும், தங்களை வணங்கியின் அது எங்களைவிட்டு அகன்று விடாதோ ? ஷயந்திராய - என்பதற்கு, பரமேச்வர ஜெக் கண்டவுடனேயே விரோதிகள் அழிந்துவிடுகின்றனர் என்று முன்பு பொருள் கூறப்பட்டது. அவ்வது அவரை வணங்கியவுடன் மிக வீர்யமுள்ள பாபங்கள் எல்லாம் அழிந்துவிடுகின்றன என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பரமேச்வரனுடைய அருளால் ஜூஹிக் ஆழமுடியிக் ஸாகங்கள் எல்லாம்

பெறப்படுகின்றன என்பது பரம்பராப்ராப்தமல்லத் தான், இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல எனக் கூறுகின்றார். ஸமஸ்தப் பிரஜைகளுக்கும் தகப்பனுயும், வர்ணக்ரமதர்மங்களையெல்லாம் பிரஜைகளுக்கு உபதேசித்தவருமான மனு, பரமேச்வரனுடைய அருளால் எவ்வித ஜூஹி கூழுமுஷ்மிகஸூகத்தை அடைந்தாரோ, அதையெல்லாம் நாங்களும் அடையவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

முன்று, நான்கு இவ்விரண்டு ரிக்குகளும் ஒரே மந்த்ரம். இதற்கு ரிஷி-மார்க்கண்டேயர். சந்தஸ்ஜைகதீ. தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம் :

दिव्यसिद्धासनासीनं स्तूयमानं महर्षिभिः ।

प्रसन्नवदनं ख्यायेत् सोमं सोमार्घशेखरम् ॥

(இ-ன்) திவ்ய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், மஹரிஷிகளால் நுதிக்கப்படுகின்றவரும், மலர்ந்த முகத்துடன் கூடியவரும், அர்த்தசந்த்திரனை சிரளியில் அளிந்தவருமான பார்வதியுடன் கூடிய பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

பசு, பக்ஷி முதனியவற்றின் நன்மைகளே இதன் முக்கிய பயனும். (4)

मानो महान्तमुतमानो अर्भकं मान उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् ।
मानोवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मानस्तनुवो रुद्र रीरिषः ॥

(ப-ஈர) ருद்ர - ஏ பரமேச்வர ! ந: - எங்களைச் சேர்ந்த, மஹாந்த - வயதான மனிதரையும், உதமேலும், ந: - எங்களுடைய, அர்஭க் - குழந்தைகளையும், ந: - எங்களைச் சேர்ந்த, உக்ஷந்த - யெளவனப்பருவத்தில் உள்ளவரையும், உத - மேலும், ந: - எங்களைச்

சேர்ந்த, உக்ஷித் - கார்ப்பத்தில் உள்ள சிசுவையும், மாரீரிஷ: - வியாதி முதலியவற்றுட் ஹிம்ஸிக்காதீர்கள். ந: - எங்களுடைய, பிதர் - தந்தையை, மாடவார்஧ி: - பீடிக்காதீர்கள். உத - மேஹும், மாதர் - தாயை, மாடவார்஧ி: - பீடிக்காதீர்கள். ந: - எங்களுடைய, பியா: - பிரியமான, தனுஷ: - உடல்களை, மாரீரிஷ: - ஹிம்ஸை செய்யாதீர்கள்.

(க-ரை) தன்னைச் சேர்ந்த கிழவர், பாலன், வாவிபன், கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசு, தந்தை, தாய் இவர்களை ஹிம்ஸிக்கலாகாது என்பதுடன் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களின் கிழவர் முதலியவர்களையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது என வேண்டிக்கொள்வதன்பொருட்டு ந: என்று பறைவசனப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த மந்த்ரத்தில் மா ந: என்று ஒரு தடவை இருந்தாலே அனைவரையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது என்று விடைக்கக்கூடும். இருந்தாலும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடமுள்ள அதிக பிரியத்தால் மதாந்தி, அர்சக் முதலிய உறவினர்களைக் குறிப்பிடும் எல்லா சொற்களுடனும் மா ந: என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-பிருகு. சந்தஸ்தூகதி. தேவதை நந்தீச்வர உருவங்கொண்ட ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம் :

஬ாலேந்஦ுமகுட ஦ேவं தருணாदித்யவி஘வம् ।

ஓயைஶந்஦ீஶ்வராகாரं ஗ணைஶரஸ்மாவृதம् ॥

(ஆ-ள்) இளம் பிறையை சிரளில் அணிந்த வரும், சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் உடலையுடைய வரும், கணுதிபதிகளால் சூழப்பட்டவருமான, நந்தி

கேச்வரன் உருவங்கொண்ட பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் தன்னைச் சேர்ந்தவர் களுக்கு எல்லாவற்றிலும் அமைதி உண்டாகும். (5)

மானஸ்தோகे தனयே மான ஆயுषி மானோ ஗ோஷு மானோ அஸ்வேஷு ரீரிஷ: வீராந்மானோ ரூடு ஭ாமிதோ வர்஧ீஹ்விஷம்ந்தோ நமஸா வி஧ேம தே ॥ ६

(ப-ரை) ரூடு - ஏ பரமேச்வர ! ஭ாமித: - (செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாத எங்களிடம்) கோபங் கொண்ட தாங்கள், ந: - எங்களுடைய, தோகே - குழந்தைகளிடமும், தனயே - பிள்ளைகளிடமும், மாரீரிஷ: - எவ்வித ஹிம்லையையும் செய்யாதீர்கள். ந: - எங்களுடைய, ஆயுषி - ஆயுள் விஷயத்திலும், மாரீரிஷ: - ஹிம்லை செய்யாதீர்கள். ந: - எங்களுடைய, ஗ோஷு - பசுக்கள் விஷயத்திலும், (மாரீரிஷ:) ந: அஸ்வேஷு - எங்கள் குதிரைகள் விஷயத்திலும், (மாரீரிஷ:) ந: - எங்களுடைய, வீராந் - ஊழியர்களை, மாவாரிஃ - ஹிம்லீக் காதீர்கள். ஹவிஷம்ந்த: - சரு, புரோடாசம் முதலிய ஹவிஸ்லைடன், அல்லது பக்தியுடன் அளிக்கப்படும் வஸ்துவுடன் கூடியவர்களாக இருந்துகொள்ளு, தே - தங்களுக்கு, நமஸா - நமஸ்காரம் செய்து, வி஧ேம - பணிவிடை செய்கின்றோம்.

(க-ரை) ஏ பரமேச்வர ! நாங்கள் எவ்வளவு குற்றம் செய்திருந்தபோதிலும், பக்தியுடன் நாங்கள் அளிக்கும் சரு, புரோடாசம் முதலியவற்றையும், மற்ற வஸ்துவையும் ஏற்றுக்கொண்டு, நாங்கள் செய்யும் நமஸ்காரம், மற்ற பணிவிடைகள் முதலிய வற்றுல் திருப்தியடைந்து எங்களை மன்னித்து எங்

களைச் சேர்ந்த யாரையும் ஹிம்லிக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும், தேவதையும் பூர்பரமேச்வரனே. சந்தஸ்-ஜூகதீ. த்யானம் :

஦்஧ானமேகாடஶ஧ா வி஭ஜ்ய ஦ேஹ் விஶுஞ்சஸ்஫டிகப்ரகாಶம् ।
தேஜோமய ஶூலிநமிந்஦ுமௌலி விசிந்தயேदत्र सदैव रुद्रम् ॥

(இ-ன) பதினேறுவிதமாக தன் உடலைப் பிரித் துக்கொண்டிருப்பவரும், சுத்தமான ஸ்படிகம்போல் பிரகாசிப்பவரும், ஒளிமயமாய், சூலத்தைக் கையில் தரிப்பவராயும், சந்திரனை சிரளில் அணிந்து கொண்டும் விளங்கும் ருத்ரனை எப்பொழுதும் தயரானம் செய்யவேண்டும்.

ஆயுள், ராஜ்யம் இவற்றின் விருத்தி, நல்ல மழை, வியவஹாரம், சூதாட்டம், இவற்றில் ஜூயம், ஸவர்ஜனலாபம், மஹாபாபநிவிருத்தி, ஸர்வஜன ஜூயம் முதலியவை இம்மந்த்ரத்தின் பயங்கக்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. (6)

ଆராதே ஗ோப உத பூருஷபே-க்ஷயங்கிராய சுமநமஸ்மே தே அஸ்து ।
ரக்ஷா ச நோ அधி ச ஦ேவ திருத்தா ச ந: ஶர்ம யஞ்ச ஦ிவர்ஹி: ॥ 7

(ப-ரை) ஗ோபே - (பாபிகஞ்சுடை) பக்களை அழிக்கின்றவரும், உத - மேலும், பூருஷபே - பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களைக் கொல்லுகின்றவரும், க்ஷயங்கிராய - ஸல்லா வீரர்களையும் அழிக்கின்றவருமான, தே - தங்கஞ்சுடை, சுமந - சாந்தஸ்வரூபம், அஸ்மே - எங்கஞ்கட்டும், ஆராத - சமீபத்தில், அஸ்து - இருக்கட்டும். ச - மேலும், த: - எங்களை, ரக்ஷ - காப்பாற்றுங்கள். ச - மேலும், தேவ - ச - பாமேச்வர ! அதிகாரி - எங்கஞ்காரகப்

பரிந்து பேசுங்கள். அதூ ச - மேலும், இவ்வாரி : - இந்த உலகிலும், மறு உலகிலும் ஸாகத்தை விருத்தி செய்யக்கூடியவரே ! அல்லது ஜூஹிக - ஆழுஷ்மிக ஸாகத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியவரே ! நீ - எங்களுக்கு, ஶர்ம - விஷயஸாகத்தையும், மோக்ஷ ஸாகத்தையும், யச்ச - கொடுங்கள்.

(க-ஈ) பரமேச்வரனுக்கு கோரமாயும், சாந்தமாயும், இரு உருவங்கள் உண்டு என்று முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாபம் செய்கின் றவர்களுக்கு கோரமான உருவத்துடனேயே காக்ஷியளிப்பார். அவர்களுடைய பக்கள், பிள்ளை, பேரன் முதலிய வர்களையும் ஹிமஸிப்பார். உலகத்திலுள்ள எல்லா வீரர்களையும் கடைசீ காலத்தில் அழிக்கின்ற பரமேச்வரனுக்கு பாபிகளையும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர் வர்களையும் ஹிமஸித்தல் என்பது ஒரு பெரியகாரிய மல்ல. ஆனால் இங்கு, ஏ பரமேச்வர ! தங்களுடைய சாந்தமான உருவம் ஒன்றுதான் எப்பொழுதும் எங்கள் சமீபத்தில் இருக்கவேண்டும். கோரமான உருவம் வெகு தூரத்தில் இருக்கட்டும். மேலும், சாந்தமான உருவத்துடன் எங்கள் அருகிலேயே இருந்துகொண்டு எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டும். "பாபியான இவனை எப்படி இரக்ஷிக்கலாம் ? என்று தேவர்களோ மற்றவர்களோ கேட்குங்கால், எங்களுக்காகப் பரிந்து பேசவும் வேண்டும். அவ்வளவு மட்டுமா ? ஜூஹிகஸாகங்களையெல்லாம் அளித்து மோக்ஷஸாகத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டும்" என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்தில் ஗ோபி, பூருபி, க்ஷயங்கிரீய என்ற மூன்று சொற்களிலும் உள்ள சதுர்த்தியிபக்தி

ஷஷ்டி விபக்தியின் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகின் றன். தே என்பதற்கு இந்த மூன்று சொற்களும் விசேஷங்கள்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-அத்ரி, சந்தஸ்-திருஷ்டுப். தேவதை-சம்பு.

த்யானம் :

குர்வாங் ஸஞ்சிஷௌ ஦ேவ்யா ஦ேவமானந்தாண்டவம் ।
குதாஶந஧ர் ஜ்யாயேச்சதகாஶ்வநஸஞ்சிஷம் ॥

(இ-ஞ) தேவியின் ஸன்னிதியில், கையில் அக்ளிய வைத்துக்கொண்டு ஆனந்ததாண்டவம் ஆடுகின் றவரும், உருக்கிள தங்கம்போல் பிரகாசிப் பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ர ஜூபத்தால் ஆயுஞும், ஜூச்வர்ய மும் விருத்தி அடையும். (7)

ஸ்துதி ஶ्रுத் ர்த்தை யுவான் மூர் ந ஭ீமஸுபத்துஸு஗्रம் ।
மூடா ஜரிதே ரூத்தவானோ அன்யந்தே அஸமிவபன்து ஸேநா: ॥ ८ ॥

(ப-ஞ) (ஏ வாக்கே ! அல்லது அந்தராத்மா வே !) ஶ्रுத் - 'பரமேச்வரன்' என்று எங்கும் பிரஸித்தி பெற்றவரும், ர்த்தை - நமது ஹ்ருதயங்கையில் வசிப்பவரும், யுவான் - எப்பொழுதும் வானிபராய் யிக் வழகாக இருப்பவரும், உபத்துஞ் - துஷ்டர்களை ஸம் தூராம் செய்கின் றவரும், மூர் ந - சிங்கம்போல், மீம்-பயங்கராயும், உஞ் - மிக உக்ராயும் (வேறு யாரா தும் ஜூயிக்கழுதியாதவராயும்) இருக்கின் ற பரமேச்வரனை, ஸ்துதி - ஸ்தோத்ரம் செய். ரத் - ஏ பரமேச்வர ! ஸ்தவான: - ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்ட (தாங்கள்), ஈரிதி - அழியக்கூடிய இவ்வடவில் (இருக்கின் ற ஈரிகளை), மூடு - ஸ்தாக்ரமாவர்களாகச் செய்யுங்

கள். ஸெனா: - (எங்கள் ஸ்ரீகத்தைக் கெடுக்கும்) தங்களுடைய சேனைகள், அஸ்மத் அன்ய் - (எங்களைக்காட்டி விடும் வேறுண) எங்கள் எதிரிகளை அல்லது எங்களுடைய பாபங்களை, நிவஷன்து - அழிக்கட்டும்.

(க-ரை) இது வாகிந்தரியத்தையோ அல்லது அந்தராத்மாவையோ குறித்து கூறப்படும் மந்த்ரம்: எங்கும் புகழ் பெற்றவனைத்தான் துதிக்கமுடியும். பரமேச்வரனே எல்லா வேதங்களிலும், உலகங்களிலும் “ஸ்வரன்” என்று மிகவும் பிரசித்திபெற்றவர் என்பதை “ச்ருதம்” என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வளவு பிரசித்திபெற்ற மஹானுக்கு நம்முடைய ஸ்தோத்ரம் சென்னியில் படுமோ? என சந்தேகம் வேண்டாம். ஏனென்றால் அவர் காந்திலிதி:.. நம்முடைய ஹ்ருதயகுறையிலேயே வசிக்கின்றவர். அவர் மிகவும் பெருமை வாய்ந்தவர் என்ற காரணத் தால் மட்டும் அவர் துதிக்கப்படவேண்டியவர் அல்ல. எப்பொழுதும் யெளவனப் பகுவத்திலேயே இருந்து கொண்டு மிக அழகிய அற்புதமான உடலுடன் கூடியிருப்பதாலும்கூட துதிக்கத் தகுந்தவர் என்பதை யுவாநம் என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு விதிக்கப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்யாமலும், மற்ற உரிய தர்மங்களை அநுஷ்டிக்காமலும், ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞானயை மீறுகின்றவர்களை அவர் நிச்சியமாக ஹிமஸிப்பார் என்பது உபறுத்தும்-என்பதன்பொருள். துஷ்டர்களை ஹிமஸிக்குங்காலத்தில், யானையின் தலையைப் பின்பு தற்காகப் பாயும் சிங்கம்போல் மிக பயங்கரமாக இருக்கின்றார் என்பதை ம்ருகம் ந பீயம் என்ற சொற்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு “ந்” என்ற

சொல் “இவ” என்பது போல் உபமானத்தை அர்த்த மாகக்கொண்டது. சிங்கத்தை அடக்கும் சாபம் போல் பரமேச்வரனையிட பலமுள்ள வேறுஒருவர் இருக்கக்கூடுமோ என்ற சங்கையை நினிருத்தி செய்வதன்பொருட்டு “உக்ரம்” என்று போடப்பட்டி குக்கிறது. “நவா ஓஜியோ ரத த்வாஸ்த” “தமிழ்ராண் பரம் மஹேஶ்வரம்” முதலிய ப்ரமாணவசனங்களிலிருந்து, ஈச்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனுன் அவரையிட அதிகபலமுள்ளவர் வேறு யாருமே இல்லை எனத் தெரியவருகிறது.

இவ்வாறு பரமேச்வரனைத்துதிக்காதவர்களுக்கு ஏற்படும் தீங்கைக் கூறிவிட்டு துதித்தால் விளையும் நன்மைகளை ஸ்டாஜரிதே முதலியவற்றுல்வர்ணிக்கிறார். நங்களுடைய துதியைக் கேட்டுத் திருப்தியடைந்த தாங்கள் எங்கள் உடல் அழியக்கூடியதானாலும், வியாதியற்றவர்களாகவும், திருடமான சரீரம் உள்ள வர்களாகவுமிருக்கும்படி அருள்புரிந்து கடைசியில் மோகஷ ஸ்ரூக்கத்தையும் அளிக்கவேண்டும். எங்கள் ஸ்ரூக்கத்திற்கு விரோதிகளான நங்கள் சேனைகள் எங்கள் எதிரிகளான பாபங்களை அழிக்கட்டுக்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-வையாக்ரர். சந்தஸ்-த்ருஷ்டுப். தேவதை-ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம் :

தட்சாஸ்கரகோடிப்ரகாಶமாகாஶங் ஭ீமஸ் ।

भीतिम्भमभयवरदं ध्यायेत् रुद्रं सुरौघञ्जुतम् ॥

(இ-ள்) உதயகாலத்தில் உள்ள கோடி குரியன் களுக்குக் சமமாய் சிரகாசிப்பவரும், ஆதாயத்தில் இருப்பவரும், மிகபயங்கரமாக இருப்பவரும், ஆனால்

யவர்களின் பயத்தை அழிக்கின்றவரும், அபயஹஸ் தம், வரதஹஸ்தம் இவற்றுடன் கூடியவரும், தேவக் கூட்டங்களால் வணங்கப்படுகின்றவருமான ஸ்ரீருத்ரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

சுத்ரநாசம் இந்த மந்த்ரத்திற்கு முக்கிய பயனும். (8)

பரிணோ ரூத்ரஸ்ய ஹெதிர்வூஷ்டு பரித்வேஷஸ்ய ஦ுர்மதிர஘ாயோः ।

அவஸ்஥ிரா மघவத்தூஷ்வ மீதூஸ்தோகாய தனயாய ஸு஡ய ॥ ९

(ப-ரை) ரூத்ரஸ்ய - பரமேச்வரனுடைய, ஹெதிஃ - ஆயுதம், நः - எங்களை, பரிவூஷ்டு - விட்டுவிலகட்டும் (எங்களை ஒரு பொழுது மும் அடிக்கவேண்டாம்), அघாயோः - (கோபத்திற்கு ஸாதனமாக) பாபத்தை விரும்புகின்றவரும், பரி - நான்கு பக்கங்களிலும், த்வேஷஸ்ய - கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவருமான ருத்ரா னுடைய, ஦ுர்மதிஃ - (ஹிம்ளிக்கவேண்டுமென்ற) கெட்ட எண்ணம் (எங்களைவிட்டு விலகட்டும்). மீது: - வணங்குகின்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல் லாம் வர்ஷிக்கும் ஏ பரமேச்வர ! (தங்கள் ஆயுதமும், எண்ணமும்) ஸ்஥ிரா - பழுதற்றது, (வீணைக ஆகாதது) ம஘வத்தூஷ்வ: - துதி, நமஸ்காரம் முதவிய தங்கள் பூஜை யைச் செய்கின்ற எங்களிடம், அவத்தூஷ்வ - அந்த ஆயுதத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்துகொள்ளுங்கள். (ஹிம்ளிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.) தோகாய - (பொதுவாக எங்கள்) குழந்தைகளுக்கு, தனயாய - (குறிப்பாக எங்கள்) பிள்ளைகளுக்கு, ஸு஡ய - ஸுகத்தையளியுங்கள்.

(க-ரை) பிரஜைகள் செய்யும் பாபத்தால் பரமேச்வரனுக்கு கோபம் ஸம்பவிக்கின்றது. அதனால்

பிரஜைகளை ஹிம்லிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணாம், அதனால் பல துக்கங்களை அளிக்கக்கூடிய தேசம், காலம், புருஷன் முதலிய பல பொருள்கள் பரமேச்வரனுக்கு ஆயுதங்களாக ஆகின்றன. அவற்றுல் பிரஜைகளுக்கு ஹிம்லை, அதனால் துக்காருபவம் என்பது கிரமம். இந்த மந்த்ரத்தால் பாபம் முதல் துக்காருபவம் வரை எதுவும் எங்களுக்கு இருக்கலா காது என்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. நாங்கள் முன்பு பாபம் செய்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது எங்கள் ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் முதலியவற்றுல் திருப்தியடைந்து, எங்கள் விஷயத்தில் உங்கள் ஆயுதங்களை உபஸம்ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். எங்களை ஹிம்லிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் பொதுவாக எங்கள் குழந்தைகளுக்கும், முக்கியமாக எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் ஸ்தோத்ரம் அளிக்க வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும் தேவதையும், பரமேச்வரனே. சந்தஸ்-திருஷ்டுப்.

த்யானம் :

गजचर्माचृततस्तु स्फुरतप्रहरणोज्वलम् ।

सर्वपापहरं ध्यायेद्वेषं कुञ्जरभेदिनम् ॥

(இ-ள்) யானைத்தோலை அணிந்தவரும், பிரகாசிக்கும் ஆயுதங்களால் விளங்குகின்றவரும், எல்லா பாபங்களையும் அபற்றிக்கின்றவரும், கஜாஸ்ரஜைப் பிள்ளைந்து கொன்றவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்திற்கு ஸ்துத்ரலாபம் முதலியவை முக்கிய பயனும். (9)

ஸி஦்஧ஷ்டம ஶிவதம ஶிவோ ந: ஸுமனா ஭வ |

பரமே வृக्ष ஆயுधं நி஘ாய குर்தி வசான

அாசர பினாக் விழ்ராಗஹி || १०

(ப-ரை) ஸி஦்஧ஷ்டம - (வணங்குகின்றவர்களுக்கு) வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிக்கின்றவரே ! ஶிவதம ! - மங்களங்களை அளிக்கின்றவரே ! ந: - எங்களுக்கு, ஶிவ: - மங்களங்களை அளிக்கின்றவராக வும், ஸுமனா: - நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடியவராக வும், ஭வ - இருங்கள். பரமே - மிகவும் உயர்ந்த, வூக்ஷே - (கைலாஸத்தில் உள்ள) ஆலமரத்தில், ஆயுஷ் - (தங்களுடைய பயங்கரமான) ஆயுதத்தை, நி஘ாய - வைத்துவிட்டு, குர்தி - புவித்தோலை, வசான: - அணிந்து கொண்டு, அாசர - எங்களை நோக்கி வாருங்கள். பினாக் - வில்லைமட்டும், விழ்ரா - அலங்காரமாக தரித் துக்கொண்டு, (எங்கள் சமீபத்தில் வாருங்கள்.)

(க-ரை) வணங்குகின்றவர்களுக்கு இஷ்டங்களை யெல்லாம் அளிக்கும் ஏ பாமேச்வர ! தாங்கள் எங்களுக்கு மங்களங்களை அளிப்பவராகவும் எங்களிடம் நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடியவராகவும், பிரீதியுள்ளவராகவும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு தாங்கள் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களிடமுள்ள பயங்கரமான ஆயுதங்களை யெல்லாம் எங்கள் கண்ணில்படாதபடி கைலாஸத்தில் உள்ள உயர்ந்த ஆலமரத்தில் வைத்துவிட்டு, புவித்தோலை அணிந்து கொண்டு, அலங்காரமாக வில்லை மட்டும் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஏ ஸ் க ஸ் மு ஸ் காட்சியளிக்க வேண்டும்.

கைலாஸத்தில் நூறுயோஜனை உயரமுள்ளதும் நூற்று எழுபத்தைந்து யோஜனை அகலமுள்ளது மான ஆலமரத்தில் பூநி பரமேச்வரன் வீற்றிருக்கின்றார் என்றும், முழுக்காகக்களைக்கு அந்த ஆலமரம் தான் சரணமாக இருக்கின்றது என்றும், வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டு வரவேண்டுமென்று இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. “பிநாகஹஸ்தः க்ருத்திவாஸாः”, “ப்ரணோச்வரः க்ருத்திவாஸாः பிநாகீ” முதலிய ச்ராத்திகளில் “பிநாகம்” என்ற வில்லுடனும், புலித்தோலுடனும்கூடிய பரமேச்வரனுடைய உருவமே பல சிரேயஸ்ஸாகளை அளிக்கக்கூடியதாகப் புகழப்பட்டிருக்கின்றபடியால், அவ்வித உருவத்துடன் காகூதியளிக்கவேண்டுமென்று இங்கு கோரப்படுகிறது.

பரமேச்வரன் புவித்தோலை அணிவதென்பது வேறு சிறந்த வஸ்திசம் கிடைக்காதகாரணத்தால் அல்ல. பிருஹ்மா, இந்திரன் முதலிய அணைவருக்கும் ஸமஸ்த ஐச்வர்யங்களையும் அளிக்கும் பரமேச்வரனுக்கு, அவர் உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரம் கிடைக்கவில்லை என்பது பொருந்துமா? பின் ஏன் புலித்தோலை அணிந்துகொள்கிறார்? என்றால் பரமேச்வரன் ஆத்மானந்தத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு விஷயஸாகத்தில் சற்றே ஞும் பற்றற்றவர். ஆதலால் விஷய ஸாகத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் அணிந்துக்கொள்ளக்கூடியசிறந்த வஸ்திரங்களையெல்லாம் தள்ளிவிட்டு அதற்கு பதிலாக தோலையணிந்துகொள்ளுகிறார். ஆதலால் பரமேச்வரனுக்கு புலித்தோலில்தான் பிரியமதிகம். ஆகவே அதை அணிந்துகொண்டு எங்கள்முன் வரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-வைராஜர். சந்தஸ்திருஷ்டுப். தேவதை-சம்பு.

த்யானம் :

மக்ளாயதன் ஦ேவ யுவானமதிஸுந்஦ரம் ।

஧்யாயேஷுந்தராகாரமாகஷ்ண்ட பிநாகினம் ॥

(இ-ள்) மிக அழகிய உருவத்துடன் கூடியவரும் வேடன் போன்ற உருவமுள்ளவரும், 'பிநாகம்' என்ற வில்லை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், மங்களங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயும், வாயிபப் பருவத்தில் உள்ளவருமான ஸ்ரீ பர சே மச் வர ஜீ த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் இராஜபயம், திருடர்களுடைய உபத்ரவம், ப்ராணபயம் முதலியவையெல்லாம் விவகும். (10)

விகிரி஦ி விலோஹித நமஸ்தே அஸ்து ஭गவ: ।

யாஸ்தே ஸஹஸ் ஹெதயோந்யமஸ்நிவபந்து தா: ॥ ११

(ப-ரை). விகிரி஦ி - பலவிதமாக ஹிம்ளிக்கின்ற பாபம், ரோகம், வறுமை முதலியவற்றை அழிக்கின்ற வரே! விலோஹித - வெளுப்பு நிறமுடையவரே! ஭गவ: - ஜக்வர்யம் முதலிய ஆறுவித குணங்கள் நிரம்பிய வரே! தே - தங்களுக்கு, நம: அஸ்து - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். தே - தங்களுடைய, யா: - எந்த, ஸஹஸ் ஹெதய: - ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றனவோ, தா: - அவைகள், அஸ்த - அன்ய - எங்களுக்கு விரோதியான பாபத்தை, நிவபந்து - அழிக்கட்டும்.

விலோஹித என்ற சொல், வெளுப்பு நிறமுள்ளவர், சிவப்பு நிறமுள்ளவர் என இருவித பொருள்களையுடையது. பரமேச்வரன் சில ஸுந்தரப்பங்களில்

சிவப்பாயும், சில ஸந்தர்ப்பங்களில் வெளுப்பாயும் இருப்பதாக வர்ணிக்கப்படுகின்றபடியால் இங்கு இருவிதபொருள்களும் பொருந்தும். பாபத்தால் சோகம், வறுமை முதலிய பலவித துன்பங்களும் ஸ்பீவிக்கக்கூடுமாதலால் அதை பரமேச்வரன் அவரது ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்களால் அழித்து விடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-புலஸ்த்யர். சந்தஸ்திருஷ்டுப். தேவதை-சம்பு.

த்யானம் :

ப्रஸஸ்வदநं ஶாந்தं சரிதோஹஸண்டனம् ।

அஸ்வயா ஸதிதஂ ஧்யாயேத்ஸுரஸ்தைர்஭ிஷுதம् ॥

(இ-ன்) மலர்ந்த முகத்துடன் விளங்குகின்ற வரும், விவாஹவேஷம் பூண்டவரும், தேவக்கூட்டங்களால் போற்றப்பட்டவரும், சாந்தவடிவம்கொண்ட வருமான பூர்ணமேச்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

பொதுஜனங்களுடைய ஒற்றுமை, சத்ருஜையம், பயநிவிருத்தி முதலியவை இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனுக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (11)

सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तव हेतयः ।

तासामीशानो भगवः पराचीना मुखाकृषि ॥ १२

(ப-ஞ) ஭गவ: - பகவானே! தவ - தங்களுடைய, ஬ாहுவो: - இரு கைகளிலும், ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரக்கணக்கான, ஹெதய: - ஆயுதங்கள், ஸஹஸ்ரா - பலவிதங்களாக இருக்கின்றன. ஈஶான: - எல்லாவற்றையும் செய்ய சக்தியுள்ள தாங்கள், தாஸ: - அந்த ஆயுதங்களுடைய, முखா - நுனிகளை, பராசீனா - தாங்களுக்கு எதி

ராக இல்லாமல் திரும்பி இருப்பவைகளாக, குழி செய்யுங்கள்.

(க-ரை) பரமேச்வரனுடைய கையில் ஆயிரக் கணக்கான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. ஓவ்வொரு ஆயுதமும் பலவிதமாக இருக்கின்றது. இதைக் குறிப்பிடவே ஸஹஸ்ராணி, ஸஹஸ்ரதா என இரு பதங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வளவு ஆயுதங்களும் எங்களை நோக்கி வராமல் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இத்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-நாரதர். தேவதை-ஸ்ரீருத்ரன். சந்தஸ்-அனுஷ்டுப்.

த்யானம் :

सर्वपापहरं देवं सर्वभरणभूषितम् ।

सर्वयुधधरं ध्यायेत्सर्वलोकमहेश्वरम् ॥

(இ-ள்) எல்லா பாபங்களையும் அழிக்கின்ற வரும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவரும், எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈச்வரனுமான தேவனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

தெய்வாதீனமாக ஏற்படும் உபத்ரவங்கள் இந்த மந்த்ரஜூபத்தால் நீங்கும். (12)

பத்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினெண்ணாக அனுவாகம்

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधिभूम्याम् ।
तेषाँ सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥

(ப-ரை) ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரக்கணக்கான, யே ருத்ரா: - எந்த ருத்ரர்கள், ஸஹஸ்ரா: - ஆயிரம் ஆயிரமாக, ஭ூஸ்ரா அघி - பூமிக்கு அதிபதிகளாக (இருக்கின்றனரோ), தேவா: - அவர்களுடைய, ஘ந்வானி - வில்லுகளை, (ஸ்துதி, நமஸ்காரம் முதலியவற்றுல்) ஸஹஸ்ராயோஜனே - ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் வெகுதூரத்தில், அவதந்மசி - அவிழ்க்கப்பட்ட நாண்கயிற்றையுடைய வைகளாகச் செய்கின்றேம்.

(க-ரை) பத்தாவது அனுவாகத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார். இந்த பதினே ரூவது அனுவாகத்தில் அவருடைய அம்சங்களான ருத்ரகணங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர். ருத்ரகணங்கள், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர் அடங்கிய கூட்டங்களாக, உலகத்தில் பலவிடங்களில் ஆங்காங்கள் என பிராணிகளுடைய கர்மாக்களுக்கேற்றவாறு அவர்களை சிகிட்டிக்கவோ, அல்லது அவர்களுக்கு அருள்புரியவோ பரமேச்வரனுல் நியமிக்கப்பட்டி ருக்கின்றனர். அவர்கள் மிக மகிழை வாய்ந்தவர்கள் என வேதத்திலும், மஹாபாரதம், சைவ புராணம் முதலிய நூல்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டி ருக்கின்றன. அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுவதற்காகவே இந்த அனுவாகம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இதில் மொத்தம் 13 மந்த்ரங்கள். இந்த முதல் மந்த்ரத்தில் பூமிக்கு அதிபதிகளான ருத்ரகணங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய வில்லுகள் நாங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் இருக்கவேண்டும், அவைகளும் நாண்கள் ஏற்றப்பட்டவைகளாக இருந்தால் எங்களுக்கு பயமுண்டாகக்கூடுமாதலால்,

அவிழ்க்கப்பட்ட நாண்களுடன் கூடியவைகளாக இருக்கவேண்டும் என்று இங்கு வேண்டிக்கொள் ளப்படுகிறது. (1)

அஸ்மிந்மஹத்யாக்ஷிதே ஭ாவா அதி ।

२

(ப-ரை) அஸ்மிந் - இந்த, மஹதி - மிக விசால மான, அர்ணவே - ஸமுத்ரத்திலும், அந்தரிக்ஷே - ஆகாயத் திலும், அதி - அதிபதிகளாக அவற்றின்மேல், ஭வா:- எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, தேவா ஸஹஸ்ரயோஜனே ட்வ஧ந்வானி தன்மசி - அவர்களுடைய வில்லுகளையும் ஆயிரம் யோஜைன தூரத்திற்கப்பால்பட்டவை களாகச் செய்கின்றோம்.

இந்த மந்த்ரம் முதல் 9-வது மந்த்ரம் முடிய முதல் மந்த்ரத்தில் உள்ள தேவா ஸஹஸ்ரயோஜனே ட்வ஧ந்வானி தன்மசி என்ற பகுதி சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதை சூசனம் செய்வதற்காகவே பத்தாவது மந்த்ரத்தில் இப்பகுதி மறுபடியும் படிக்கப்பட்டு இருக்கிறது: ஸமுத்ரமும் ஆகாயமும் அளவிடமுடியாதது. அதுபோல் அவற்றில் இருக்கும் அவற்றின் அதிபதிகளின் மஹிமைகளும் அளவிட முடியாததாம். (2)

நிலஸ்ரீவா: ஶிதிகண்டா: ஶர்வா அத: க்ஷமாசரா: ।

(ப-ரை) நிலஸ்ரீவா: - (காலகூட விஷத்தை புரித்த பின்) கருப்பான கழுத்தையுடையவர்களும். ஶிதிகண்டா - (அதற்குமுன்) வெளுப்பான கழுத்தை யுடையவர்களுமான, ஶர்வி: - எந்த ருத்ரர்கள், அத: க்ஷமாசரா: - பூமிக்குங் கீழே அதற்கு அதிபதிகளாக சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ, (அவர்களு

டைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜைன தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.) (3)

நிலஶ்ரீவா: ஶிதிக்ணா ஦ிவ ரூதா உபஶ्रிதா: ४

(ப-ரை) ஦ிவ உபஶ்ரிதா: - ஸ்வர்க்கத்திற்கு யஜ மானர்களாக, அவ்விடத்தில் இருக்கும், நிலஶ்ரீவா: ஶிதிக்ணா: ரூதா: - கருப்பாயும் வெளுப்பாயுமுள்ள கழுத்தையுடைய எந்த ரூதர்கள் உண்டோ (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜைன தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.)

இவ்வாறு பலவிடங்களில் உள்ள ரூதரகணங்கள் எல்லாம் ரூதரஸாருப்யத்தைப் பெற்றவர்களாத லால் ரூதரனுடைய உருவம் போலவே இவர்களுடைய உருவங்களும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

सहस्राणि सहस्रशः मुतल इतुवरे उंग्ला
नानं कुरिक्कुकरुम् चोरन्ततु छोरेमन्तरम्. इतनं
रिषि-तुर्वासर. सन्तस-अनुष्टुप. तेवते-
रूதरन्.

த்யானம் :

दंष्टाकरालवदनं ज्वलज्ज्वलनमूर्धजम् ।

बिभ्राणं त्रिशिखं दीपं ध्यायेत् भुजगभूषणम् ॥

(இ-ள்) கோரமான பற்களுடன் கூடிய முகத்தையுடையவரும், ஏரியும் தெருப்பு போன்ற சிகையையுடையவரும், மூன்று ஜ்வாலையுள்ள தீபத்தை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், ஸர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டிருப்பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

सत्तरुनாசம் इन्त मन्त्रज्ञपत्तिऩ் पयनम्. (4)

ये वृक्षेषु सस्पिञ्चरा नीलग्रीवा विलोहिताः ।

६

(प-र) वृक्षेषु - मरangकளில், सस्पिञ्चराः - இளம் புல் போன்ற நிறத்தையடையவர்களும், நीலग्रीवா� - கருப்பான கழுத்தையடையவர்களும், விலोஹिताः - மிகவும் சிவப்பாயும், ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.)

பூமியில் இருப்பது போல் மரங்களில் அவைகளுக்கு அதிபதிகளாக பலவித நிறங்களுடன் கூடிய ருத்ரர்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றியது இந்த மந்த்ரம்.

(5)

ये भूतानामधिष्ठितयो विशिखासः कपर्दिनः ॥

६

(ப-ர) भूतानां - பாலக்ரஹம் முதலிய பூதகணங்களுக்கு, அधிஷ்஠यः - அதிபதிகளாயும், விஶி஖ासः - தலையில் கேசங்கள் அற்றவர்களாகவும், கபர்஦ிநः - ஜடையடையன்கூடியவர்களாகவும், ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.) பூதங்களுக்கு அதிபதிகளான ருத்ரர்களுள் சிலர், தலையில் கேசங்கள் அற்றவர்களாகவும், சிலர் ஜடைகளுடன் கூடிய வர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

(6)

ये अन्नेषु विविद्युथन्ति पातेषु पिततो जनान् ॥

७

(ப-ர) अन्नेषु - புசிக்கும் உணவுகளில் (மறைவாக) இருக்கும், ये - எந்த ருத்ரர்கள், जनान् - ஜனங்களை, विविद्युथन्ति - ஹரிமலிக்கின் றனர்களோ (அவ்வாறே), पातेषु - குடிக்கப்படும் பால் முதலியவற்றில்

அல்லது குடிப்பதற்கு ஸாதனமான பாத்திரங்களில் (மறைவாக இருக்கும் எந்த ருத்ரர்கள்), பிசுத: - குடிக்கும், ஜனாந்-ஜூனங்களை (ஹிம்ஸிக்கின் றனரோ, அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம்யோஜனை தூரத் திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்.)

உணவுகளில் மறைவாக இருக்கும் ருத்ரர்கள் உணவுகள் மூலம் பல வியாதிகளை உற்பத்திசெய்து ஜூனங்களை ஹிம்ஸிக்கின் றனர்.

யे குக்ஷேஷு - முதல் இதுவரை மூன்று ரிக்குகளும் சேர்ந்து, ஒரு மந்த்ரம். ரிஷி-சந்தஸ், முதலியவை மூன் மந்த்ரம் போலவே. (7)

யे பதா் பதிரக்ஷய ஐலங்கா யங்கு஧: ||

6

(ப-ரை) பதா் - வைத்திகங்களாயும், வெளாகிகங்களாயும் உள்ள ஸமஸ்தமார்க்கங்களுக்கும், பதிரக்ஷய: - இரக்ஷகர்களாகவும், ஐலங்கா: - அந்நத்தையளித்து போஷிக்கின்றவர்களாயும், யங்கு஧: - பாபி களை அழித்து அதன் மூலம் ஸன்மார்க்கங்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற, யே - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பாற்பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்.)

(க-ரை) ஸத்புருஷர்களை வெளாகிக வைத்திகமார்க்கங்களில் ஈடுபடும்படி செய்து அவற்றின் பயன்களாகிற அந்நம் முதலியவற்றை அவர்களுக்கு அளிப்பதும், பாபிகளை அவற்றில் செல்லாமல் இருக்கும்படி செய்வதுமே, வெளாகிக வைத்திக மார்க்கங்களை இரக்ஷித்தல் என்பது. இங்கு பதிரக்ஷய: - என்

ஞேல மார்க்கங்களை இரக்ஷிக்கின் றவர்கள் என்று கிடைக்கும். ஆனால் உலகில் எவ்வளவு மார்க்கங்கள் உண்டோ அவை முழுவதையும் இரக்ஷிக்கின் றவர்கள் என்ற விசேஷார்த்தம் கிடைப்பதன் பொருட்டு பதா் என்று தனியாகவும் போடப்பட்டிருக்கிறது. “வஸுயாதோ வஸுபதே வஸுநாம்” “஗வாமஸி ஗ௌபதிரைக இந்஦ு” “நி஧ीநாம் த்வா நி஧ிஷதி ஹவாமஹை” முதலிய ஸ்தலங்களில் மேற்கூறியவாறு பொருள்களை உணர்த்துவதற்கென்றே இருத்தவை பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ऐல்஬ृதः - இராशாஜः - அந்வாசி. இராணாம் ஸமூஹः - ஏர், ஏரமேவ ஐல், தத் வி஭்ரதீதி ஐல்஭ृதः, த ஏவ ஐல்஬ृதாः - ஭காரஸ்ய வகாரः, தகாரஸ்ய ஦்வ்ய, அகாரஸ்ய ஦ிர்஘ஶ்஛ாந்஦ஸः, - அந்஦ாதாரः, இத்யಥ: ஏர்஭ृதः என்ற சொல் பல மாறுதல்களையடைந்து ஐல்஬ृதः என்று காணப்படுகிறது. இது வேதத்தில் மாத்திரம் காணப்படும். இது போல யகுஷः என்பதும் சாந்தஸமான ரூபந்தான். (8)

९

ये तीर्थानि प्रचरन्ति सुकावन्तो निषङ्गिणः ॥

(ப-ஈர) ஸுகாவந்த: - “ஸ்ருகா” என்ற கூர்மையான ஆயுதங்களைக் கையில் தரிப்பவர்களும், நிஷङ்஗ிண: - கத்தியை தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, யே - எந்த ருத்ரர்கள், தீர்஥ானி - கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களில், பிரசரந்தி - ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரோ (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரப் யோஜைன தூரத்திற்கப்பால் பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்) சிலருக்கு தீர்த்த பலத்தாங்களைக் கொக்குக்கொக்கவும், ஆயுத

பாணிகளாக ருத்ரகணங்கள் தீர்த்தக்கரையில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இம்மந்த்ரம் அவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

8, 9 இரண்டு ரிக்குகளும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம்: இதற்கு ரிஷி-தேவலர். சந்தஸ்-அனுஷ்டுப். தேவதை-ருத்ரன்.

த்யானம்: நான்காவது மந்த்ரத்தில் கூறப்பட்டது போலவே.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் ஸத்புத்ரலாபம் ஸித்திக்கும். (9)

य एतावन्तश्च भूयाँसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे ।

तेषाँ सहस्रयोजने ऽवधन्वानि तन्मसि ॥ १०

(ப-ரா) எதாவந்த: - “ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரச:” முதல் இதுவரை, எவ்வளவு ருத்ரர்கள் கூறப்பட்டனரோ, ஭ூயாஶ - இவர்களையிட மிக அதிகமாக, கணக்கிடமுடியாத, யே ருட்ரா: - எந்த ருத்ரர்கள், ஦ிஶே விதஸ்஥ிரே - எல்லா தீர்க்குகளையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரோ, தேषா் ஸஹஸ்ரயோஜனே ஽வத்தானி தன்மஸி - அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத் திற்கப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-சந்தஸ் முதலியலை யெல்லாம் முன் மந்த்ரம் போலவே.

नमो रुद्रभ्यो ये पृथिव्यां येन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं
वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीची
दृशोदीचीर्दशो ध्वास्तेभ्यो नमस्तेनो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो
यश्च नो द्वेष्टि तं बो जम्भे दधामि ॥ ११

இதை முன்று மந்த்ரங்களாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(१) நமோ ருद்ரேभ்யो யே பூதிவ்யா் யேஷாமஞ்சமிஷவஸ்தேभ்யோ
दशप्राचीर्दश ஦धாமி ।

(२) நமோ ருட்ரேभ்யோ யேऽन்தரிக்ஷே யேஷா் வாத இஷவஸ்தேभ்யோ
दश பிராचீ: ஦ധாமி ।

(३) நமோ ருட்ரேभ்யோ யே ஦ிவி யேஷா் வர்ஷமிஷவஸ்தேभ்யோ
दश பிராசீ: ஦धாமி ॥

முதல் மந்த்ரத்தின் பதவுரை :— யே - எந்த ருத்ரர்கள், பூதிவ்யா் - பூமியில் (இருக்கின்றனரோ), யேஷா் - எவர்களுக்கு, அங்க் - (நாம் உண்ணும்) உணவுப் பொருள்கள், இஷவ: - அம்புகள் போல் ஹிம்லைக்கு ஸாதனமாக இருக்கின்றனவோ, தேभ்ய: ருட்ரே�்ய: - அந்த ருத்ரர்களின் பொருட்டு, ஦ஶ - பத்து விரல்களையும், பிராசீ: - கிழக்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், ஦ஶ ஦க்ஷிண: - பத்து விரல்களையும் தெற்குமுகமாக உள்ள வைகளாகவும், ஦ஶ பிரதிசீ: - பத்து விரல்களையும் மேற்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், ஦ஶோதிசீ: - பத்து விரல்களையும் வடக்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், ஦ஶ ஊத்வி: - பத்து விரல்களையும் மேல்முகமாக இருப்பவைகளாகவும் (செய்கின்றேன்). அந்தந்த திக்குகளை நோக்கிக் கும்பிடுங்காலத்தில் பத்து விரல்களும் அந்தந்த திக்குகளை நோக்கி நிற்கும். ஆதலால் அந்தந்த திக்குகளை நோக்கி அஞ்சனி செய்கின்றேன் என்பது பொருள். இதனால் காயிகநமஸ்காரம் கூறப்பட்டது. தேभ்ய: நம: - (அந்தந்த ருத்ரர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.) இதனால் மானளிக நமஸ்காரம் கூறப்பட்டது. மந்த்ரத்தின் ஆதியில் உள்ள நமோ ருட்ரே�்ய: என்பதால் வாசிக நமஸ்

காரம் கூறப்பட்டது. தே - அந்த ருத்ரர்கள், ந: - எங்களை, ஸ்ரூப்யந்தி - ஸாகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும். தே - மூன்று கஞங்களாலும் நமஸ்காரம் செய்த நாங்கள், ய் - யாரை, இஷ்ம: - வெறுக்கின்றோமோ, யஞ் - யார், ந: - எங்களை, இஷீ - வெறுக்கின்றாலே, த் - அந்த இருஷீத மனிதர்களையும், வ: - உங்களுடைய, ஜஸ்மே - திறந்த வாயில், இ஧ாமி - தன்னிவிடுகின்றோம். (அவர்களை அழித்து எங்களை இரகூடிக்க வேண்டும்) என்பது பொருள்.

(க-ரை) அஸ்மிஷவ: பாபிகளை ஹரிம்லிக்க அவரவர்கள் உண்ணூம் உணவை ஆயுதமாக பூர்ணுத்ரகணங்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றனர். அதாவது அபத்யமான உணவையோ அல்லது அதிக உணவையோ உட்கொள்ளும்படி செய்து, அதனால் வியாதிகளை உண்டுபண்ணி பலரை ஹரிம்லிக்கின்றனர். சிலருக்கு உணவே இல்லாமல் செய்து மிகுந்த பசியைக்கொடுத்து அதன்மூலம் ஹரிம்லிக்கின்றனர். வெறுசிலரை உணவுக்காகத் திருடும்படிசெய்து அதன்மூலம் தண்டனைக்குள்ளாக்கி ஹரிம்லிக்கின்றனர். இவ்வாறு பாபிகளை ஹரிம்லிக்கும் விஷயத்தில் உணவே காரணமாக இருக்கின்றபடியால் அதுவே அம்பு எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இம்மாதிரியாகவே 2வது மந்த்ரத்தில் வாத இஷவ: என்றும், மூன்றாவது மந்த்ரத்தில் வர்ஷமிஷவ: என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதற்குப் பொருள்களைக்கொள்ள வேண்டும். வாத இஷவ: - காற்றை அம்பாகக் கொண்டவர்கள்.

அதிகமான காற்றை உண்டுபண்ணியோ, அல்லது வாதரோகத்தை உண்டுபண்ணியோ பாபிகளை

ஹிம்லிக்கின்றபடியால் காற்றே அம்புகள் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

வர்ஷமிஷவः மழையை அம்பாகக் கொண்டவர்கள்.

அதிக மழையை அளித்தோ, அல்லது மழையே இல்லாமல் செய்தோ பாபிகளை ஹிம்லிக்கின்றபடியால் மழையே அம்புகள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

2-வது மந்த்ரம் :— அந்தரிக்ஷே - ஆகாயத்தில், யே - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, யேषா் - எவர்களுக்கு, வாத: - காற்று, இஷவ: - அம்புகளோ, (ஹிம்லைக்கு ஸாதனமான ஆயுதங்களோ) அவர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம். மற்றவை யெல்லாம் முதல் மந்த்ரம் போலவே.

3-வது மந்த்ரம் :— ஦ிவி - ஸ்வர்கத்தில், யே - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, யேஷா் - எவர்களுக்கு, வர்ஷ - மழை, இஷவ: - அம்புகளோ, (அவர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்) மற்றவை யெல்லாம் முதல் மந்த்ரம் போலவே.

நமो ருद்ரேभ्यः முதல் ஈ஧ாஸி வரை மூன்று யஜு-ஸ் ஸ-க்களும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு தேவ தையும் ரிஷியும் ருத்ரனே. “ஸஹஸ்ராஸி ஸஹஸ்ரச” ; என்றவிடத்தில் கூறப்பட்ட த்யான த்தையே இதற்கும் த்யானமாகக் கொள்ளவேண்டும். (11),(12),(13)

यजमाहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्

उवारुकमिव बन्धनान्मृत्योमुक्षीय मासृतात् ॥

(ப-ஸ) ஸுகாந்தி - நல்ல வாஸனையையுடைய வரும், புஷ்டிவர்஧ன் - எல்லாவற்றிலும் புஷ்டியை அடிக்காத வரும்.

விருத்தி செய்கின்றவரும், யம்பக் - மூன்று கண்களை யடையவருமான் ஸ்ரீ ருத்ரனை, யஜாஸ்வி - போற்று கின்றேம். வந்஧னாத் - காம்பிலிருந்து, உவருக்மிஷ - வெள்ளிரிப்பழம் (நழுவி விழுவது) போல், ஸுத்யோ : - ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து, ஸுக்ஷிய - விடுதலையடைய வேண்டும், அஸுதாத் - மோக்ஷத்திலிருந்து, ஸா - (ஸுக்ஷிய) விடுதலையடையவேண்டாம்.

ருத்ராத்யாயத்துடன் இந்த மந்த்ரத்தையும் அடுத்துள்ள சில ரிக்குகளையும் சேர்த்து பாராயனம் செய்வதென்பது ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து வருகிறது. இவைகளும் ஸ்ரீருத்ரனையே போற்றும் மஹா மந்த்ரங்களாக இருக்கின்றபடியால் ஸ்ரீருத்ரத்துடன் சேர்த்துப் படிக்கப்படுகின்றன போலும்.

இந்த மந்த்ரத்தின் கருத்து :— தீவ்யகந்த : தீவ்யரஸ : என்று உபனிஷத் கூறுகின்றபடி ஸ்ரீ பர மேச்வரனது திருமேனியைச் சேர்ந்த வாஸனை, வர்ணம் முதலியலை எல்லாமே மிகச் சிறந்தவை களாக இருக்கின்றபடியால் ஸுநிஷ - எனக் கூறப் படுகிறது. மேலும் ஸ்ரீ பர மேச்வரனை அண்டியவர்களுக்கு எல்லா வஸ்துக்களிலும் புஷ்டியை (குறை வற்றிருத்தலை) ஸ்ரீபர மேச்வரன் அபிவிருத்தி செய்தின்றார். அப்படிப்பட்ட பர மேச்வரனைப் போற்றும் நாங்கள், பழுத்த வெள்ளரிப்பழம் காம்பிலிருந்து அனுயாசமாக நழுவி விழுவதுபோல், ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து சிரமயின்றி விடுதலையடையவேண்டும். மோக்ஷத்திலிருந்து அதாவது மோக்ஷஸாதனமான நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் நாங்கள் விலகாமல் இருக்கவேண்டும்.

यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा
भुवना विवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

(ப-ரை) यः रुद्रः - एन्त्त रुत्तरां, अग्नौ - अक्षिणी
यिल, विवेश - (एरीकंकुमं सकंत्तियां) प्रिवेशित्तिरुक्क
किण्णरुरो, यः - एन्त्त रुत्तरां, अप्सु - ज्वलंकणिल
प्रिवेशित्तिरुक्ककिण्णरुरो), यः - एन्त्त रुत्तरां, ओषधीषु
- छृष्टिकणिल (प्रिवेशित्तिरुक्ककिण्णरुरो), यो रुद्रः -
एन्त्त रुत्तरां, विश्वा भुवना - ऎल्ला उलகங்
கணிலும், विवेश - प्रिवेशित्तिरुक्ककिण्णरुरो, तस्मै
रुद्राय - अन्त्त रुत्तराणीनं पொருட்டு, नमः अस्तु -
नमस्कारम् इருக்கட்டுम.

ஸ்ரீ रुत्तरां ऎல्लாவிடங்களிலும் இருப்பதால்
அவரை வணங்கினால் எங்கும் நன்மையைப் பெற
லாம் என்று இதனால் தெரியவருகிறது.

तमुष्टुहि यः स्विषुस्मुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।

यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥

(ப-ரை) यः - एन्त्त रुत्तरां, स्विषुः - सिऱन्त
பாணத்தையுடையவரோ, सुधन्वा - நல்ல வில்லையு
முடையவரோ, यः - एवर, विश्वस्य - ऎल्ला वிதமான,
भेषजस्य - मंगुந்திற்கும், क्षयति - இருப்பிடமோ, तमु -
அந்த रुत्तराणीये, स्तुहि - ஸ்தோத்திரம் செய்.
महे - अतीकमाण, सौमनसाय - मनातीनं शान्तत्तिक्काक,
असुरं - मிக்க பலமுள்ளவரும் அல்லது ஆடுளை அபி
விருத்தி செய்கின்றவரும், देवं - मिकवும் प्रिकाक
முள்ளவருமான, रुद्रं - स்ரீरुत्तराणी, यक्ष - पூஜை
செய். नमोभिः - நமஸ்காரங்களாலும், दुवस्य -
(அவரையே) கெளாரவிப்பாயாக.

இங்கு, ஸ்துஹி-யக்ஷ-துவஸ்ய என்ற மூன்று சொற்களாலும் முறையே, வாக்கினாலும், மனதாலும், உடலாலும் ஸ்ரீருத்ரனையே போற்றவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஏனென்றால், அவர் வறுமை, வியாதி, அற்ப ஆயுள் முதலிய எல்லாவற்றையும் நிவிருத்தி செய்யும் எல்லாவித மருந்துகளுக்கும் இருப்பிடமானவர். மேலும் சிறந்த அம்புகளையும் வில்லையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் நம்மை இரக்ஷித்தும் வருகின்றார்.

அய் மே ஹஸ்தோ ஭गவானய் மே ஭गவத்ரः ।

அய் மே விஶ्वभேषஜோய் ஶிவாभிமர்ணः ॥

(ப-ரை) மே - என்னுடைய, அர்ய ஹஸ்தः - இந்த கையானது, ஶிவாभிமர்ணः - மங்களகாரமான பரமேசுவர விக்ரஹத்தை ஸ்பரிசிக்கின்றது. (தொட்டு அபிஷேகம், அலங்காரம் முதலியவற்றைச் செய்கின்றது.) ஆதலால், அய் - இந்த கையானது, ஭గவான் - பாக்யமுள்ளது. மே - என்னுடைய, அய் - இந்த கையானது, ஭கவத்ரः - மிகவும் பாக்யமுள்ளது. மே - என்னுடைய, அய் - இந்த கை, விஶ्वभேषஜः - எல்லா வியாதிகளையும் நிவிருத்திசெய்யும் மருந்தாகவும் ஆகின்றது. ஸ்ரீ பரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்யும் ஹஸ்தம் மிக பாக்யமுள்ளதாயும், ஸமஸ்த வியாதிகளையும் நிவருத்தி செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றபடியால் அனைவரும் தவறுமல் பரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

யே தே ஸஹஸ்மஸுதं பாஶா மृத்யோ மத்யாய ஹந்தவே ।
தாந् யஜஸ்ய மாயயா ஸ்வாநவயஜாமஹே ॥

(ப-ரை) ஸுத்யோ - காலரூபியான ஏ பரமேச்வர !
 மத்யாய - இறக்கும் ப்ராணிவர்க்கங்களை யெல்லாம்,
 ஹந்தவே - பீடிப்பதற்காக, தே - தங்களுடைய, ஸஹஸ்ர -
 ஆயிரக்கணக்காயும், அயுத - பதினையிரக்கணக்காயு
 மிருக்கின்ற, யே - எந்த, பாஶா: - கயிறு முதலிய ஹிம்
 ஸௌக்குரிய ஸாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ, தான்
 ஸர்வாநா - அவை எல்லாவற்றையும், யஜஸ்ய மாயா -
 நாங்கள் செய்யும் நல்ல காரியங்களுடைய பலத்தி
 னைல், அவயஜாமஹே - விலக்கிக்கொள்ளுகிறோம்

ஓருவனுடைய அபமிருத்யுவுக்கு ஸாதனமாக
 பரமேச்வரனிடம் பல ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன.
 அவையெல்லாவற்றையும் ஸத்கர்மாக்களைச் செய்து
 விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று இதிலிருந்து
 திடைக்கின்றது.

ஸृत्यघे स्वाहा - ஸृत्यवे ஸ्वाहा ॥

ஸृத்யவே - ம்ருத்யுருபியான பூநி பரமேச்வரனின்
 பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த ஹோமம் செய்யப்படு
 கின்றது. *

ஓं நமो ஭गவதே ருद்ராய விஷ்ணவே ஸृத்யுமே பாஹி ॥

(ப-ரை) விஷ்ணவே - எங்கும் வ்யாபித்திருப்பவரா
 யும், ஭஗வதே - பூர்ணமான “ஜூச்வர்யம்” முதலிய ஆறு
 குணங்கள் நிரம்பியவராயும், ருத்ராய - ஸம்ஸாரதுக்
 கத்தை விலக்குகின்றவருமான பூநிபரமேச்வரனுக்கு,
 நம: - நமஸ்காரம். ஸृத்யு: - ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து,
 மே - என்னை, பாஹி - இரக்கிக்கவேண்டும். வேதமான
 தால் இங்கு சில விபக்திகள் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

பிராணாந் பிந்஥ிரसி ருத்ரோ மா விஶாந்தகः ।

தேனாநேநாப்யாயஸ் ॥

(ப-ரை) ருத்ராக்ஷி தாங்கள், பிரானாந்-பிரானன், இந்திரியங்கள் இவைகளின், அந்தி: - முடிச்சு போல், அசி - இருக்கின்றீர். அந்தக: - எல்லாவற் றையும் அழிக்கும் தாங்கள், மா விஶ - என்னிடம் புகுந்து வாசஞ் செய்யுங்கள். தேன - அவ்விதம் செய் வதால், அனேன - நான் உண்ணும் உணவினால், அப்யாயஸ் - தாங்கள் திருப்தியடைந்து என்னையும் இரக்ஷியுங்கள்.

(க-ரை) உடவில் எல்லா புலன்களையும் ஒன்று சேர்த்துதம் தம் வேலையைச் செய்ய இயக்குகின்ற வர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். இறுதியில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவரும் அவரே. அப்படிப்பட்டவர் நம்மிடம் எப்பொழுதும் குடிகொண்டு நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஓ ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: ||

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபெளதிகம் என்ற மூன்று வித த துன்பங்களும் நீங்கி எங்கும் இன்பம் நிலைபெற்றட்டும்.

ஸ்ரீருத்ரம் முற்றிற்று.

சுமகும்

அஸ்விஷ்ணு ஸஜோஷஸேமா வர்஧ந்து வா் பிர: |
தும்பீவர்ஜேபிராக்டம் ||

கல்பம். அஸ்விஷ்ணு என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நான்கு தடவை ஆஜ்யத்தை எடுத்து ஹோமம் செய்துவிட்டுப் பிறகு வாஜஸ்மீ - முதல் பதினெண்ரூ வது அனுவாகம் முடிய மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு இடைவீடாமல் தாரையாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். இங்கு வாஜஸ்மீ - முதல் பதினெண்ரூவது அனுவாகம் முடிய ஒரே மந்த்ரம். ஹோமத் தைத் தனிர மற்ற பாராயணம் முதலிய கர்மாக்களில் ஒவ்வொரு அனுவாகத்தையும் ஒவ்வொரு மந்த்ர மாக உபயோகப்படுத்துவதன்பொருட்டு பதினேறு அனுவாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் இந்த அஸ்விஷ்ணு என்ற மந்த்ரம் மட்டும் சதுர்க்குஹீத ஹோமத்திற்காக உச்சசிரிக்கப்படவேண்டும்.

(பதவு) ஹே அஸ்விஷ்ணு - ஏ அக்னி, ஷிஷ்ணு என்ற தேவர்களே ! ஸஜோஷஸா - (நீங்கள் இருவரும்) ஒரே மாதிரி பீர்தியடையவர்களாக இருங்கள். வா் - உங்களைப்பற்றிக் கூறப்படும், இமா பிர: - இந்த ஸ்தோத்ரங்களாகிற வார்த்தைகள், வர்஧ந்து - விருத்தி யடையட்டும். தும்பீ - (பவுன், வெங்ளி முதலிய) பொருள்களுடனும், வாஜஸி : - அன்னங்களுடனும் (உணவுகளுடனும்) கூடியவர்களாக, ஆகதம் - வாருங்கள்.

(கருத்துரை) இரு தேவர்களைச் சேர்த்து அழைக்குமிடத்தில் இருவருக்கும் ஒரேமாதிரி பீர்தி உண்டாகவேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தால் இருவரும் சேர்ந்து பயனை அளிக்க முன்வரமாட்டார்கள். ஆதலால் எங்கள் ஸ்தோத்ரங்களால் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரி பீர்தி உண்டாகவேண்டுமென்று முதலில் ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுகிறது. பிறகு நாங்களும் மிக அதிகமாக உங்களைத் துதிக்கவேண்டும். நீங்களும் இங்குவந்து பொருள்களையும், உணவுகளையும் எங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

முதல் அனுவாகம்

வாஜஸ் மே பிஸவஸ் மே ஶரீராणி.ச மே ॥१

(ப-ரை) மே - எனக்கு, வாஜ: - அன்னம் (உணவு), கல்பதர் - உண்டாகட்டும்.

(பத்தாவது அனுவாகத்தில் உள்ள கல்பதர் என்ற சொல் முன் உள்ள எல்லா சொற்களோடும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அந்த சொல் அந்தந்த இடத்திற்கு ஏற்ற அர்த்தத்தை அளிக்கக் கூடியது. சு என்ற சொல் ஸமுச்சயத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது அன்னம் மேலே கூறப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் சேர்ந்து வித்திக்கவேண்டும் என்றுயிட).

பிஸவ: - அனுமதி—உணவு அளிக்கப்பட்டும், அது புசிக்கப்பட்டும் என்றவாறெல்லாம் அனுமதி. (கல்பதர் - சென்றவிடமெல்லாம் இம்மாதிரி அனுமதி எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்). பியதி: - சுத்தி,

பிஸிதி: - அன்னத்தைக்கண்டதும் அதைப் புசிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் அங்கேயே கட்டுள்ளிருத்தல், ஧ீதி: - அன்னத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், க்ரு: - அந்த அன்னத்திற்குக் காரணமான யஜ்ஞம், ஸ்வர: - மந்த்ரத்திலுள்ள “உதாத்தம்” முதலியஸ்வரம். ஸ்தோக: - ஸ்தோத்ரம், ஆவ: - பலர் கேட்டு ரளிக்கும் படி சொல்லும் திறமை, ஶ्रுதி: - கேட்டு ரளிக்கும் திறமை, ஜ்யோதி: - பிரகாசம், ஸுஷ: - ஸ்வர்க்கம், பிராண: - ப்ராணவாயு, அபான: - அபானவாயு, யான: - வ்யானன் என்ற வாயு, (வெளியிலிருந்து உடலுக்குள் செல்லும்காற்று ப்ராண். உடலிலிருந்து வெளியில் செல்லும் காற்று அபான். அவயவங்களின் ஸந்திகளி லிருக்கும் காற்று வ்யான) அஸு: - பொதுவானகாற்று. சித்த: - மனதில் ஏற்படும் அறிவு, அधித் - அந்த அறி வில் தோன்றும் விஷயம், வாழ - வாகிந்திரியம், மன: - மனம், சக்ஷு: - கண், ஓ஽்ரே - காது, ஦க்ஷ: - ஞானேந்திரியங்களின் திறமை, ஓஜ: - இந்த பலத்திற்கெல்லாம் காரணமான வீர்யம் (எட்டாவது தாது), ஸஹ: - எதிரியைத் தாக்கும் திறமை, ஆயு: - ஆயுள், ஜரா - கிழத்தன்மை வரை வாழ்தல், ஆத்மா - சாஸ்த்ரப்ரளித்தமான பரமாத்மா, தனு: - அழகிய உடல், ஶர்ம - ஸ்ரகம், வர்ம - உடலீக்காக்கும் கவசம் முதலியவை, அஜானி - பூர்ணமான அவயவங்கள், அஸ்யானி - அந்தந்த இடத்தில் இருக்கும் எலும்புகள், பக்ஷி - விரல்முதலியவை களில் உள்ள கணுக்கள், ஶரீராணி - உடலில் மற்ற உருப்புகள்.

இவையெல்லாம் எனக்கு நன்றாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. (1)

இரண்டாவது அனுவாகம்

ஐயைஷுஞ் ச மே ஆயிப்த்யं ச மே..... ஸுமதிஶ மே ॥२

ஐயைஷுஞ் - எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்குதல்,
ஆயிப்த்ய் - தலைவனுக இருத்தல், மனு: - மன திலுள்ள
கோபம், ஭ாஸ: - வெளிப்படையான குறிகளுடனும்
கூடிய கோபம்.

கோபமும் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் அவசியமாக
இருப்பதால் சரியானஸந்தர்ப்பங்களில் அவை
 எனக்கு வேண்டுமென்று இங்கு ப்ரார்த்திக்கப்படு
 சிறது.

அம: - எதிரிகளால் “இவன் இப்படிப்பட்டவன்”
 என்று அளவிடமுடியாதத்தன்மை, **அஃப:** - குளிர்ந்த
 - இனிப்பான ஜூலம், ஜீமா - வெற்றிபெறும் திறமை,
மஹிமா - வெற்றியால் கிட்டிய தனம் முதலியவற்
 றுடன் கூடியிருத்தல், **வரிமா** - கெளரவிக்கப்படுதல்,
பிரதிமா - வீடு, நிலம் முதலியவற்றின் பெருக்கம்,
வார்மா - பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களின் சிறந்த
 உடல்கள், **தாஞ்சுயா** - பிள்ளை, பேரன் முதலிய ஸந்ததி
 களின் பெருக்கம் வூஜ் - ஏராளமான தனமும், உண
 வும், வூஜி: - படிப்பு முதலியவற்றால் பெருமை, **சுத்ய்** -
 உண்மை பேசுதல், **ஶங்கா** - பாலோகம் உண்டு என்ற
 நம்பிக்கை, **ஜகத்** - ஜூங்கமமான பசு முதலியவை,
஘ன் - மற்ற தனம், **வஶ:** - அனைவரையும் தனக்கு
 அதீனமாகச் செய்துகொள்ளுதல், **திவிஷி:** - உடலின்
 காந்தி, **க்ரீடா** - வினையாடுதல், **ஸோஷ:** - அதனால் உண்
 டாகும் ஸந்தோஷம், **ஜாத்** - பிறந்திருக்கும் குழந்தை
 கள், **ஜனிஷயமாண்** - பிறக்கப்போகும் குழந்தைகள்,

ஸூக்க - ரிக் ஸமுதாயம், சுகுத் - அதை உச்சரிப்பதால் உண்டாகும் புண்யம், வித் - ஸம்பாதி க்கப்பட்ட பொருள், வீத் - ஸம்பாதி க்கப்படவேண்டிய பொருள் மூத் - முன்பே இருக்கும் நிலம் முதலியலை, மாவிஷ்யத் இனி உண்டாகும் நிலம் முதலியலை, சூர் - அவசியம் செல்லவேண்டிய—பந்துக்கள் நிரம்பிய கிராமம் முதலியலை, சூபத் - திருடர் முதலியவர்களற்ற நல்ல மார்க்கம், காஞ் - இதுவரை அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மாக்களின் பயன், அல்லது சேர்த்துவைக்கப்பட டிருக்கும் பொருள், காஞ்சி: - இனி அனுஷ்டிக்கப்படும் ஸத்ரம் என்ற யாகத்தின் பயன், கூஸ் - காரியங்களுக்குரிய த்ரவ்யம், கூஸிஃ: - தன் சொந்த ஸாமர்த்யம் மதிஃ: - ஸர்மான்ய விஷயங்களைத் தீர்மானித்தல் சூமதிஃ: - மிக துருஹமான ராஜ்யகாரியங்களை யெல்லாம் தீர்மானித்தல். (2)

ரூன்றுவது அனுவாகம்

‘ஶஂච மே மயஶ மே.... ஸுதிந் ச மே |||

ஓ - ஜூஹிகஸாகம், மய: - ஆழுஷ்மிகஸாகம் (பரலோகஸாகம்,) பிய: - பரீதி க்குக் காரணமான வஸ்து, அநுகாம: - மிகவும் விரும்பப்படும் பொருள்.

“பரியம்” என்பதைவிட “அநுகாம:” என்பதை பரீதி அதிகம் எனக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விரு சொற்களும் இவ்வுலகத்தில் உள்ள ப்ரியத்தை குறிப்பிடுகின்றன.

காம: - ஆழுஷ்மிகஸாகம், ஸவர்க்கம் முதலியலை, ஸௌமனஸ: - மனதிற்கு நிம்மதியையளிக்கு உறவினர்கள், ஭ாஞ் - இவ்வுலகில் மங்களாகரமான

ஏழ்கிய வஸ்து, ஶய: - பரலோக ஹிதம், வஸ்ய: - பாஸத்திற்கு உரிய வீடு முதலியவை, யஶ: - புகழ், யா: - ஸெளபாக்யம், ட்ரவிண் - தனம், யந்தா - நியமனம் சீசய்யும் ஆசார்யன் முதலியவர்கள், அர்தி - இரக்ஷிக்கும் தகப்பன் முதலியவர்கள், க்ஷேம: - இருக்கும் பிபாருளை இரக்ஷிக்கும் சக்தி, ஧ுதி: - ஆபத்காலத்திலும் கலங்காமல் இருத்தல், விஶ்வ - எல்லோருக்கும் அனுகூலமாக இருத்தல், மஹ: - பூஜை, (தன்னுடைய பிபரியோர்களுக்கு அல்லது பலரால் தனக்கு செய்யப்படும் பூஜை), ஸ்வித் - வேத சாஸ்திரங்களின் அறிவு, ஜாதி - ஸமயத்தில் ஞாபகமூட்டும் திறமை, ஜூ: - பிள்ளை முதலியோர்களை கார்யங்களில் தூண்டும் திறமை, பிஸு: - வேலையாட்களை ஏவும் திறமை, பிரி: - கலப்பை, மாடு முதலிய உழவிற்குவேண்டிய ஈாதனங்களுடன் கூடியிருத்தல், லய: - அவற்றிற்கு ஜ்ஞான்டாகும் தீங்குகளை நிவிருத்தி செய்தல், கிருத் - ஜ்ஞாம் முதலிய கர்மாக்கள், அஸுத் - அவற்றின் யன், அயக்ஷம் - தீராத பெரும்வியாதியற்றிருத்தல், ஜாமயம் - ஜ்வரம் முதலிய அற்பவியாதியுமற்றிருத்தல், ஜிசுது: - வாழ்விற்குக்காரணம் (அதாவது இங்கு யாதியைத் தீர்க்கும் மருந்து), வீர்யாதித்து: - நீண்ட தூயன் (அபம்ருத்யு அற்றிருத்தல்), அனமிதி: - விரோதியற்றிருத்தல், அभய: - பயமற்றிருத்தல், சுங் - அஜை ரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கை, ராயன் - ஸ்வ படுக்கை, ஸுஷா - ஸ்வநானம், ஸந்த்யாவந்தனம் தலியவற்றுடன் கூடிய சோபனமான காலைவேளை, தின் - யஜ்ஞாம், தானம், அத்யயனம் முதலியவற்றுடன்கூடிய சோபனமான பகல் அல்லது நாள். (3)

நான்காவது அனுவாகம்

ஐஷ்வர்ச மே ஸுநூதாச மே நீவாராஶ மே ॥४

ஐஷ் - உணவுப்பொருள், ஸுநூதா - நல்லவார் த்தை, பய: - பால், ரஸ: - அதிலுள்ள சுவை, ஘ூட் - நெய், மஷு - தேன், ஸரி஧ி: - பந்துக்களுடன் சேர்ந்து புசித்தல், ஸபீதி: - சேர்ந்து குடித்தல், குஷி: - உழுதல், வூஷி: - மழை, ஜைஞ் - ஜூயசீலமான, அதாவது நன்றாக விளையக்கூடிய பூமி, ஓங்கிளம் - செடி, கொடி முதலிய வற்றின் வளர்ச்சி, ரயி: - பவுள், ராய: - மணிமுதலி யலை, புஷ் - மணி முத்து முதலியவற்றின் மிகுதி, புஷி: - சௌரபலம், சிமு, ப்ரஸு, கஷு, ஭ூய:, பூஷ், பூஷ்டர், அக்ஷிதி: என்ற ஏழு சொற்களும் தான்யங்களின் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியை குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுள் முதற்சொல்லைவிட இரண்டாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகமான பொருளையும், அதைவிட மூன்றாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், அதைவிட நான்காவதுசொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், அதைவிட ஐந்தாவதுசொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், ஆரூவதுசொல் மிகஅதிகம் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. ஏழாவதுசொல் எல்லாவற்றையும்விட அதிகம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேற்படி அடிவிருத்திகளுடன்கூடிய தான்யங்கள் எனக்கு எதித்திக்கவேண்டும் என்ற பிரார்த்தனை.

குயவா: - அற்பமான தான்யங்கள், அஞ் - பிரளித்தமான உணவு, அக்ஷுத் - பசிதீருதல், க்ரீஹய: - நெல் யவா: - யவம் என்ற தான்யம், மாஷா: - உளுந்து திலா: - எள்ளு, முடா: - பயறு, ஖ல்வா: - கொத்துக்கடலை, ஧ாரா: - கோதுமை, மசுரா: - பருப்பு

பியङ்கः - தினை, அணவः - மெல்லிய நெல், இயாமாகா: - சியாமை என்ற தான்யம், நிவாரா: - புல்லரிசி. (4)

ஐந்தாவது அனுவாகம்

அக்மா சமீ ஸுத்திகா சமீ ரதிஶ மே ॥५

அக்மா - கல், ஸுத்திகா - மண், ரிரய: - பூஜிக்கத் தகுந்த மலைகள், குலாசலங்கள், பர்வதா: - சாதாரண மலைகள், சிக்கதா: - மணல், வனஸ்பதய: - பூக்காமல் காய்க்கும் மரங்கள், ஹிரஞ் - பவுன், அம: - இரும்பு, ஸிஸ் - ஈயம், தபு: - தகரம், இயாம் - பூமியில் உண்டா கும் உப்பு, லோஹ் - வெண்கலம் செப்பு முதலியவை, அஸ்தி: - அக்னி, ஆப: - ஜூலம், வீரு஧: - செடிகள், ஓஷந்தி: - ஓஷந்திகள், குஷபத்ய - உழுது பயிரிடப் பட்டவை, அகுஷபத்ய - உழாமல் தாமாக வளர்ந்தவை ஆம்யா: பஶவ: - கிராமத்தில் வளரும் மிருகங்கள், ஆரண்யாஶ - காட்டில் வளரும் மிருகங்கள், இவை யெல்லாம் யங்கேன - நான் செய்யும் யஜ்ஞத்தால், கல்பந்தாம் - தம் தம் காரியங்களைச் செய்யத் திறமை யுள்ளவைகளாக ஆகட்டும். வித்தி - சம்பாதிக்கப் பட்ட பொருள், வித்தி: - இனி ஏற்படக்கூடிய லாபம், ஭ூத் - ஐச்வரியத்துடன்கூடிய பிள்ளை முதலியவர்கள், ஭ூதி: - தனக்குச் சொந்தமான ஐச்வர்யம் முதலியவை வசு - வாழ்க்கைக்கு ஸாதனமான பகு முதலியவை, வசதி: - வாஸத்திற்கு உரிய வீடு முதலியவை, கர்ம - அக்னிலோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள், ஶக்தி: - அவற்றை அனுஷ்டிக்கும் திறமை, அர்ச: - அவற்றால் ஏற்படும் பயன், ஏம: - அடையவேண்டிய ஸ்தகம், இதி: - அதை அடைவதற்கு வேண்டிய உபாயம், ரதி: - இஷ்டத்தை அடைதல். (5)

ஆரைது அனுவாகம்

अग्निश्च मे इन्द्रश्च मे इन्द्रश्च मे ॥ ६

இந்த அனுவாகத்தில் அக்னி, ஸோமன், ஸவிதா, ஸரஸ்வதி, பூஷா, பிருஹஸ்பதி, மித்ரன், வருணன், த்வஷ்டா, தாதா, விஷ்ணு, அச்விநி தேவர்கள், மருத்துக்கள், வீச்வேதேவர்கள், பிருதிவிதேவதை, அந்தரிக்ஷதேவதை, த்யலோகதேவதை, திக்குகளின் தேவதை, ஊர்த்வதிகதேவதை இவர்கள் எல்லோரும் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய எல்லா தேவதைகளுடனும் இந்திரன் ஸமமான போகத்தை அனுபவிப்பதால் அஸ்திரமே இந்துஸ்மே, ஸோமஸ்மே இந்துஸ்மே என்று ஒவ்வொரு தேவதையுடனும்கூட இந்திரன் படிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

ஸூர்யா - ஊர்த்வத்திக். இந்த திக் எல்லா திக்குக்களையும்-விட முக்கியமெனக் கருத்தால் தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (6)

ஏழாவது அனுவாகம்

अऽशुश्रमे रश्मश्रमे हारियोजनश्रमे ॥ ७

இந்த அனுவாகத்தில் கூறப்படும் அஞ்சு: அடாம்யமுதலியவையெல்லாம் ஸோமயாகத்தில் உள்ள “க்ரஹம்” என்ற பாத்ரவிசேஷங்கள். “ஈச்மி” என்பது க்ரஹமல்ல. அது “அதாப்ய” என்ற க்ரஹத்தை கிருஹிப்பதற்கு ஸாதனமாக்கயால் தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அधிபतி: என்ற சொல் ஦ி஘ியங்களத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அந்த “க்ரஹம்” மற்ற கிரஹங்களைவிட சிறந்த தென ஜயஷூ வா ஏष அஹாரா என்ற ச்ருதியில் குறிப் பிடப்பட்டிருப்பதால் அधிபதி: என்ற சொல் ஦ி஘ிஅஹத் கைதக் குறிப்பிடுவதாகும்.

ஷுஷ் என்ற க்ரஹமே ஒரு ஸந்தர்ப்பத்தில் வைஶ்வானஸ் சப்தத்தால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் இரு வைஶ்வரேவ் சப்தம் இருக்கின்றன. முதலாவது ப்ராதுஸ்ஸவனத்தில் உள்ளது. இரண்டாவது த்ருதீயஸ்ஸவனத்தைச் சேர்ந்தது. ஸரஸ்வத: - என்ற க்ரஹமும், பௌணி: என்ற க்ரஹமும் விக்ருதியாகத் தைதச் சேர்ந்தவை.

ஷே. க்ரஹங்கள் எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை. (7)

நட்டாவது அனுவாகம்

இஷ்மா மே வர்ஹிஶ மே ஸ்வாகாரஶ மே ||८

இஷ்ம: - ஹோமம் செய்யப்படும் சமித்துங்கள், வர்ஹி: - தார்ப்பை, வேதி: - யாகத்தில் அக்ணிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட மேடை, ஧ிணியா: - ஹோதா முதலியவர்கள் அமரும் மேடை, ஸுச: - ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படும் புரசமரப் பாத்திரங்கள், சமஸா: - ஸோமபானத்திற்கான மரத் தட்டுகள், ஜாவாண: - ஸோமலதையை இடிப்பதற்கான சிறு கற்கள், ஸ்வரவ: - யூபத்தில் சொருகப்படும் கத்தி போன்ற மர சிராய்கள், உபரவா: - பூமியில் தோண்டப்படும் குழிகள், அதிஷவண - ஸோமலதையைப் பிழியும் பல்கைகள், ட்ரீணகலஶ: - ஸோமரஸம் வைய்பதற்கான ஆலமரத்தினால் செய்த மாங்காய் வடிவமான பாத்திரம், வாய்யானி - வாய்வ்ய கிரஹங்கள் (ஹோம்

ரஸம் வைக்கும் பாத்திரங்கள் எல்லாம் வர்யவ்யம் எனப்படும்) பூதஷ்ட - லோமாரஸம் வைக்கப்பட்ட மன் பாத்திரம், ஆघவநீய: - அதே ரஸத்தை வைக்கக்கூடிய மற்றொரு மன் பாத்திரம், ஆஜிஞ்-ஆக்னீத்ர மன்டபம், ஹவிர்த்தி - ஹவிஸ்ஸ-க்களை வைக்கும் மன்டபம், ஗ூஹ: - பத்நீசாலைகள், ஸத: - ரித்விக்குகள் ஸதோத்ர சஸ்திரங்கள் சொல்லுவதற்காக ஏற்பட்ட மன்டபம், பூரோடாஶ: - அரிசி மாவினால் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸ-கள், பச்தா: - ஹவிஸ் பாகம் செய்யுமிடம், அவஷ்ட: - யாக இறுதியில் செய்யப்படும் ஸ்நானம், ஸ்வாகார: - அந்தந்த தேவதை களுக்கு ஹவிர் பாகங்கள் சேரும்படி செய்யும் மந்திரம்.

இந்த அனுவாகத்தில் கூறப்படும் இஃஸ:, வர்ஹி: முதலியவையெல்லாம் யாகஸாதனமான வள்ளுக்கள். யஜ்ஞப்பிரகரணத்தில் பிரளித்தமானவை. எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கட்டும் என்ற பிரார்த்தனை. (8)

ஓன்பதாவது அனுவாகம்

அग्निश्च मे घर्मश्च मे यज्ञेन कल्पेताम् ॥ ९

அஸ்தி: - சயனத்தில் உபயோகப்படும் அக்னி, ஘ர்ம: - “ப்ரவர்க்யம்” என்ற கர்மா, அக்ஃ: - இந்஦்ராயாக்வதே பூரோடஶ: - என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம், ஸுரீய: - ஸௌய் சர்வ என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம், பிராண: - பிராண்ய ஸ்வாஹா என்று விதிக்கப்பட்ட ஹோமம், அக்ருலய: - விரல்போல் விராட் புருஷ னுக்கு அவயவங்களான - பூதிவி, அதிதி, திதி, தயேளா, சக்வரீ: - பிருத்திவீ, அதிதி, திதி, தயேளா, சக்வரீ

என்ற தேவதைகள், ஦ிஶ: - திக்குகள், சகார-த்தால் விதிக்குகள். இவையெல்லாம் மே யஜேந - நான் செய்யும் யாகத்தால் கல்பந்தான் - தம் தம் காரியங்களைச் செய்யும் திறமையுள்ளவைகளாக ஆகட்டும். கிருஷ்ண - ரிக் மந்த்ரம், ஸாம - ஸாமமந்த்ரம், ஸ்தோம: - ஸாமங்களின் ஆவிருத்தியாகிற ஸ்தோத்ரம், யஜு: - யஜுார் மந்த்ரம், ஦ீக்ஷா - யஜுமானஸம்ஸ்காரமாகிற தீக்ஷா, தப: - பாபக்ஷயத்திற்காக செய்யப்படும் உபவாஸம் முதலியவை, கிரு: - யஜ்ஞத்திற்கு அங்கமான காலம், கிருதம், குஷ்டாதந்தரே - “பிருஹத்”, “ரதந்தரம்” என்ற இரு ஸாமாக்கள், இவையெல்லாம், மே யஜேந - எனது யஜ்ஞத்தால், கல்பந்தான் - தம் தம் காரியங்களுக்கு உரியவைகளாக ஆகட்டும். அஹோராத்ரயோ: குஷ்டா - பகவிலும் இரவிலும் பொழியும் மழையால் (என்னுடைய பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளர்ட்டும்). (9)

பந்தாவது அனுவாகம்

गर्भाश्रमे वत्साश्रमे यज्ञोयज्ञेनकल्पताम् ॥ १०

गर्भः - கர்பத்திலுள்ள கன்றுகள், வத்ஸா: - ஒரு வருடத்திற்குப்பட்ட கன்றுகள், த்யாவி: - ஒன்றரை வயதான் காளை, த்யாவி - ஒன்றரை வயதான கிடாரி, ஦ித்யவாद - இருவயதான காளை, ஦ித்யௌஹி - இரு வயதான கிடாரி, பஞ்சாவி: - இரண்டரை வயதான காளை, பஞ்சாவி - இரண்டரை வயதான கிடாரி, த்ரிவத்ஸ: - மூன்று வயதான காளை, த்ரிவத்ஸா - மூன்றுவயதான கிடாரி, துர்யவாட - மூன்றரை வயதான காளை, துரௌஹி - மூன்றரை வயதான கிடாரி, பஷுவாட - நான்கு வயதான காளை, பஷுஔஹி - நான்குவயதான கிடாரி, உக்ஷா -

கர்ப்போத்பத்திக்குக் காரணமான காளை, வசா - கன்றுபோடத் தகுதியற்ற வந்தயையான பகு, க்ஷபம் : - 'உக்ஷா'வைவிட அதிக வயதுள்ள காளை, கேஹத் - (விருஷ்டபம் ஆக்கமித்ததால்) கர்ப்பத்தை இழந்த பகு, அநங்வான் - வண்டி முதலியவற்றில் பாரம் சுமக்கும் காளை, ஧ேநு : - இளங்கண் நுடன்கூடிய கிடாரி, ஆயு : - ஆயுள், பிண : - ப்ராணன், அபான : - அபானன், வ்யான : - வ்யானன், சக்ஷு : - கண், ஶாந்தி - காது, மன : - மனம், வாக் - வாக்கு, ஆத்மா - உடல், இவை யெல் லாம் யஜேந கல்பதர் - நான் செய்யும் யாகத்தால் தம் தம் காரியங்களைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவைகளாக ஆகட்டும். யஜ : - இதற்குப்பின் என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படும் யாகமும், யஜேந கல்பதர் - இப்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்படும் இந்த யாகத்தால் சரியான பயனை அளிக்கக்கூடியதாக ஆகட்டும். (10)

பதினேன்றுவது அனுவாகம்

एका च मे तिस्तश्च मे अधिपतिश्च ॥ ११

एका - छुन्ऱु, तिस्तः - मुन्ऱु, पञ्च - ज्ञन्तु, सप्त - गमु, नव - छुन्पतु, एकादश - पत्तिगेनुन्ऱु, त्रयोदश - पत्तिमुन्ऱु, पञ्चदश - पत्तिजैन्तु, सप्तदश - पत्तिजेन्मु, नवदश - पत्तिगेनुन्पतु, एकविंशतिः - इருபत्तेतान्ऱु, त्रयोविंशतिः - इरुपत्तिमुन्ऱु, पञ्चविंशतिः - इருபत्तेतान्ऱु, सप्तविंशतिः - इरुपत्तेतेमु, नवविंशतिः - इरुपत्तेतमु, लयस्त्रिशत् - मुप्पत्तिमुन्ऱु, चतस्रः - नான்கு, அஸ்தி - எட்டு, ஓராத்மா - பன்னிரண்டு, ஷோத்ர - பத்தினாறு, விஂஶதி : - இருபது, சதுர்விஂஶதி : - இருபத்திநான்கு, அष்டாவிஂஶதி : - இருபத்தெட்டு, ஓரான்திரா - முப்பத்தி

ரண்டு, பட்சிஶது - முப்பத்தாறு, சுவாரிசாது - நாற் பது, சுதூஷ்வாரிசாது - நாற்பத்தி நான்கு, அஸ்துவாரிசாது - நாற்பத்தெட்டு (இந்த ஸங்க்ஷைகள் எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக ஆகட்டும் என்று பிரார்த்தனை.

ஒன்றுமுதல் முப்பத்திமூன்று வரையுள்ள ஒற்றைப்படை எண்களால் (விடிமஸங்க்ஷையால்) தேவர்களுக்குப் பிரியமான சந்தஸ்ஸூகள் ஸித்திக்கின்றன. நான்குமுதல் நாற்பத்தெட்டு வரையுள்ள இரட்டைப்படை எண்களால் (ஸமஸங்க்ஷையால்) மனிதர்களுக்குப் பிரியமான சந்தஸ்ஸூகள் ஸித்திக்கின்றன. தேவர்களின் பரீதி, மனிதர்களின் பரீதி இவ்விரண்டும் நமக்கு ஸித்திக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஸமஸங்க்ஷை-விடிமஸங்க்ஷை இவ்விரண்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

வாஜ: - அந்நம், பிரஸ்வ: - அதன் உற்பத்தி, அபிஜ: - அடிக்கடி அதன் உற்பத்தி, கரு: - அதை அனுபவிப்பதற்கான ஸங்கல்பம் அல்லது யாகம், சுஷ: - அன்ன உற்பத்திக்குக் காரணமான ஸ-அர்யன் ஸுர்஧ி - ஆகாயம், வயஶிய: - ஆகாயத்தில் தோன்றி யது, அந்ய: - கடைசியில் தோன்றியது, ஸௌஷந: - உலகில் தோன்றியது, ஸுவந: - உலகம், அழிபதி: - அரசன். (இவையெல்லாம் எனக்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.)

அல்லது வாஜ: என்பது முதல் அழிபதி: என்பது வரை உள்ள பன்னிரண்டு சொற்களும் “சைத்ரம்” முதல் “பால்குனம்” வரையுள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் முறையே பெயர் கள் என்றும் சொல்லலாம். அப்பொழுது அந்த பன்னிரண்டு

மாதங்களும் எனக்கு நன்மைகளையளிக்கட்டும் என்று கருத்து. (11)

இடாடேவஹ: — அனுமதந்து

இடா - காமதேனு, ஦ேவஹ: - தேவர்களையழைப்ப வள், மநு: - மனு, யஜ்ஞீ: - யஜ்ஞானுஷ்டானத்தை உலகில் பறப்பியவர், குஹஸ்பதி: - பிரூஹஸ்பதி, உக்஥ாமானி - ஆனந்தத்தையளிக்கும் மந்த்ரங்களை, ஶங்ஸிஷத் - சொல்லுகின்றவர். விஶ்வேநோ: - விச்வே தேவர்கள், ஸுக்வாச: - ஸுக்தங்களைக் கூறுகின்ற வர்கள். மாத: பூதிசி - தாயாகிய ஏ பூதேவியே ! மா (மேற்கூறிய தேவர்களின் அருளால் குற்றங்கள் அற்ற) என்னை மாஹிஸி: - துண்புறுத்தாதே. ம஧ு - இனியதையே, மனிஷே - எண்ணுவேன், ம஧ு - இனியதையே, ஜனிஷே - செய்வேன், ம஧ு - இனியதையே, வக்ஷ்யாமி - (தேவர்களுக்காக) சுமப்பேன். ம஧ு - இனியதையே, வடிஷ்யாமி - சொல்லுவேன், ஦ேவேஶ: - தேவர்களிடமும், ஶுஶ்ரூஷேயர் - நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்பும், மநுஷேஶ: - மனிதர்களிடமும், ம஧ுமர்தி - தேனைப்போல் இனிமையான, வாஞ் - வார்த்தையையே, உதாஸ் - பேசுவேன். தமா - அப்படிப் பட்ட என்னை, ஶோभாயை - எனதுவாக்கு எவ்வித குற்ற முமில்லாமல் விளங்குவதன் பொருட்டு, ஦ேவா: - தேவர்கள், அவந்து - இரக்கிக்கட்டும். பிதர: - பித்ருக்களும், அனுமதந்து - அதை அனுமதிக்கட்டும்.

ஓ ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: ||
முன்றுவித தாபங்கள் நீங்கி சாந்தி உண்டாகட்டும்.
சமகம் முற்றிற்று.

श्रीरुद्रैकादशिनीप्रयोगः

मातामहमहाशैलं महस्तदपितामहम् ।
कारणं जगतां वन्दे कण्ठादुपरि वारणम् ॥

ओं श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः । सभ्यान्नम-
स्कृत्यानुज्ञां कुर्यात् । ओन्नमस्सदसे — सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो
नमः । सप्रथसभां मे गोपाय — उपासताम् । ये अर्वाङ्गुतवा
पुराणे — प्रीणाति । अनुज्ञा । अशेषे हे परिषत् — स्वीकृत्य ।

नक्षत्रे — राशौ जातस्य शर्मणः मम सकुटुम्बस्य
जन्माभ्यासात् जन्मप्रभृति एतत् क्षणपर्यन्तं बाल्ये वयसि
कौमारे यौवने वार्धके च जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु काम-
क्रोधलोभमोहमदमात्सर्यादिभिर्मनोव्यापारैः , श्रवणस्पर्शन-
दर्शनरसनघ्राणनैः श्रोत्रत्वकचक्षुः जिह्वानासिकाख्यज्ञानेन्द्रिय-
व्यापारैः , वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दनैः वाक्पाणिपाद-
पायूपस्थाख्यकर्मेन्द्रिवव्यापारैश्च संभावितानां , ब्रह्महृत्या
सुरापानस्वर्णस्तेयगुरुत्वपगमनतत्संसर्गाख्यपञ्चमहापातकानां ,
गर्भहननगोवधशिवलिंगचालनादीनां अतिपातकानां , गुर्वधि-
क्षेप-वेदनिंदा-नराश्व-रजत-भूमि-वज्रमणि-स्त्री - गो - शतपल
ताम्रनिक्षेपहरणादीनां समपातकानां , मातृपितृगुरुत्याग-
तटाकारामविक्रय - आत्मार्थपाकक्रियारम्भ-सदापराज्ञभोजन -

असच्छास्याभ्यास-परवृत्तिच्छेदनादीनां उपपातकानां, खराश्व-
उष्ट्-मृग-इभ-अजावि-मीन-सर्प-महिषवधादीनां सङ्कली-
करणानां, कृमिकीटपश्चिजलचरवध-फलकाष्ठकुसुमस्तेया-
दीनां मलिनीकरणानां, निन्दितधनादान-कुसीदजीवन-असत्य-
भाषणादीनां अपात्रीकरणानां, मद्याद्यनाम्रेयपदार्थाणि-
जिह्वात्वादीनां जातिभ्रंशकरणां, नश्वस्नान-जनकादिएक-
वचनान्तयुष्मच्छब्दप्रयोग-अस्नातभोजनादीनां प्रकीर्णकानां,
एवं नवानां नवविधानां ज्ञानतः अज्ञानतश्च सकृत् असकृद्वा
कृतानां सर्वेषां पापानां अपनोदनार्थ ,

मम सकुदुम्बस्य जन्मनक्षत्र नामनक्षत्र जन्मनामराशि-
जन्मानुजन्मत्रिजन्म होराद्रेक्षाण नवांश द्वादशांश त्रिंशांश-
षष्ठ्यांश भावांश अष्टकवर्ग चक्रवशात् सांघातिक सामुदायिक-
अह उपग्रह भावग्रह अरिष्टग्रह मारकग्रह कूरग्रह क्षान्तिग्रह-
क्षणिकग्रह संयोगवीक्षण अर्धपाद द्विष्टिलक्षावधैनाशिक-
प्रत्यरव्यय षड्वर्गजरूपदेहभावजवशात् द्यून रिफ्फारिष्ट अष्टम-
मारक नीचस्थानस्थितानां मान्दिधूमकेत्वादि उपग्रहसहितानां
आदित्यादीनां नवानां ग्रहाणां मध्ये ये ये दुस्थानाधिपत्य दुष्ट-
ग्रहयोगादिप्रयुक्तपापदुष्टाः, ये च निसर्गतः पापाः, तेषा-
मानुकूल्यसिद्ध्यर्थ, शरीरवाक्कुदुम्बसुखबुद्धिकामायुर्भाग्य-
धर्मकर्मयादिशुभस्थानस्थितानां, निसर्गतः शुभराजयोगादि-
फलप्रदानां शुभानां ग्रहाणां अत्यन्तातिशयितशुभफलप्रदातृ-
त्वसिद्ध्यर्थ, प्रारब्धकर्मवशादवश्यानुभाव्यतया प्राप्तानां
परकृतक्रियमाणकरिष्यमाणसकल मन्त्र तन्त्र यन्त्रविषयाण्यमि-

कारकृत्याऽज्ञनादिप्रेरिताध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकालर्कि-
ताएत्प्रदव्याधीनां, आत्मात्मीयपीडाचिन्तनदर्शनादिजनिता-
धीनां च विवृत्सिद्धात्मा क्षिप्राहोर्यमनःप्रसाकुद्धस्ववृत्ति-
परमस्वास्थ्यादिसिद्धयर्थं,

शुतिस्मृतीतिहासपुराणप्रसिद्धानां “किंजप्येनमृतल्वं
ब्रह्मी” ति मोक्षसाधनजप्त्यप्रश्ने “एतानि हवाः अमृतस्य वाम्ह-
धेयानि, एतैर्हवाः आमृतो भवति” इति प्राणान्येन मोक्ष-
साधनत्वेन जागालोपनिषद्प्रतिपादितानां, “शतशाखायतं
साक्षात्कृतरुद्रीयमुत्तमम् । तस्मात्तज्जप्त्यात्रेण सर्वपापैः
प्रमुच्छते ॥” इति स्कान्दान्तर्गतसूतसंहितावचनावगतसर्व-
पापाणिषद्वक्त्वानां, “एकशतं यजुःशाखाः, तासु रुद्रोपनिष-
दास्यायते” इति सर्वशाखाविदाज्ञानत्वेन भद्रमास्करादिमिः
संस्तुताण्यं, पूर्वोक्तजागालोपनिषद्प्रश्नप्रतिवचनाभ्यां मोक्ष-
साधनजप्योपनिषदन्तरापेक्षया अत्यन्तोत्तमत्वेनाक्षेत्रानां,
“तदा प्राह महादेवः राजान् प्रीतमानसः । इम हनि मे
रहस्यमिति नामानि श्रृणु चानय । सर्ववेदेषु गीतानि संसार-
क्षयनाकि च । नमस्कुरुर्ष्व सततमेभिर्मर्मपदैः शुचिः ॥
अस्त्राय शतारुद्रीयं यजुषां सारमुत्तमम् । जपस्वानन्त्यचेतस्को
मज्जेवास्त्रमावसः । ब्रह्मचारी मिताहारो ब्रह्मविष्टसम्हितः ।
जपेदामरणाङ्गुद्रं स याति परमां गतिम् ॥” इति सर्वसंसार-
शुचिःत्वोत्तमपरमग्निवत्वामनिकुरुम्बकरमित्यत्वेन लाङ्गोदामा-
रहस्यारक्षस्तिवत्त्वेन च परमगतिश्चाप्तक्त्वादस्य रुद्राध्यादस्य
न एवलं यजुस्त्वारत्वं, अपि तु सर्ववेदोत्तमत्वमिति इति-

षुराणोद्भोषितानां, “यः शतरुद्रीयधीते, स अग्निपूतो भवति, सुरापानात्पूतो भवति, ब्रह्महत्यायाः पूतो भवति, सुवर्णस्तेयात्पूतो भवति, तस्मादविमुक्तमाश्रितो भवति, अत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत्, अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवनाशनम्” ति कवच्योपनिषदि ब्रह्महत्यादिमहापातक-कृत्यवदाचरिता-कृत्यादिसर्वपापनिबर्हणत्वेन, संसारार्णवनाशनात्मज्ञानप्रधानसाधनत्वेन च निर्दिष्टानां, “सर्गत्पुरा निरालोके यदेतन्निष्कलं परम् । चिदानन्दमयं ज्योतिस्स आत्मा केवलः शिवः ॥ स एवादौ रजोरूपं सुष्टुप्ता ब्रह्माणमात्मनः । सुष्टुप्तिर्मनियुक्ताय तस्मै वेदांश्च दत्तवान् ॥ पुनश्च जगतामीश आत्मतत्त्वैकसंग्रहम् । सर्वोपनिषदां सारं रुद्राध्यायं च दत्तवान् । स एष मुनिभिः पूर्वोर्मरीच्यत्रिपुरोगमैः । सह देवैर्धृतस्तेभ्यः तच्छ्रुत्या जगृहुः शतम् । एष वः परमो मन्त्रः एष वः परमं तपः । रुद्राध्यायं जपः पुंसां परं कैवल्यसाधनम् । ये महापातकैर्युक्ता उपपातकिनश्च ये । रुद्राध्यायजपात्सद्यः तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥” इति सुष्टुप्तादौ श्रीपरमेश्वरमुखारविन्दनिर्गतत्वेन, ब्रह्ममरीच्यत्रिप्रमुखमुनिवरपरंपरागतत्वेन, परममन्त्रत्वेन, परमतपस्त्वेन, सर्वोपनिषत्सारत्वेन च ब्रह्मोत्तरखण्डघण्टाघोषितानां, “रुद्राध्याये भुवं प्राप्ते साक्षात्कैवल्यसाधने । भीताः प्रदुद्रुबुः सर्वे ते वै पातकनायकाः ॥ यमे विज्ञापयामासुस्सह तैश्चोपपातकैः । नरकस्य विवृद्ध्यर्थं साधिकारास्त्वया कृताः ॥ अधुनावर्तितुं लोके न शक्ताः स्म स्वयं प्रभो । रुद्रजाप्यप्रभावेन निर्दर्शाश्चैव विदुताः । ग्रामे ग्रामे नदीतीरे पुण्येष्वायतनेषु च । रुद्र-

जाप्येन पयसि कथं परिचरेमहि । प्रायश्चित्तसहस्रं वा
गणयामो न किञ्चन ॥ रुद्रजाप्यं क्षणेनापि सोहुं शक्ता वयं न
च । महापातकमुख्यानामस्माकं सोपजीविनाम् । रुद्र-
जाप्यं परं घोरं रुद्रजाप्यं महद्विषम् ।” इति निखिलपातक-
प्रायश्चित्तत्वेन, स्वलोकपरिपूरणकामयमप्रेरितमहापातकोप-
पातकरूपकिङ्गपलायनात्मकपरिभवजनकत्वेन, यमभटासह-
वेदनोत्पादकत्वेन, इतरनिखिलप्रायश्चित्तादप्यत्युत्तमत्वेन च
तत्रैव ब्रह्मोत्तरखण्डे उपवर्णीतानां,

“ वेदमेकंगुणं जप्त्वा तदहैव विशुद्ध्यति । रुद्रैकादशिर्वीं
जप्त्वा तत्क्षणादेव शुद्ध्यति । वृक्षस्य मूलसेकेन शाखाः
पुष्यन्ति वै यथा । शिवे रुद्रजपात् प्रीते प्रीता एवास्य देवताः ।
अतो रुद्रजपादेव भुक्तिमुक्ती प्रसिद्ध्यतः ।” इति सूतसंहिता
वचनेन, “शतरुद्रान् जपेद्यस्तु ध्यायमानो महेश्वरम् । यश्च
सागरपर्यन्तां सशौलवनकाननाम् । दद्यात्काञ्चनसंयुक्तां भूमि-
मोषधिसंयुताम् । तस्मादप्यधिकं तस्य सकृदुद्रजपाद्वेत् ” ।
इत्यादि शैवपुराणवचनेन, “ सर्वोपनिषदां सारो रुद्राध्यायः
समर्थितः । भोगार्थिनो मुमुक्षोर्वा प्रायश्चित्तार्थिनोपि वा ।
रुद्रोपनिषदं मुक्त्वा गतिरन्या न विद्यते ॥ प्रयतः प्रातरुत्थाय
यदधीते विशांपते । प्राञ्जलिः शतरुद्रीय नास्य किञ्चन
दुर्लभम् ।” इत्यादि महाभारतवचनेन च सर्वकिलिबिषमोचक-
त्वेन, जपक्षण एव शुद्धिजनकत्वेन, समस्तदेवतप्रीतिनिष्पाद-
कत्वेन, भुक्तिमुक्तिप्रसाधकत्वेन, अखण्डभूमण्डलदानपुण्याधिक-
पुण्यप्रदत्वेन, “ दुर्लभसमस्तवस्तुप्रापकत्वेन च निर्णीतानां,

आदित्ये नमस्कारान्तन्तोनमस्कार उभयतो नमस्काररूप एको-
नसपत्युत्तरशतसंख्याकमहामन्त्रात्मकानां,

आपस्तम्बसूत्रकारपठितयज्ञसंयुक्तकल्पेषु महाश्रित्यनाङ्ग-
होमे विनियुक्तानामपि जावाल मान्धातृ शौनक सायणाचार्य-
वसिष्ठ याज्ञवल्क्याऽयङ्गिरः प्रमुखैर्विरचितेषु अयज्ञसंयुक्तकल्पे-
ष्वपि धर्मर्थिकाममोक्षादिसमस्तैहिकामुष्मिकपुरुषार्थसाधक-
त्वेन प्रख्यापितानां, महाभारतस्कान्दवाख्यादिमहापुराणेषु
पुत्रपशुविद्यैश्वर्यप्रदत्वेन मुहुर्मुहुरुद्घोषितानां, तैत्तिरीयकृष्ण-
वचुर्वेदशास्त्रामध्यमताशिकाण्डमध्यवर्तिनां चतुर्वेदसारभूतानां
श्रीमत्पञ्चाक्षरमहामन्त्रगर्भितानां श्रीरुद्रमन्त्राणां

तेधाविभागद्वय, बोढाविभाग, बोडशाधाविभाग, अष्टा-
चत्वारिंशद्वाविभाग, एकोनसप्तत्यघिकशतधाविभागात्मकेषु
पक्षेषु अष्टाचत्वारिंशद्वाविभागशक्षमाश्रित्य दशांशहोमविधा-
नेन एभिर्ब्रह्मणैस्सहाचार्यमुखेन महार्णवोक्तरीत्या प्राच्यो-
दीच्याङ्ग गोदान नान्दीश्वाङ्ग वैष्णवश्राङ्ग दशदानादिभिः सह
वसोर्धारासहितश्रीरुद्रैकादशिन्याख्य मङ्गलप्रद महाप्रायश्चित्त-
कर्म कर्तुं योग्यतासिद्धिमनुग्रहाण ॥

विद्वेश्वरपूजां कृत्वा — शुभे शोभने — श्रीरुद्रैकादशि-
न्याख्यमहाप्रायश्चित्तं करिष्ये इति अनुज्ञावत् संकल्प्य ;
विद्वेश्वरमुद्घास्य ; प्रहप्रीतिं कृत्वा ; सर्वोपकरणशुद्धयर्थं
शुप्त्याहं वाचयित्वा, प्राच्याङ्गगोदानं कुर्यात् । गां वत्सं च
पूजयित्वा, ब्राह्मणं संपूज्य, हिरण्यगर्भमभैस्थं — प्रसूच्छ भे,

“ यज्ञसाधनभूता या विश्वस्याघप्रणाशिनी । विश्वरूपधरो
देवः प्रीयतामनया गवा ॥ गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनानि
चतुर्दश । तस्मादस्याः प्रदानेन अतः शार्तिं प्रयच्छ मे ॥ मया
करिष्यमाणस्य रुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्रायश्चित्कर्मणः पूर्वाङ्ग-
तया इमां गां सवत्सां सदक्षिणाकां सताम्बूलां आदित्यात्मक-
श्रीरुद्रप्रीतिं कामयमानः श्रीरुद्रस्वरूपाय ब्राह्मणाय तुभ्यमहं
सम्प्रददे । नमः न मम ; इति गां दत्त्वा,

नान्दीश्राद्धं कुर्यात् । अद्य पूर्वोक्त — शुभतिथौ श्री-
परमेश्वरप्रीत्यर्थं मया संकलिप्तरुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्राय-
श्चित्कर्माङ्गं पितृणामक्षय्यतृष्ट्यर्थं आभ्युदयिकं हिरण्यरूपे-
णाद्य करिष्ये । तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये । नान्दी-
श्राद्धमामरूपेण हिरण्यरूपेण वा कुर्यात् ।

अथ वैष्णवश्राद्धम् । “ विष्णुदेशेन त्रिभ्योधिकान्
युग्मन् ब्राह्मणान् भोजयेत् । भोजनासंभवे भोजनपर्यासिमाम-
मात्रं हिरण्यं वा दद्यात् ” इति महार्णवे । हिरण्यगर्भ —
प्रयच्छ मे — मया संकलिप्तरुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्रायश्चित्त-
कर्मणः प्राच्याङ्गत्वेन विहिते अस्मिन् वैष्णवश्राद्धे केशवादीनां
द्वादशानां विष्णुनां प्रीत्यर्थं इमानि हिरण्यानि नानागोत्रेभ्यः
ब्राह्मणेभ्यः सम्प्रददे — कृष्णपक्षे संकर्षणादीनामिति वक्तव्यम् ।
शुल्कपक्षे केशवादीनामिति ।

अथाचार्यं ऋत्विजश्च वृणुयात् । एकादशरुद्रप्रतिमा-
पूजार्थं एकादश ऋत्विजः, साम्बशिवपञ्चायतनपूजार्थं एकं

ऋत्विजं , आहत्य द्वादश ऋत्विजो वृषुयात् । एकादशरुद्राणी—
सहितैकादशरुद्राणां नामानि :—

धीर्वृत्तिरुशनोमा च नियुत्सर्पिरिलांबिका ।

इरावतीसुधादीक्षा रुद्राण्यो रुद्रवल्लभाः ॥

महादेवशिश्वो रुद्रशशङ्करो नीललोहितः ।

ईशानो विजयो भीमो देवदेवो भवोद्भवः ॥

आदित्यात्मकरुद्रश्व रुद्रा एकादश समृताः ।

- 1) धीदेव्याख्यरुद्राणीसमेतमहादेवरुद्रप्रतिमा पूजा-जपहोम-
कर्मणि ऋत्विजं त्वां वृणे ।
- 2) वृत्तिदेव्याख्यरुद्राणीसमेतशिवरुद्रप्रतिमा..... वृणे ।
- 3) उशनादेव्याख्यरुद्राणीसमेतमहारुद्रप्रतिमा.....वृणे ।
- 4) उमादेव्याख्यरुद्राणीसमेतशङ्कररुद्रप्रतिमा..... वृणे ।
- 5) वियुदेव्याख्यरुद्राणीसमेतनीललोहितरुद्रप्रतिमा.... वृणे ।
- 6) सर्पिर्वेद्याख्यरुद्राणीसमेतशानरुद्रप्रतिमा..... वृणे ।
- 7) इलादेव्याख्यरुद्राणीसमेतचिजयरुद्रप्रतिमा.....वृणे ।
- 8) अस्त्रिकादेव्याख्यरुद्राणीसमेतभीमरुद्रप्रतिमा.....वृणे ।
- 9) इरावतीदेव्याख्यरुद्राणीसमेतदेवदेवरुद्रप्रतिमा.... वृणे ।
- 10) सुधादेव्याख्यरुद्राणीसमेतभवोद्भवरुद्रप्रतिमा.....वृणे ।
- 11) दीक्षादेव्याख्यरुद्राणीसमेतादित्यात्मकरुद्रप्रतिमा....वृणे ।
- 12) श्रीसाम्बशिवपञ्चायतनपूजाकर्मणि हवने च ऋत्विजं त्वां
वृणे ॥

सर्वेभ्यो ब्रह्मणेभ्यो नमः । “ सर्वे स्वकर्मकुशलाः सर्वे श्रीरुद्ररूपिणः । सथ्रद्धं कर्म निर्वर्त्त्य कृतार्थं कुरुतादरात् ॥” इति ऋत्विजः संप्रार्थ्य संभारानाहरेत् ।

विनष्टश्रीपुनःप्राप्तिहेतुचिदरङ्गवल्लीसमलंकृतं, विधि-विधानातिकमसज्जातकोपपरिवारदेवताप्रसादककदलीस्तम्भो-भयसंबृतं, त्वगस्थिरोमहधिरादिगतसकलरोगाभिशामक-क्रमुकपूगपरिवृंहितं, चिन्तितैहिकामुष्मिकफलप्रापकनारिकेल-फलपरिकर्मितं, भूम्यादिचरभूतवेतलादिपीडानिवारकवितान-शोभितं, मनुष्यतिर्थगात्राधिपत्यप्रापकविचित्रवेदिकासमलं-कृतं, मणृपं निर्माय, तन्मध्ये गोचर्ममात्रं भारद्वयवीहीन्, तदुपरि तदर्थतण्डुलान्, प्रस्थद्वयमाषान्, पादप्रस्थतिलांश्च निक्षिप्य, “ब्रह्मजज्ञानं” मित्यादिमन्त्रैः प्रागुत्तरापवर्गं तिस्त्र-स्तिस्त्रो रेखा विलिख्य, प्रागग्रान् दर्भनिास्तीर्य, कलशानब्रणान् तन्तुवेष्टितान् प्राच्यां त्रीन्, प्रतीच्यां त्रीन्, अवाच्यां द्वौ, उदीच्यां द्वौ, मध्ये एकमिति क्रमेण स्थापयित्वा, गन्ध-कुङ्कुमाक्षतपुष्पवस्त्रादिभिरलंकृत्य, “ब्रह्मजज्ञानं”, “शज्जो-देवीः”, “आपो वै”, “अपः प्रणयति” इत्यादिमन्त्रैः अङ्गिः कलाशान् पूरयित्वा, “इमम्मे गङ्गे – अर्णवः” इत्यभिमन्त्र्य, “देवोवस्सविता” इत्युत्पूय, “सहि रत्नानी” ति रत्ने निधाय, “कूचप्रौः –” “वृक्षराज –” “नारिकेल –” इति सूक्ष्माक्षयैः पञ्चत्वक् पञ्चपलुवकूर्च (उदकिशख) नारिकेलांश्च निधाय, सर्वेषु कलशेषु वरुणमावाह्य, षोडशोपचारैस्संपूज्य, ऋत्विग्मस्तद्व महान्यासजपं कुर्यात् ।

अथ प्रतिमापूजा । कलशशङ्कपीठपूजाः कृत्वा , प्रतिमासु
देवता आवाह्य आसनाद्युपचारैः पूजयेत् ।

ध्यानश्लोकाः — 1) अप्राकृतशरीरं तमतिमन्मथ-
सुन्दरम् । धृतरीतिघनीभूतसच्चिदानन्दविग्रहम् ॥ 2) सर्व-
लक्षणसंपन्नं सर्वावयवशोभनम् । सर्वातिशयसंयुक्तं सर्वा-
भरणभूषितम् ॥ 3) शुद्धस्फटिकभाशुभ्रं तटितिरङ्गजटाधरम् ।
सद्रृत्नमकुटं सौम्यं चन्द्रशेखरमीश्वरम् ॥ 4) कुन्दमन्दस्मित-
स्मेरपञ्चवक्त्रं महेश्वरम् । प्रतिवष्ट्रस्फुटब्रेत्रव्रयं दशभुजं
शिवम् ॥ 5) रत्नकुण्डलभृत्कण्ठं कण्ठकालिमभूषणम् ।
दक्षिणे शूलवज्रादिपरश्वभयमुद्विकाः ॥ 6) वामके दधतं
नागपाशघणटानलांकुशान् । दिव्यगोरोचनागन्धमाल्वहार-
वरांबरम् ॥ 7) वन्दारुसर्वश्रीदानकल्पवृक्षसुमापतिम् ।
पश्चासनस्थं पाश्वस्थनन्दनं चिन्तयेद्विभुम् ॥ 8) ध्यायेन्निरा-
मयं वस्तु सूष्टिस्थितिलयाधिपम् । निर्गुणं निष्कलं शान्तं
मनोवाचामगोचरम् ॥ 9) शुद्धस्फटिकसंकाशं जटामकुट-
शोभितम् । श्रेतभूतित्रिपुण्ड्रेण ललाटेन विराजितम् ॥
10) व्याघ्रचर्मपरीताङ्गं नागाभरणभूषितम् । गङ्गाधरं दश-
भुजं त्रिणेत्रं पञ्चवक्त्रकम् ॥ 11) अङ्गाधिरोपितस्कन्धहेरम्बं
वृषवाहनम् । वामाङ्गे संस्थितां गौरीं सर्वाभरणभूषिताम् ॥
12) सुवर्णरत्नस्त्रितमकुटेन विराजिताम् । ललाटपट्ट-
संराजतसंलग्नतिलकाश्रिताम् ॥ 13) राजीवायतनेत्रां तां
ताटङ्गाभरणोज्वलाम् । ताम्बूलचर्वणरतां रक्तजिह्वाविरा-

जिताम् ॥ 14) शुद्धमौक्तिकसच्छायद्विजपर्किविराजिताम् ।
 मुखदर्पणवृत्ताभचुबुकां पाटलाधराम् ॥ 15) पताकाभरणो-
 पेतां मुक्ताहारोपशोभिताम् । रत्नकङ्कणके यूरविलसत्कर-
 शोभिताम् ॥ 16) कौसुम्भवस्त्रसंराजत्रत्नकाश्रीविराजि-
 ताम् । कदलीललितस्तम्भसन्निभोरुद्धयान्विताम् ॥ 17) श्रिया
 विराजितपदां भक्तवाणपरायणाम् । भास्वदुत्पलपत्राभां
 नीलकुश्चित्मूर्धजाम् ॥ 18) मह्लिकामालतीदिव्यपुष्पमंजुल-
 कुन्तलाम् । रत्नकोटीरभादीसां फालचन्द्रविशेषिकाम् ॥
 19) सलीलभूदलश्रीभृत्त्रासाकल्पस्फुरन्मुखीम् । रत्नताटङ्ग-
 कणन्तनेत्रां बिम्बरदच्छदाम् ॥ 20) रत्नग्रैवेयहारश्रीकट-
 काङ्गदमेखलाम् । अतिवृत्तघनोत्तुङ्गस्त्रिगधपीनपयोधराम् ॥
 21) तनुमध्यां पृथुश्रोणीं पीतसूक्ष्मतरांबराम् । दक्षपाणि-
 लस्तस्वर्णपञ्चलीलाशुकप्रियाम् ॥ 22) दण्डवन्न्यस्तवामश्री-
 पाणिरम्यां शिवप्रियाम् । स्त्रिगधरम्भोरुकां कामतूणीरजय-
 जड्हिकाम् ॥ 23) शिवसिह्वासनासीनां हंसकाढ्यपदाम्बु-
 जाम् । सर्वतोनुगुणाकारां किञ्चिल्लज्जनताननाम् ॥ 24) पाश-
 विच्छेदिनीं साक्षात्सच्चिदानन्दरूपिणीम् । सदाशिवपतनीन्द्र-
 वाहदुहिणमातरम् ॥ 25) समस्तगौरीलक्ष्म्यादिशकिचकस्य
 नायिकाम् । अन्योन्याश्रिष्ठष्टुवाहु गौरीशङ्करसंश्लितम् ॥
 इति प्रतिमासु तत्तदेवतां ध्यायेत् ॥ अथ प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ।

1) अथावाहनम् — “ज्येष्ठकं यजामहे – अमृतात्”,
 “गौरीमिमाय – द्योमन्”, “नमस्ते रुद्रमन्यते – उत्ते

नमः”, “ओं ह्रीं नमश्शिवाय”, “सद्योजातं प्रपद्यामि” ,
ओं भूभुंवस्सुवर्णे, अस्यां प्रतिमायां तत्तदेवता आवाहयामि ।
इत्यावाहा । “आवाहितो भव” इत्यादि निवेदनान्तं कुर्यात् ।

2) आसनम् — मुकावैद्वर्यखचितं जाम्बूनदपरिष्कृतम् ।
सिंहासनं मया दत्तं अस्मिन् साम्ब स्थिरो भव ॥ “यात-
इषुशिवतमा शिवं — मृडय”, ओं ह्रीं नमश्शिवाय, “सद्यो
जाताय वै नमो नमः”, आसनं समर्पयामि ।

3) पाद्यम् — कैलासवासिन् देवेश सदाशिव नमोऽस्तु
ते । पाद्यं गृहाण भगवन् भक्त्या दत्तं मया प्रभो ॥ “याते
रुद्र शिवा — अभिचाकशीहि”, ओं ह्रीं नमश्शिवाय, “भवे
भवे नातिभवे भवस्व मां” पाद्यं समर्पयामि ।

4) अर्ध्यम् — कैलासशिखरे रम्ये मण्टपेऽखिलदैवतैः ।
सुपूजित गृहाणार्च्यं भक्त्या दत्तं मया प्रभो ॥ “यामिषु
गिरिशन्त हस्ते — जगत्”, ओं ह्रीं नमश्शिवाय, “भवोद्भवाय
नमः” अर्ध्यं समर्पयामि ।

5) आचमनीयम् — नमस्तुभ्यं त्रिनेत्राय सृष्टिस्थित्यन्त-
कारिणे । गृहाणाचमनीयं ते मया दत्तं कृपानिधे ॥ “शिवेन-
वचसा त्वा — असत्”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “वामदेवाय
नमः, आचमनीयं समर्पयामि ।

6) मधुपक्षः — दधिक्षीरफलैर्युक्तं मध्वाज्येन समन्वि-
तम् । मधुपक्षं गृहाणेमं मया दत्तं शिव प्रभो ॥ “अर्घ्यवौच-

दधिवक्ता — यातुधान्यः”, ओ हीं नमः शिवाय, “ज्येष्ठाय नमः” मधुपर्कं समर्पयामि ।

(पञ्चगव्यम्) — पञ्चगव्याभिषेकं ते करिष्यामि गवां पते । अङ्गीकुरुष्वास्वया त्वं तेनाहमभिषेचये ॥ पञ्चगव्यं समर्पयामि । पञ्चामृतं महादेव शर्करासहितं प्रभो । गृहाण पार्वतीनाथ मया दत्तं शिवप्रद ॥ पञ्चामृतं समर्पयामि । शुद्धैर्गङ्गोदकैर्दिव्यैस्तीर्थानीतैसुशीतलैः । अभिषेकं करिष्यामि अभिषेकप्रियाव्यय ॥ गङ्गोदकस्नानं समर्पयामि । कदूली-पनसद्राक्षाचूतमुख्यफलादिभिः । अभिषिञ्चामि देवेश तुष्टे भव फलप्रद ॥ फलाभिषेकं समर्पयामि । गोघृतक्षीरदधिभि-रिक्षुमाक्षिकपञ्चकैः । अभिषिञ्चामि गौरीश प्रीतो भव शिवायुत ॥ क्षीराभिषेकं समर्पयामि ।)

7) स्नानम् — बालेन्दुशोभितजटतीर्थरूप चिदात्मक । पाहि मां कृपया साम्ब सदाशिववपुर्धर ॥ “असौ यस्तात्रः — ईमहे”, ओ हीं नमः शिवाय, “श्रेष्ठाय नमः” स्नानं समर्पयामि । स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि ।

8) वस्त्रम् — दुकूलयुगलं स्वच्छं स्वर्णतन्तुचिनिर्मितम् । दिगम्बर स्वपेयामि गृहाण परया मुदा ॥ “असौ यो वसर्पति — मृडयाति नः”, ओ हीं नमः शिवाय, “रुद्राय नमः”, वस्त्रं समर्पयामि ।

9) उपवीतम् — काञ्चनं ब्रह्मसूत्रं च राजतं चोपवीत-कम् । तन्तुना निर्मितं चापि उपवीतं गृहाण भोः ॥ “नमो

अस्तु नीलश्रीवाय — नमः” ओं ह्रीं नमः शिवाय, “कालया
नमः” उपवीतं समर्पयामि ।

10) गन्धः — श्रीगन्धं कुङ्कुमैर्मिश्रं कपूरेण ममोहरम् ।
अन्यैस्सुगन्धिभिर्युक्तं संगृहाण महेश्वर ॥ “प्रसुत्त्र धन्वनस्त्वं
— भगवो वप”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “कलविकरणाय
नमः” गन्धान्धारयामि ।

अक्षतान् धवलान् दिव्यान् शालेयांस्तिलतण्डुलान् ।
अष्टमूर्ते महादेव मया दत्तान् गृहाण भोः ॥ अक्षतान् समर्प-
यामि । केयूरकटकादैश्च कटिसूत्रांगुलीयकैः । नूपुरैः पाद-
योश्चैव गृहाणाभरणानि भो ॥ आभरणं समर्पयामि ।

11) पुष्पमाला — माल्यानि च सुगन्धीनि नीलोत्पल-
कृतानि च । मयाऽऽहतानि पुष्पाणि स्वीकुरुत्व दयानिधे ॥
“अवत्त्वधनुः — भव”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “बलवि-
करणाय नमः”, पुष्पमालां समर्पयामि ।

अथाङ्गपूजा —

ओं हराय नमः	— पादौ पूजयामि
ओं शङ्कराय नमः	— गुल्फौ पूजयामि
ओं शम्भवे नमः	— जंघे पूजयामि
ओं शिवाय नमः	— जानुनी पूजयामि
ओं अनघाय नमः	— ऊरु पूजयामि
ओं प्रजापतये नमः	— शुहं पूजयामि
ओं द्विरण्यरेतसे नमः	— कठिं पूजयामि

ओं विश्वगर्भाय नमः	— नार्भिं पूजयामि
ओं जगत्कुक्षये नमः	— कुक्षिं पूजयामि
ओं विशालाय नमः	— उरः पूजयामि
ओं परमात्मने नमः	— हृदयं पूजयामि
ओं दीर्घवाहवे नमः	— बाहून् पूजयामि
ओं नीलकण्ठाय नमः	— कण्ठं पूजयामि
ओं नागाभरणाय नमः	— कण्ठौं पूजयामि
ओं त्रिपुरसंहस्रे नमः	— सुखं पूजयामि
ओं इन्द्रग्निनेत्राय नमः	— नेत्राणि पूजयामि
ओं विशालफालाय नमः	— ललाटं पूजयामि
ओं जटाधराय नमः	— शिरः पूजयामि
ओं महादेवाय नमः	— सर्वाण्यङ्गानि पूजयामि ।

12) धूपः — दशाङ्कैश्च पटीरैश्च एलागुरगुलुभिर्युतः ।
कालाग्रहयुतो देव धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ “विजयं धनुः —
निषङ्गथिः”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “बलाय नमः” धूप-
माग्रापयामि । आचमनीयं समर्पयामि ।

13) दीपः — सच्चिदानन्दरूपाय चित्परंज्योतिषे नमः ।
बालाग्रमात्रहृषीपस्वरूपाय नमो नमः ॥ “यातेष्टेतिः —
परिब्लूजः”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “बलप्रमथनाय नमः”
दीपं दर्शयामि । आचमनीयं समर्पयामि ।

14) नैवेद्यम् — षड्सैश्च समायुक्तं नानाभक्ष्यसमन्वितम् । नैवेद्यं ते मया दक्षं गृहाण परमेश्वर ॥ “नमस्ते

अस्त्वायुधाय् — धन्वने ”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “ सर्वभूत-
दमनाय नमः ”, नैवेद्यं समर्पयामि । आचमनीयं समर्पयामि ।

15) ताम्बूलम् — पूरीफलैस्सकर्पूरैर्नागवल्लीदलैर्युतम् ।
एलाचूर्णयुतं देव ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ “ परिते धन्वने —
निधेहृष्टम् ”, ओं ह्रीं नमः शिवाय, “ मनोन्मनाय नमः ”
कर्पूरताम्बूलं समर्पयामि ।

16) नीराजनम् — नीराजनं महादेव कोटिसूर्यप्रकाशक ।
अहं भक्त्या प्रदास्यामि स्वीकुरुष्व दयानिधे ॥ “ नमस्ते
अस्तु — श्रीमन्महादेवाय नमः ”, ओं ह्रीं नमः शिवाय,
“ सोमो वा पतस्य ” कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । “ भवाय
देवाय नमः ” इत्यादिभिः “ महतो देवस्य पत्न्यै नमः ” इत्यन्तैः
अर्चनं कुर्यात् । भवं देवं तर्पयामीत्यादि महतो देवस्य प्रत्नीं
तर्पयामीत्यन्तं तर्पणं कुर्यात् । अनन्तरं यजमानेन क्रत्विग्निभश्च
सह आचार्यः “ शिवाय नमः ” इत्याद्यष्टोत्तरशतनामभिः,
रुद्रमन्त्रनिशत्या च विलवपत्रादिभिरभ्यर्थ्य, “ द्राष्टे अन्ध-
स्पते ” इत्यनुवाकेन सानुषङ्गैः त्रयोदशनमस्कारान् कुर्यात् ।
अथ यजमानः अग्नाविष्णु इत्यादिभिरेकादशभिरनुवाकैः
उपस्थाय “ अधोरेभ्यः ”, “ तत्पुरुषाय ”, “ ईशानः ” इत्यनु-
वाकत्रयं जपेत् । अनन्तरं प्रार्थनां कुर्यात् । मया पापानि
यानीह कृतानि परमेश्वर । परिहार्य दयासिन्धो रक्ष स माँ
त्वत्प्रदक्षिणात् ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि कृतान्वेनांसि शङ्कर ।
मया तान्यधुनेशान नाशय त्वत्प्रदक्षिणात् ॥ इति प्रदक्षिणं

कृत्वा, यस्याशया जगत्स्तष्टा विरिञ्चिः पालको हरिः । संहर्ता
कालरुद्रार्थ्यः नमस्तस्मै पिनाकिने ॥ सर्वदेवसमाराध्य सर्व-
देवाभिवन्दित । नमामि पार्वतीशं त्वां भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥
इति नमस्कृत्य, सर्वज्ञ करुणासिन्धो सर्वसंपत्प्रदायक । देहि
मे परमेशान ममाभीष्टं महाप्रभो ॥ भवसागरमग्नानां सन्तारण-
विचक्षण । भूक्ताभीष्टप्रदाशेषजगत्कारण शङ्कर ॥ सम्यग्घूजा-
चिधानेन त्वासुहित्य कृतेन मे । तुष्टो भूत्वाद्य संसारसागरान्मां
समुद्धर ॥ यशो देहि श्रियं देहि मुक्ति देहि द्वाणिधे ।
आयुरारोग्यमखिलं विभवं देहि मे प्रभो ॥ आरोग्यं पार्वती-
नाथ बलं सौभाग्यमेव च । देहि भक्ति त्वथीशान सर्वभीष्टं
च देहि मे ॥ निरामयमुमाकान्त निराबाधं निरन्तरम् । कृत्वा
विवेकमधुना देहि मे करुणानिधे ॥ इह भोगान् समस्तांश्च
दत्त्वान्ते मोक्षदो भव । मृत्युञ्जयाय रुद्राय नीलकण्ठाय शंभवे ॥
अमृतेशाय साम्बाय महादेवाय ते नमः । सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये
शिवे सर्वथैसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि
नमोऽस्तु ते । अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहर्निशं मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व करुणानिधे ॥ इनि संप्रार्थ्ये,
अनन्तरं क्रग्निग्निभस्सह श्रीरुद्रप्रश्नमेकादशवारमावर्तयेत् ।

अङ्ग्यप्रदानश्लोकाः — 1) आदित्यात्मक रुद्रेश
जगत्प्रेरक धूर्जटे । गृहाणार्थ्यं मया दत्तं दीक्षादेव्या सह
प्रभो ॥ दीक्षादेवीसहितादित्यात्मकरुद्राय नमः इदमर्थम् ।
2) महादेव महानन्द धीदेव्यासहितानघ । इदमर्थं प्रदास्यामि
सर्वापापत्तये ॥ धीदेवीसमेतमहादेवरुद्राय नमः इदमर्थम् ।

3) शिवाय परिपूर्णाय सर्वरोगनिवृत्तये । वृत्तिदेवीसमेताय्
तुभ्यमध्यं ददाम्यहम् ॥ वृत्तिदेवीसमेतशिवरुद्राय नमः इद-
मध्यम् । 4) रुद्राय च नमस्तुभ्यमुशनापतये नमः । प्रसी-
दाध्यं प्रदास्यामि सर्वशत्रुनिवृत्तये ॥ उशनादेवीसमेतमहादेव
रुद्राय नमः इदमध्यम् । 5) शङ्कराय नमस्तुभ्यं उमादेवी-
युताय च । ददाम्ययं प्रसादाय व्याधिपीडानिवृत्तये ॥ उमा-
देवीसमेतशङ्कररुद्राय नमः इदमध्यम् । 6) नीललोहित-
विश्वेश नियुदेवीयुतप्रभो । इदमध्यं गृहाण त्वं दुष्टग्रहनिवृत्तये ॥
नियुदेवीसमेतनीललोहिताय नमः इदमध्यम् । 7) ईशान-
सर्वविद्यानां सर्पिदैवीपते प्रभो । गृहाणाध्यं नमस्तेऽस्तु सर्व-
विद्याफलप्रद ॥ सर्पिदैवीसमेतेशानाय नमः इदमध्यम् ।
8) विजयाय नमस्तुभ्यं विश्वेशोलापते विभो । मया दत्तं
गृहाणाध्यं सर्वकामसमृद्धये ॥ इलादेवीसमेतविजयरुद्राय नमः
इदमध्यम् । 9) भीमरूपाय पापानां अभीमाय महात्मनाम् ।
अम्बिकापतये तुभ्यं ददम्यध्यं भयशान्तये ॥ अम्बिकादेवी-
समेतभीमाय नमः इदमध्यम् । 10) देवदेव महादेव प्रपञ्चार्ति-
हराव्यय । इरावतीप्राणनाथ ददेऽध्यं पुत्रवृद्धये ॥ इरावतीदेवी-
समेतदेवदेवाय नमः इदमध्यम् । 11) भवोद्भव नमस्तेऽस्तु
सुध्यासहितानघ । भक्त्याहं प्रददाम्यध्यं सदा मङ्गलभावन ॥
सुधादेवीसमेतभवोद्भवाय नमः इदमध्यम् । 12) बाण-
रावणचण्डाद्यैः साम्नोदीत नमोऽस्तु ते । कात्यायनीपते तुभ्यं
ददाम्यध्यं गृहाण भोः ॥ सामगानप्रियसाम्बशिवाय नमः
इहमध्यम् ॥

प्रथमवाररुद्रजपान्ते अद्यपूर्वोक्तं — शुभतिथौ — कर्मणि
प्रथमवाररुद्रजपान्ते अर्च्यप्रदानं फलदानं च करिष्ये ॥ इति
संकल्प्य, अर्च्यं फलदानं च कृत्वा, अनेन प्रथमवाररुद्र-
जपेनार्थ्यप्रदानेन च आदित्यात्मकश्रीरुद्रः प्रीयताम् । परं
सर्वास्वप्याद्वृत्तिषु कुर्यात् ॥

अथ होमविधिः

अथाचार्यः कुम्भानां ईशानदिग्भागे यथाशास्त्रं कुण्ड
निर्माय स्थग्निलं वा परिकल्प्य, उल्लेखनादि, स्वगृहोक्तविधिना
मुखान्तं कृत्वा, तस्मिन्नश्चौ आदित्यात्मकरुद्रमावाह्य, “नमस्ते
रुद्रपन्थवे” इत्यादिभिः मन्त्रैः पर्वतपूजां कुर्यात् । अथ चरु
ध्रयित्वा, “अभिधार्य” इत्यादि कृत्वा, अवदानधर्मेणावदाय,
“असौ यस्तात्र” इति पुरोनुवाक्यामनूच्य, “असौ यौव-
सर्पति” इति याज्यया जुहूति । आदित्यात्मकरुद्रायेदं न मम
इति त्यागः । अथ क्रतिविभस्सह वृह्यमाणप्रकारेणाज्याहृतीः
जुहूयात् ।

अष्टाचत्वारिंशद्वाविर्मागपक्षः

४७ उक्तापीठन्त्रित 48 पाकार्क्षे उक्तित्वं

ब्रूपाश्मं उक्तित्वं उत्तमः

“नमस्ते रुद्रपन्थवे” इति प्रथमानुवाकगतप्रश्नदशभिः
क्रियिः पश्चदशाहृतयः । (15)

“नमो हिण्यवाहवे” इत्यादिभिरष्टभिरनुवाकैः अष्ट-
हृतयः । (8)

“द्रापे अन्धस्वप्ते” इत्यनुवाकगतद्वादशभिः क्रियिः
द्वादशाहृतयः । (12)

“सहस्राणी” त्यनुवाकगत्ययोदरामिः मन्त्रेः अथोदशा-
हृतयः । (18) आहृत्याण्टाच्चत्वारिंशदाहृतयः ।

अथाचार्यः “नमस्ते रुद्रमन्यवे” हृत्याद्यया क्रचा “नमो
रुद्रेभ्यः ये दिवि” हृत्यन्तिमैन यजुषा च द्वे आहृती जुहुयात् ।
“अग्नाविष्णु” “हृत्यादि चमकप्रश्ने प्रत्यनुवाकमैकामाहृतिं
जुहुयात् । अग्नाविष्णुभ्यामिदं न मम ॥

ततो वसोधरा — अथाचार्य एव वसोधरां जुहुयात् ।
“अग्नाविष्णु” हृत्याद्यया क्रचा चतुर्गुहीतेन हृत्वा, पाञ्च-
प्रयोगकाले सप्तितामौदुष्वर्णी दीर्घा स्त्रव्वं अग्नौ प्रतिनप्य
दर्भेस्संमृज्य, पुनः प्रतिनप्य, प्रोक्ष्य, निधाय, दर्भान्तङ्गिः
संस्पृहय, अग्नौ प्रहृत्य, तामेव स्त्रव्वमाद्राय, तस्यामाद्यनिनीय
तिष्ठन् उरस्सर्वधारयन् अविच्छिन्नया आज्याभास्या “वाऽन्नम
मे” हृत्यारभ्य, “भुवनश्चाधिपतिश्च स्वात्मा” इत्यात्मं पठन्
वसोधरां जुहुयात् । अग्नाविष्णुभ्यामिदं न मम । वसोधरा-
काले सामग्राः वै णवौद्वेल्डैश्चान्तर उयेषुमामः नि गायेयः ।
आचार्याय गां दक्षिणां च क्षमात् । अथाचार्यः स्विष्टकृज्ञया-
दिकं समाप्य “मानो महान्तं”, “मानस्तीके” इति छाप्यां
बलि दत्त्वा अग्न्युपस्थानं कुर्यात् । क्रमिग्रिमरसह पुनःपूजां
कृत्वा, देवता उद्घास्य, वैदिकमः श्वः यजमानं सपरिवारं प्रोक्ष्य
मन्त्रोदकं प्राशयेत् ।

अथ यज्ञप्रान् आज्याबलोकनं निरीक्षिताज्याद्वामां च
कुर्यात् । तत आचार्येण ब्रह्मिग्रिमश्चामिषिको यजमानः

शुक्रवर्षापुण्ड्रादिधारणं कृत्वा, आद्र्ववस्त्रं इनं कलशवस्त्रप्रतिमादानं उत्तराङ्गपोदान, वैष्णवश्राद्ध, पञ्चदान, दशदान भूरिदान-फलदानादिकं च यथाशक्ति कुर्यात् । अचार्याय गोमियुनं दत्त्वा, आशिरो वाचयित्वा, ब्राह्मगान् भोजयित्वा बन्धुभिरिष्टादिभिश्च सह स्वयं भुजीत् ॥ एवं कृते सर्वादिष्टशान्तिः भवति । सर्वान् कामानवाप्नोति । सर्वेभ्यः पापेभ्यः विमुच्यते ॥

इति श्रीरूद्रैकादशिनीप्रयोगः समाप्तः ॥

“ सद्वस्त्राणि सद्वस्त्रशः ” इत्यनुवाकेन त्रयोदशा नमस्काराः कार्या इत्युक्तम् । अयमत्र विभागप्रकारः —

- 1) सद्वस्त्राणि — भूस्यां । तेषां — तन्मसि ।
- 2) अस्मिन्महत्यर्णवे ।
- 3) नीलग्रीवाशिशतिकण्ठाः ।
- 4) नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवम् ।
- 5) ये वृक्षेषु सस्थित्यरा.... ।
- 6) ये भूतानामधिपतयः.... ।
- 7) ये अन्नेषु विविधनित.... ।
- 8) ये पथां पथिरक्षय.... ।
- 9) ये तीर्थानि प्रचेरन्ति.... ।
- 10) य एतावन्तस्य.... ।
- 11) नमो रुद्रेभ्यां ये पृथिव्यां येषामन्तर्भिष्वस्ते यो दशप्राचीः.... ।

- 12) नमो रुद्रेभ्यो येन्तरिक्षे येषां वात इषवेस्तेभ्यो
दशप्राचीः.... दधामि ।
- 13) नमो रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश-
प्राचीः.... दधामि ।

श्रीरुद्रहोमे पृष्ठपक्षाः प्रकीर्तिः - तेषामयं प्रकारः

1) ब्रेधाविभागपक्षः — अत्र प्रकारद्वयमस्ति ।

- 1) एकः — (1) आद्यश्वतुभिरनुवाकैः एका आहुतिः ।
 (2) अपरैश्वतुभिरनुवाकैः द्वितीया आहुतिः ।
 (3) शेषैस्तुभिरनुवाकैस्तृतीया अतिः ॥३॥
- 2) अपरः — (1) “नमस्ते रुद्र” इत्यारभ्य “सभा-
पतिभ्यश्च वो नमः” इत्यन्तमेका आहुतिः ।
 (2) “नमो अश्वेभ्यः” इत्यारभ्य “नमः पार्याय
चावार्याय च” इत्यन्तं द्वितीया आहुतिः ।
 (3) “नमः प्रतरणाय च” इत्यारभ्य समाप्ति-
पर्यन्तं तृतीया आहुतिः ।
- 3) बोढाविभागपक्षः — (6)

- (1) “नमस्ते रुद्र” इत्यारभ्य “सभापतिभ्यश्च वो
नमः” इत्यन्तं प्रथमा आहुतिः ।
 (2) “नमो अश्वेभ्य” इत्यारभ्य “नमः पार्याय चावार्याय
च” इत्यन्तं द्वितीया आहुतिः ।
 (3) “नमः प्रतरणाय च” इत्यारभ्य “तेषाँसहस्र-
योजनेवधन्वानि तमसि” इत्यन्तं तृतीया ।

(4, [5, 6]) “नमो रुद्रयो ये पृथिव्यां” इत्यारभ्य
“जम्भे दधामि” इति अनुष्ठेण तिस्रं आहुतयः ।

४) षोढशधाविभागपक्षः — (16)

(1) “नमस्ते रुद्र” इत्यारभ्य “नमस्तक्षभ्यः” इत्यन्तं
प्रथमा ।

(2) “रथकारेभ्य” इत्यारभ्य “नमः स्वायुधाय च”
इत्यन्तं द्वितीया ।

(3) “[सुधन्वने च” इत्यारभ्य “पराचीनामुखाकृष्टि”
इत्यन्तं तृतीया ।

(4 — 16) पूर्वोक्तप्रकारेण “सहस्राणि सहस्रशः”
इत्यनुवाकं त्रयोदशधा विभज्य त्रयोदश आहुतयः ।

५) अष्टाचत्वारिंशद्वाविभागपक्षः — (48)

अयं पक्षः होमकाले प्रदर्शितः ।

६) एकोनसप्तत्युत्तरशतधाविभागपक्षः — (169)

(1) “नमस्ते” इति प्रथमानुवाकगतपञ्चदश ऋग्मिः
पञ्चदशाहुतयः । (15)

(2) “नमो हिरण्यबाहवे” इत्यारभ्य “देषानाँ हृदयेभ्यः
स्वाहा” इत्यन्तं प्रतिवाक्यं होमे शिळमाणे
एकोनत्रिंशदुत्तरशताहुतयः । (129)

(3) “द्राये अन्धसः” इत्यनुवाकेन द्वादशाहुतयः । (12)

(4) “सहस्राणि” इत्यनुवाकेन त्रयोदशाहुतयः । (13)